

# Giới thiệu Sự Trả Thù Của Băng Giá

Đến với thể giới truyện teen đầy ngây thơ. Câu chuyện hấp dẫn Sự Trả Thù Băng Giá.

Câu chuyện vui vẻ xen lẫn đau buồn về cô bé Băng , toàn diện về mọi khía cạnh, học thức, nhân phẩm, vẻ ngoài... nhưng tất cả dù IQ có cao, dù thân phận có quý cũng từng áp ụ một nỗi lòng riêng mà tất cả những ai đã và đang bước qua cái tuổi đó đều có. Bí mật chỉ có bản thân biết được.

Truyện mang đến cho bạn đọc những tình tiết vô cùng thú vị, nhẹ nhàng về tình yêu tuổi học trò. Với những nhân vật khác đan xen khiến cuộc sống của họ và tình cảm trở nên lung lay, Liệu họ có đến được với nhau và cùng vượt qua những thử thách đầy chông gai của cuộc đời khắt nghiệt.

Mời bạn đọc thưởng thức tiếp phần còn lại của truyện online hay.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 1: Chương Giới Thiệu Nhân Vật

- Lãnh Thiên Hàn Băng-nó-Snow: 17 tuổi, thông minh, xinh đẹp , lạnh lùng tàn khốc, ít nói hoặc không nói với người lạ, người mình ghét . IQ : 300/300 . Thân phận thì bí mật nhé !!

- Hoàng Gia Lạc Di- Anna : 17 tuổi, là bạn thân của nó, công chúa của gia tộc Hoàng Gia hàn quốc. Thông minh, xinh đẹp, mít ướt , nhí nhảnh. Đã tốt nghiệp và có 5 bằng ĐẠI HỌC IQ : 290/300. Là nhị tỷ bang Devil top 1 trong thế giới ngầm mà ai cũng phải kính nể.

-Nguyễn Thanh Uyển Nhi- Mary 17 tuổi, là 1 trong 3 đứa bạn thân của nó. là công chúa của nhật bản. Thông minh, xinh đẹp, tính khá nóng nảy, ít nói với người lạ .Cũng đã có 5 bằng đại học IQ : 290/300. Là tam tỷ bang Devil

- Lâm Hoàng Khánh- hần- Ken: 17 tuổi là người thừa kế tương lai của tập đoàn đá quý JJ lớn nhất thế giới, thuộc top 2 T/G. Đẹp trai, thông minh, tính cách kì lạ sáng nắng, chiều mưa, tối có giông, đêm trở bão, hôm sau lại bình thường , thay bộ như thay áo ,( chỉ yêu mình....).IQ : 300/300 . Bang chủ bang William đứng trong top 2 của thế giới ngầm.

-Bạch Gia Minh-Kan: 17 tuổi, bạn thân hần, cậu chủ của tập đoàn xe hơi nổi tiếng , top 4 T/G. Đẹp trai, tính cách nóng hơn...băng, lạnh hơn...lửa nên khá hợp với ai đó , chàng này cũng khá lăng nhăng. Giống hần khoản đánh lộn IQ : 290/300, phó bang William

-Hoàng Thiên Ân-Kin: 17 tuổi, anh em song sinh của nó ( có vài lí do nên anh theo học cha, nó theo họ mẹ ), người thừa kế tập đoàn Hoàng Kim thông minh , lạnh lùng hơn hần , thương em gái vô cùng ai đụng đến em gái anh thì DIE. IQ : 300/300. Là bang phó bang William

Trong một căn phòng tối , lạnh lẽo , không có đèn chỉ có ánh sáng từ chiếc máy tính le lói trong bóng đêm phản chiếu lên gương mặt rất xinh đẹp của một cô gái , cô đang nhìn màn hình laptop và nở 1 nụ cười mà mị đầy vẻ khinh bỉ . Cô đang suy nghĩ 1 kế hoạch " TRẢ THÙ "

Anh Quốc , 8g sáng

Tiếng chim líu lo , ánh nắng chừa chan niềm vui nhộn nhịp , trên giường một cô gái rất dễ thương đang cuộn mình trong chăn và đang say nồng giấc ngủ bỗng một tiếng " RẦM "......Cô gái trên giường vẫn ngủ li bì.

- Dậy ! - vâng đó là tiếng của chị Snow nhà ta.

- .....

- 10 phút ! - chị Snow cất chất giọng 1000\*C.

Vào....vào...có tiếng gì vừa mới xẹt qua ?????

Không phải đâu , chị Anna và chị Mary nhà ta đó mà , nghe giọng rất ư là ( dịu dàng ) của chị Snow nên hai chị ấy phóng nhanh hơn gió vào VSCN rồi phóng xuống phòng khách.

- Trễ...2' ! - nó , lại chất giọng lạnh

- Thôi mờ , trễ có 2' mà làm như một tiếng không bằng - Anna nhõng nhẽo nói

- Sao thế mới sáng tinh mơ , gà chưa gáy mà gọi bọn tớ dậy sớm làm gì thế , biết tóquý nhất là NGỦ không.... - Mary thút thít méo mếu nói

- IM - nó
- ..... cả 2 ngưng bài ca con nít im phắc
- Mai về Việt Nam - nó nói vẫn âm vực lạnh
- WHAT - đồng thanh tập 1
- .....
- Tại sao - đồng thanh tập 2
- ..... Dọn đồ , đi nhanh - nó đã giảm bớt cái lạnh , nhưng chất giọng như ra lệnh
- HUUUUU HUUUUU HUUUUU - đồng thanh tập 3

Các chị nhà ta dọn đồ rồi lấy chiếc siêu xe , phi thẳng ra sân bay , bước từng bước lên máy bay mà chị Anna với chị Mary cứ như bị ép đi miễn cưỡng , thút thút , cả chị Snow cũng bó tay. Chuyến bay cất cánh.....Ting ting , chào mừng quý khách đến VN.

Bước xuống sân bay Tân Sơn Nhất , rải bước ra cổng đã thu hút sự chú ý của mọi người , khen có , chê có , ghen tị có .Ba cô gái đều đã quá quen với chuyện này nên không để ý mà bước thẳng đến chiếc siêu xe BMW . Ở đó có 2 chàng vệ sĩ đang đợi ba vị tiểu thư của ta.

- Xe – nó lại nói lạnh
- Đây ạ - người vệ sĩ 1

Nhận được xe ba cô nàng chạy thẳng về biệt thự Luna....

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 2: Về Nhà

Trên đường về nhà nổi tiếng hơn là ngôi biệt thự cũng chính là nơi trước đây gia đình nó cũng có 1 khoảng thời gian sống hạnh phúc ở đây. Trong xe ko khí im lặng đến ngột ngạt, khó chịu. Nó vẫn ngồi đó ánh mắt lơ đãng nhìn ra bên ngoài tấm kính. Khung cảnh ngoài đó vẫn như xưa ko thay đổi gì cả nếu có thì chắc chỉ là nhà cửa mọc lên nhiều hơn thôi. Nó cảm thấy trong lòng mình như có gì đó nghẹn lại đến khó tả. Cánh cửa kính được nó từ từ hạ xuống, ko khí bên ngoài tràn vào trong, nó hít lấy 1 hơi thật dài cái cảm giác này lâu rồi nó ko cảm nhận được, mí mắt nó cũng từ từ được khép lại.

Chiếc xe từ từ rẽ vào cánh cổng của 1 ngôi biệt thự tên là "LUNA". Xe dừng lại nó bước xuống , đảo mắt nhìn 1 lượt khắp căn nhà. Cổng chính được làm từ hoa tigôn sắc hồng, bước vào là 1 con đường bằng sỏi trắng hai bên là những khóm hoa đủ màu sắc. Bên cạnh ngôi biệt thự là 1 vườn hoa rộng lớn, vườn hoa này đã được tự tay mẹ nó trồng và chăm sóc khi mẹ nó còn sống. Mọi thứ ở đây đều ko thay đổi, thứ thay đổi lớn nhất là nơi đây ko còn bóng dáng của người mẹ thân yêu của nó. Khuôn mặt nó vẫn lạnh tanh, ko 1 chút biểu nhưng phía sau đôi mắt kính màu tím ấy lại ánh lên sự lạnh lẽo và đau khổ. Bước vào căn biệt thự 2 hàng người hầu đứng 2 bên cuối đầu chào nó , nó ko quan tâm mà bước thẳng lên lầu rẽ phải, đi 1 đoạn đến cuối dãy có 1 căn phòng với cánh cửa màu trắng, nó đưa đôi bàn tay nắm lấy chốt cửa , mở ra và bước vào bên trong. Nó nhìn tổng quát căn phòng, ở đây bức tường được sơn màu trắng đen xen lẫn, nền nhà thì lát gỗ đắt tiền. Đồ đạc chỉ đơn giản ko có gì thay đổi. Căn phòng nhìn từ ngoài vào chắc hông có gì đặc biệt , chỉ thấy sự lạnh lẽo , tối om . Trong phòng được trang trí khá sang trọng , quý phái nếu như có đèn sáng , dưới nền nhà của phòng có 1 cái hầm ; bước xuống đó bạn sẽ không tin vào mắt mình . ÔI ! KHÔNG TIN ĐƯỢC . Rất rộng nào là : phòng thí nghiệm , phòng chứa rượu , phòng tập sung , phòng để xe hơi các loại. ....

Quay lại với nó , khi bước vào phòng nó ngã lưng lên giường rồi nhắm mắt đánh 1 giấc ngủ dài , trong lúc ngủ nó mơ thấy 1 người phụ nữ rất đẹp người đó nói gì đó. Không. . .không. . .khôngggggggg , tiếng hét trong tuyệt vọng rồi ngưng bặt . Nó mở mắt choàng tỉnh , cặp lông mày ưu tú khẽ nhúm lại. Nó bước xuống giường rồi đánh thức hai con sâu ngủ ( Anna và Mary . Hai chị này ngủ chung vì sợ ma ) . “ RẦM “ lại một bé cửa quy tiên.

- CON KIA . MÀY NHỆ NHÀNG KHÔNG ĐƯỢC Á ! – Anna hét toáng lên.
- Haizz , phải mua cái khác rồi , chán thế - Mary ngao ngán nói.
- Đi Bar hông – nó nói có chút bớt lạnh hơn
- Điiiiiiiiiiii – Anna và Mary hí hửng lên tiếng

- Nhanh – nó nói như hồi thức mấy chị.

30’ sau cả ba chị cùng bước xuống phòng khách. Nó mặc quần jean đen mài rách , áo crop top trắng có in chữ Snow , bên ngoài áo khoác military xanh jean có đính gai nhọn cùng với giày bata đen , mái tóc hạt dẻ uốn cong thả sau lưng trong thật cá tính và chất. Anna thì chiếc váy hồng ngang đầu gối kết hợp với áo crop top trắng xinh xinh , nhí nhảnh , mang đôi giày kiểu chiến binh nữ ( giày bình thường mà đính đinh tán lên ý mà ) . Tóc cột một bên dễ xuong. Mary thì trong như tomboy chính hãng , tóc ngắn , áo sơ mi quần jean giày bata trắng có đính đinh tán nhọn. Cả 3 cô nàng làm đám cưới hầu hết người vì quá đẹp và chất , cả 3 chẳng để ý tawng bước ra ngoài gara lấy xe rồi cả 3 phi đến bar DEVIL.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 3: Bar Devil

Cả ba nàng đã đến bar Devil , nó dẫn đầu vào trước đến cửa nó giờ chân đạp nhẹ “ RẦM “ . Nghe tiếng cửa ngã , tất cả mọi người im phắc quay lại nhìn nó , tiếng mọi người xì xào, bàn tán .

- Con nhỏ đó gan to bằng trời... - N1

- Muốn bị giết hả đồ đàn – N2

- Tội nghiệp , đại quá bé oi – N3

- CẬM – nó cất giọng lạnh như địa ngục làm mọi người im phắc.

- Nè con điên kia mày là ai mà vào đây hỗn láo thế hả biết đây là nơi nào không ? – Á son phấn lờ lợt , áo quần hở hang đến gần chỉ thẳng tay vào mặt nó.

- .....

- Sợ quá câm rồi hả em ? Quý xuống liếm chân chị đi rồi chị giúp cho , em nhìn cũng được đấy phục vụ mấy anh kia nha . – Á vừa nói , vừa uốn éo

- HÔI QUÁ . BIẾN – nó cất giọng lạnh nhưng không thiếu phần khinh bỉ

- Mày...con dog kia mày nói ai hỏi hả , câm mồm dog mày lại đi – Ảo thét lên nói

Nó bực mình giờ nắm đầm , đầm thẳng vào bụng ả làm ả sùi bọt mép và ngất đi. Bạn trai ả thấy thế quát to rồi nắm lấy tóc nó.

- Con ranh – b.traị ả quát lớn

- BUÔNG RA – nó nói rồi quật tên cao to đó ngã rầm xuống đất , bất tỉnh nhân sự.

- Chín ra đây cho chị - Anna từ nãy giờ mới lên tiếng.

Bar ngạc nhiên vì có con nhỏ dám gọi tên quản lý nhưng nhìn thấy nó thì không ai dám làm gì , người tên Chín vẫn không thấy đâu , hết cách nó đành lên tiếng

- Đốt bar – nó nói giọng tức giận

- Ấy ấy mấy tí bình tĩnh – Chín chạy ra mỉm cười nói

- Mấy tí ngồi xuống xem nào , cái gì cũng từ từ đừng nóng vội chứ , hehe !!! – Chín nói giọng cún con , mắt long lanh

- RIO – nó gọi đồ uốn

- Cho chị Mendis Coconut Brandy nha – Anna nhí nhảnh nói

- Cho chị rượu Volka đi baby hìhì – Mary mắt tích giờ mới thấy xuất hiện.

Cuộc nói chuyện đó đã được các chàng nhà ta để ý , Kín thấy nó đã rất ngỡ ngàng đứng lên giờ tay định lên tiếng nhưng bị nó tiếc như nói không cần chào nên anh buồn thiu ngồi xuống. Kín thì chết lặng trước vẻ đẹp của 3 nàng , quyết định của được cả 3. Hấn nhâm nhi rượu rồi mỉm cười đầy ma mị , suy nghĩ phút chốc “ thật thú vị “. Khi Chín bung rượu ra chó máy nó , hấn gọi Chín lại và tra khảo .

- Ai mà nhóc nghe lời – hấn

- Khách quen thôi anh – Chín cười rồi nói

- Bar DEVIL mà lại có người dám đập cửa lớn tiếng ư , bang chủ ở đây không phải tượng đá chứ nhóc ? Nói anh nghe ai đấy . – hấn tra khảo đầy nham nhở

- Em nói rồi mà khách quen của bar và cũng là đàn em của bar nên hông sao , thô iem làm tiếp đây , BYE . – Chín nói rồi phóng lệ không thì bị nắm lại nữa.

Hấn nhìn qua bàn nó rồi cười , chợt nó quay lại nhìn hấn , nó nhìn bằng cặp mắt tím lướt qua hấn như không khí. Hấn ngó ngòu , xem tòi như không khí ư , được tòi quyết tìm được cô là ai mà dám khinh thường bang chủ bang William này. Tội nó uống xong đứng dậy ra về đi ngang qua bàn hấn nó nhét miệng , rồi bước thẳng ra cửa. Anna thì nuôi tiếc không muốn rời xa bé Chín nên vẫn nán lại mặc Mary lôi , kéo , .... Quay qua tìm nó thì nó đã mất dạng từ thuở nào. Đành phải kiu Chín lôi nó ra xe , Anna mếu máo nhưng tay vẫn ôm lấy cổ Chín làm ai đó khó chịu. .... Cuối cùng nàng Anna cũng chịu lái xe về nhà . Về đến nhà cũng đã 1g sang cả 3 phóng thẳng lên phòng thay đồ rồi đi ngủ . Chuẩn bị để mai đến trường.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 4: Trường Royal

Tiếng chim ríu rít , cô bé đẹp tự thiên thần trong chốn khê cửa mình , nó ngồi dậy , vươn vai rồi đưa đôi mắt tím nhìn đồng hồ ‘ 5g20 ’ . Nó lê thân vào bathroom VSCN rồi bước ra ngoài , nó nhìn bộ quần áo đi học được treo trên tay nắm cửa quần áo , nhìn sơ lược nó khẽ chep miệng rồi nói “ cũng được ”. Đồng phục trường royal khá đẹp , đồng phục của nam lẫn nữ đều có 2 kiểu . Một là áo tay ngắn phồng ở giữa được bó lại bằng caro xanh trắng , váy ngắn trên đầu gối cùng loại với áo là caro xanh trắng . Kiểu 2 là áo tay dài , tay áo từ khuỷu trở xuống cổ tay là caro xanh trắng , váy cũng laoj caro xanh trắng . Kiểu 1 của nam là áo ngắn tay màu trắng có caravat xanh , quần caro xanh trắng , kiểu 2 là áo dài tay màu trắng có caravat trắng sọc xanh , quần dài cũng loại caro đó. Nó mặc đồng phục nữ kiểu 2 , ngắm mình trước gương nó cười rồi ngồi xuống bàn trang điểm để làm gì đó (= \_ =) . Nó nhìn qua đồng hồ giờ là 5g40 , nó rài bước tới phòng hai con heo vẫn say nồng giấc ngủ cất tiếng nói nhỏ nhẹ , êm dịu : DẬY NẾU KHÔNG TAO ĐỐT PHÒNG. Dù nói rất nhỏ nhẹ , nhưng 2 chị đã phi thân vào VSCN rồi phóng xuống bếp ngồi vào bàn . Vừa ngồi xuống cả 2 nàng nhìn nó há hốc mồm.

- Ôi , con nào vậy , lộn nhà hả - Anna hét toáng lên

- Oh my god , ai thế trời – Mary có phản bình tĩnh , nhìn nó như muốn ăn tươi vậy.

- ĂN ĐI – nó cất giọng lạnh để 2 con kia tỉnh.

- MAAAAAAAAAAAAA..... – 2 nhỏ hét toáng trước vẻ đẹp rạng ngời như ma của nó.

- Tao LÃNH HÀN BĂNG chứ ma cò gì...haha – nó nói nhấn mạnh tên mình rồi phì cười.

- Mày...mày...mày...cười...hả - Anna và Mary ngạc nhiên tuột độ.

- Hề...hề ăn đi – nó nói giọng ấm hơn

Thế là 10’ sau 2 chị nhà ta mới ăn được vì quá ngạc nhiên , 2 chị ấy cứ như đang trên mây , lâng lâng , cầu nguyện , cả hai đều sợ nụ cười của nó có điều bí ẩn nguy hiểm. Ra công nó bảo nó sẽ giả danh nhà nghèo nên sẽ đi bus , còn Anna và Mary không thích giấu đi gương mặt xinh đẹp của mình nên phải làm con nhà giàu đi xe siêu xe đi học. Nó đi bộ trên đường đeo phone( rê tiền thôi ) , đi 1 đoạn đến cổng trường nó đã nghe tiếng hét chói tai của đám con gái....

- Anh KIN cool quá – girl 1

- Anh KEN đẹp trai , làm bạn trai em nha – girl 2

- Anh KAN yêu em đi – girl 3

- Đẹp trai quá , yêu chết mất – girl 4

Cả đám con gái cứ vậy mà ca tụng , khen ngợi bọn hấn , làm bọn hấn chán nản , bực mình . Phải chen lấn lăm lăm bọn hấn mới thoát khỏi đám fan cuồng , vừa ra khỏi hấn đụng phải một cô bé , hấn bực mình quát.

- Đi kiểu gì thế hả - hấn bực tức

- Sorry – nó nói nhưng hông nhìn hấn

- Xin lỗi là xong sao – hấn quát lớn hơn làm đám fan chú ý.

- Đang đi . Bị cản đường . Né . Trúng – nó nói với giọng âm cực độ

- Câm đi – hấn nhìn chăm chăm nó mà hét

- CÂM ĐI RÁC RUỖI – nó nhìn hấn nhét miệng nói rồi bỏ đi

Hấn đơ vài giây lần đầu tiên có người quát hấn , mà lại là 1 con nhỏ xấu xí , hấn bực tức đâm thẳng vào cây bang gần đó , lũ con gái sợ quá chạy loạn lên , mấy nhỏ biết nếu ai chọc hấn giận thì sẽ DIE. Kan thì đang cười sặc sụa vì hấn bị ăn bơ , Kan quần quai làm lũ con gái tưởng thẳng điên . Kín thì muốn cười nhưng không muốn mất hình tượng , nên chỉ cười thầm . Hấn tức giận quát to “CHỜ ĐÓ NHỎ XẤU XÍ ”

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 5: Nhập Học

Nó vẫn đeo phone đi thẳng lên phòng hiệu trưởng ( bí mật nhé : nó là chủ tịch hội đồng nên trường thuộc quyền hành của nó ) . Đứng bên ngoài nghe tiếng 2 người đang hí hửng , nó nhủ mấy giờ chân đạp mạnh cửa , chiếc cửa gãy làm hai có mấy đường nứt , nó đứng dậm chân lên cửa ra dáng 1 chủ tịch . Hai người đang ân ái trong phòng giật mình nhìn nó , ả đàn bà quát lớn:

- Con kia mày làm cái quái gì hả. Đứng kiểu gì thế hả - Ả chỉ tay vào mặt nó quát

- BIẾN – nó nói giọng cực lạnh làm ả lạnh người

- Hồn lảo , mẹ mày không dạy mày cách nói chuyện với người lớn hả - Ả nói rồi tát thẳng vào mặt nó.

- CÂM MỒM – nó hét lên khi nghe ả nhắc đến mẹ nó , nó bẻ tay ả rồi đạp ả té nhào vào người hiệu trưởng.

Nói rồi nó đi thẳng đến bàn hiệu trưởng , ngồi vào ghế để 2 chân lên bàn rồi nhìn cả 2 đang đứng , ả thấy thể định tát nó nhưng bị hiệu trưởng ngăn lại , ông khẽ nhủ mấy nhìn ả lắc đầu . Giọng trầm của HT vang lên.

- Chào chủ tịch –HT ( hiệu trưởng )

- ..... - nó im lặng hông nói gì ngoài nhìn ả đầy vẻ tức giận

- Cái gì , con xấu xí này nó là.... - ả chưa nói hết đã bị HT liếc

- Xin lỗi ngài , tôi thay mặt phó HT xin lỗi . Mong ngài tha thứ - HT nói có vẻ sợ sệt

- Lốp – nó kìm nén nói

- Dạ 10A1 ! – HT nói

- Thân phận bí mật – nó nhìn ông nói ,rồi khẽ nhét miệng

- Vâng ! – ông cúi đầu trả lời

Nó ung dung bước lên lớp , mặc ả đang giận điên người . Nó gấp cô chủ nhiệm trước cửa , bà ta thấy nó thì khinh bỉ “ học sinh mới đây ư “ nó hông trả lời , chỉ nhìn lơ đãng ở đâu . Bà ta tức giận bước vào lớp , bây giờ phải nói cái lớp như cái chợ . Bà ta đập bàn “ Rầm “ vẫn không hiệu quả , nó đứng lâu

bực mình đập của vào “ RẦM “ lần này cả lớp bất ngờ , im thin thít quay lại nhìn nó. Nó chẳng quan tâm , bước vào lớp đứng đợi ai đó. Từ đâu có 2 cô nàng phi nhanh vào lớp , tới của lớp cả 2 reo lên rồi thở hì hục. Bà cô thấy thế nên kiu cả 2 vào.

- Thôi được rồi giới thiệu đi , nhanh lên tôi còn dạy – bà ta hơi bực vì 2 nhỏ đẹp hơn bà.
- Xin chào tớ là Hoàng Gia Lạc Di , có thể gọi tớ là Anna nha – nói rồi cô nháy mắt dễ xương
- Hello , tớ tên là Nguyễn Thanh Uyên Nhi , nickname là Mary – Mary cười tỏa nắng
- Lành Hàn Băng , Snow – nó cất chất giọng lạnh 1000 độ

Có đứa nhìn thấy nó thì khinh lắm nên mới đứng dậy hỏi

- Bạn là con tập đoàn nào – nhỏ cười khinh hỏi nó
- Ko tập đoàn nào - nó lơ đãng trả lời kèm theo giọng có chút khó chịu
- Vậy sao bạn vào được ngôi trường danh giá này - nhỏ ngược mặt nhìn nó miệng cười khinh bỉ
- Nhận học bổng – nó lại cất chất giọng lạnh 1000 độ

Nó cất giọng làm mọi người tưởng mình ở Bắc Cực , mọi người ai cũng sợ nó trừ 3 chàng trai dưới lớp chẳng quan tâm , Kan đang nhắn tin của gái , Kín thì đang nghe nhạc , Ken thì ngủ ( như heo ). Cô lên tiếng bảo :

- Băng ngồi với Ken , Lạc Di ngồi với Kan , Thanh Uyên ngồi với Kín – cô nói giọng hơi bực , nhưng hết chỗ rồi nên phải ngồi vậy. Câu nói của cô làm cả đám con gái ngã nhào , cả 3 ung dung bước xuống chỗ ngồi , Mary vừa xuống thì Kín đã nhường chỗ cho nàng , Anna nhí nhảnh , đưa cặp mắt mèo nhìn Kan làm chàng có choáng 1 tí rồi cũng xit vào cho nàng ; nó thì vừa bước xuống đã thấy con sâu ngủ , đưa đôi mắt nhìn sơ lược rồi với hất cặp hân xuống đất . Việc làm của nó , làm tất cả trở mặt.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 6: Nhập Học

Nó thản nhiên ngồi vào ghế đeo phone rồi gục mặt lên bàn ngủ ngon lành. Cả lớp và giáo viên bật ngửa trước hành động như chuyện thường của nó. Anna Và Mary nhìn nó rồi cũng gục đầu lên bàn ngủ , Kan trở mặt 1 lúc sau mới định thần lại , Kín thì biết tính nó ghét những thì ngắn đường nên gấp là ném , quăng. ....anh cũng cũng bó tay với cô em gái cứng của mình nên chỉ biết nhìn nó.

Reng. ....Reng. ....Reng

Nghe tiếng chuông cả lớp ủa ra như kiến vỡ tổ , Anna liền qua đánh thức nó dậy rồi kéo Mary đi nhanh. Khi 3 cô nàng vừa ra khỏi lớp thì hấn thức dậy thì thấy balo của mình nằm dưới đất , hấn nhìn mặt nhìn 2 thằng bạn thân chỉ nhận được nụ cười gượng. Kan bước tới vỗ vai hấn rồi nói:

- Nhỏ học sinh mới ngồi cạnh tặng mày đó

Nói rồi hấn bực tức bỏ xuống canteen, vừa thấy hấn cả canteen im bặt không ai dám hó hé gì. Mặt hấn nhăn nhó , mặt sất khí đằng đằng , Kan đi sau vẫy tay với đám girl xung quanh làm các girl hét lên sung sướng , Kín thì lạnh lùng tai đeo phone thấy Kan thì túm cổ lỗi tới bàn trống. Vừa ngồi xuống đã bị đám con gái bu lại hò hét :

- Anh Kan cho em chụp hình nhaaa – girl 1
- Anh Kín cool quá – girl 2
- Anh Ken cool mà đẹp trai quá – girl 3

Hấn bực mình quát to :

- Câm hết rồi biến đi.

Đám con gái sợ quá bỏ chạy về chỗ. Từ bàn khuất của nó có thể thấy hết sự việc đang diễn ra và nó biết lí do hấn tức như vậy , khề nhìn hấn rồi nhét môi. Lúc đó Kín quay qua quay lại tìm nó nhưng chẳng thấy may mà từ xa Anna nhí nha nhí nhảnh tung tăng bụng khay thức ăn( đầy nhóc ) tới chiếc bàn

khua sau lùm cây, thấy nó anh định đứng dậy thì điện thoại nghe tiếng bíp của tin nhắn, anh mở ra xem mặt buồn buồn “ Không cần qua “. Nó vừa nhắn xong thì Anna bùng khay đồ ăn tới sau nhỏ là bùng khay nước, vừa ngồi xuống Anna đã ăn ngấu nghiến như heo Mary cười nham nhở rút điện thoại ra chụp nhỏ tấm hình. Nó thấy vậy chỉ cười mỉm rồi nhâm nhi ly capuchino nóng, hơi nóng bay nghi ngút làm nó nhớ tới trận hỏa hoạn ngày xưa nó khề nhâm mặt rồi đứng dậy bảo là lên lớp trước. Nó bỏ đi Mary cũng đoán được phần nào nên nhỏ quăng luôn ly capuchino vào thùng rác gần đó mặt cô về buồn, Anna thì heo đói ngàn năm nên hông quan tâm lắm. Nó đi qua bàn Kin anh thấy mặt nó cô về khó chịu nhưng hông dám ngăn lại sợ nó giận.

Reng---Reng..... Chuông vào lớp vang lên cả canteen cũng ùa lên lớp, vừa vào lớp Kin đã tìm nhưng hông thấy biết chắc nó có chuyện gì buồn nên quay qua hỏi Mary chỉ nhận được câu thờ dài từ nàng làm Kin hụt hẫ, phía trên là bàn của Anna và Kan, 2 người này đang cãi nhau chỉ chớ vì đang đấu game; hần thì chán nản không muốn học nên bỏ ra vườn hoa phía sâu trong sân sau của trường, ở đây cây khá nhiều và có hồ nước rất đẹp. Hần tựa vào cái cây gần đó rồi ngủ; hần đâu biết phía trên cành cây đang có người ngồi gác chân nghe nhạc, nó nghe hết bài hát cũng là lúc hần ngủ say, nó nhảy xuống nhẹ nhàng rồi nhìn hần rồi cười khẩy.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 7: Nhập Học

Nó nhìn hần cười nửa miệng rồi bỏ đi, đến hành lang thì gặp Kin nó nhìn anh với cái gật đầu rồi quay mặt bỏ về lớp; anh chạy lại nắm cánh tay nó rồi hỏi :

- Sao em cứ làm như mình ko quen biết thế

Nó lạnh lùng hất tay anh ra bước tới cửa lớp dừng lại và nói :

- Tôi quen anh ư ?????

Câu hỏi của nó làm anh đau lòng cứ như có ai xé trái tim anh ra ngàn mảnh nhỏ, anh đứng nhìn nó bỏ vào lớp chẳng nói được gì. Anh tự suy nghĩ “ cô bé hồn nhiên hay bám lấy anh đâu rồi... tại sao... tại sao 10 năm ko gặp em lại lạnh lùng như vậy “. Một ngàn câu hỏi cứ quanh trong đầu anh, anh đau lắm, anh muốn biết tại sao lắm; buồn bã đau đớn anh quay lưng bỏ ra nhà xe rồi phóng thẳng về nhà. Còn nó nó cũng buồn lắm chứ nhưng chưa phải lúc nó vui về mà nhận anh nó phải trả thù để nó có thể sống như trước đây.....

Còn hần khi tỉnh dậy chán nản ko muốn vào lớp nên lái xe phi thẳng đến bar Devil. Nó thì đang ngủ ngon lành bỗng bà cô gọi tên nó làm nó bực bội mở mắt nhìn thẳng vào mặt bà cô. Bà thấy có cái gì đó lạnh lạnh nhưng vẫn hất mặt lên quát :

- Tại sao em lại ngủ trong giờ học của tôi hả ?

Nó nhăn mặt nhưng vẫn trong tư thế úp mặt xuống bàn đáp cực lạnh :

- Thích

Bà tức giận quát to :

- Em tưởng mình giỏi lắm hả mà ngủ trong lớp, giải hết bài trên bảng này đi tôi cho em ngủ.

Nó chống cằm đôi mắt tím biếc nhìn lướt trên bảng rồi gục mặt xuống bàn nói :

- Bài 1 bằng 0

- Bài 2 bằng  $37xy \cdot 3^5 \cdot 19/2y$

- Bài 3 rỗng

- Bài 4 bằng  $26/2 \cdot 163xy$

Nghe nó nói mà cả lớp trố mắt ra nhìn, bà cô đi lại lấy giáo án ra nhìn thì đúng hoàn toàn, bà cứng họng ko nói được gì; cả lớp nhao nháo hỏi cô đáp án chỉ nghe cô trả lời một từ duy nhất “ đúng “ làm cả lớp bàn tán xôn xao. Anna thì biết nó quá rõ nên nhìn cả lớp đang nhốn nháo thì cười khẩy, Kan thì miệng há hốc như gần rớt cạ ko tin nó lại giỏi như vậy. Kin thì nhìn Mary rồi hỏi:

- Con bé giải nhanh vậy sao.

Mary cười mỉm rồi nói :



- Chuyện thường thôi.

Kín gờng ngàng không thể tin , Mary cười rồi vỗ vỗ vào lưng anh nói giọng hí hửng :

- Nó ko còn là Thiên Bã ngày xưa đâu, nó không phải dạng vừa đâu. ...hihi.

Tan học nó đi bộ về nhà, Anna và Mary thì lái xe vèo vèo về trước. Về nhà nó mệt mỏi lên phòng lăn đùng trên giường rồi thiếp đi, 1 lúc sau điện thoại vang lên nó mở mắt rồi với lấy điện thoại nhìn màn rồi bấm trả lời vừa nói người bên kia đã cất tiếng :

- Chào tiểu thư

- Nói

- Chúng tôi được biết họ sẽ nhập học trường Royal ą

- Hừm , được tiếp tục theo dõi có gì báo lại cho tôi.

- Dạ vâng.

Tắt điện thoại mắt nó trừng mắt nhìn khoảng ko vô định miệng cười thích thú, nó suy nghĩ nhìn ra cửa sổ “ Chúng Ta Lại Gặp Nhau “

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 8: Sáng Sớm.....!!!

Sáng sớm tỉnh mơ nó vương mình thức dậy, đưa đôi mắt nặng trĩu nhìn đồng hồ chỉ mới 4g, nó lê thân vào làm VSCN xong thay đồ đeo phone rồi chạy bộ dạo trong khu chung cư; nó chạy ngang 1 căn nhà khá sang trọng và lớn ( nhưng ko bằng nhà nó ) đứng lại nó nhìn tổng quát ngôi nhà rồi khẽ nhét môi quay lưng đi nó buông câu hững hờ “ Hạnh Phúc Không Bao Lâu “. Nó quay về nhà làm bữa sáng rồi lên gọi 2 con sâu đang say nồng giấc ngủ, bước vào phòng nó ghé sát tai 2 cô nàng nói nhỏ “ Không dậy tao giết “ vừa nghe câu hăm dọa đó là cả 2 bật dậy làm VSCN rồi chuông xuống lầu nó lắc đầu bó tay; bước xuống đã thấy 2 cô nàng yên vị trên bàn ăn nó khẽ cười tạo thành đường cong hoàn mỹ nhưng cũng vội mắt nó yên vị ngồi vào , nhỏ Anna nhìn nó chu mỏ rồi nói :

- Snowwww mới 5g10 mà gọi tao dậy tính giết tao hả.

Mary ngồi bên gật gật đầu tỏ vẻ đồng ý với câu nói của Anna rồi tiếp lời Anna :

- Dậy sớm kiểu này chắc chết sớm. .... hừmm

Nó cười khẽ rồi nói :

- Đi dạo không, tao đi quanh đây rồi cũng được.

Cả hai cô nàng muốn bật ngửa trước câu nói của nó , cả hai hét đồng thanh vào tai nó :

- You are crazy...why break the sleep my... Oh my god !!

Nó còn ghe gì đâu tại đang đeo phone nhạc lớn hết mức có thể mà, nó chỉ nhìn khẩu hình miệng là biết 2 cô nàng này đang la hét bằng tiếng anh nên nó chỉ cười mím không nói gì. Nó đứng dậy xoa đầu 2 nàng rồi bước từ tốn lên phòng lên nửa chừng cầu thang nó nói :

- Đi bar không ???

Anna hí hửng kéo Mary phóng nhanh vào thay đồ, Mary bị lôi đi mặt méo xệ nó chỉ tặc lưỡi đứng trước phòng haj nàng nói :

- Mặc đồ đi học, đi bar tới giờ thì đi học luôn.

Anna lộ đầu cười nói :

- Yes sir

Nó kí đầu Anna rồi quay đi vào phòng thay đồ , trang điểm ( cho xấu đi ) rồi xuống lấy xe chờ 2 nàng kia sủa soạn mất 15' mới xong, 2 nhỏ vừa ra nó



đã lờm cho cháy áo rồi nói :

- Lâu quá đó

2 nhỏ mỉm cười trong như điên điên vừa trốn trại, cả 2 nàng lên xe rồi nó nhấn ga phóng nhanh đến bar; nó chạy nhanh đến mức người đi đường chỉ thấy 1 vệt đen xoẹt qua.....Kít...Thắng lại trước cửa bar nó bảo hai nhỏ vào còn nó lái xe vào tầng hầm ( chỉ có người trong bang mới đc để xe ở đây ). Cát xe xong nó đi ngó sau vào quán, vừa vào đã bị Chin phục kích mới vừa ló dạng ra Chin đã ôm chầm lấy những nhẽo. Nó ngán ngẩm nói :

- Bỏ ra không chị giết cung chết

Chin buông ra nhưng vẫn lo ngại tới chỗ Anna, Mary thấy Chin thì ôm chầm lấy anh nựng má tùm lum. ..Nó kéo Chin lại nói gì đó rồi biến mất dạng Mary tìm nó thì Chin bảo nó đi đâu có việc rồi, Mary mặt méo xệ trầm nghĩ :

- Rủ người ta đi bar mà mặt tích trước là sao...con nhỏ này chút tao trị mày....hồ hớ.

Cả 2 nàng và Chin ngồi buồn đưa lê, tám chuyện trên trời dưới đất, tám xuyên lục địa bay qua dải ngân hà.....

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 9: Bị Đánh....máu !!

Anna...Anna đại tỷ gọi nhất máy không bị giết nhanh...nhanh, điện thoại của Anna reo lên làm nhỏ cầu nhàu khó chịu, nhất máy trả lời :

- What ???

Nó bên kia đầu dây nghe vậy đôi lông mày khê co lại, nó nói với giọng âm 1000 độ :

- Không đi học hà nhóc, 10' có mặt tại lớp. Oke

Anna nghe vậy bật dậy nhìn đồng hồ rồi hét to:

- Oh my god !! Trễ giờ học rồi phóng nhanh...

Mary nghe Anna nói vậy bật dậy nhanh kéo Anna đi lấy xe nhấn ga phóng với tốc độ ánh sáng chạy thẳng tới trường....Kít...vừa lúc cửa trường đóng, cả hai nàng ba chân bốn cẳng chạy nhanh lên lớp, vừa vào lớp đã thở như trâu mặt mồ hôi nhễ nhại nhìn mà thương, Kin thấy thương nên lấy khăn lau mồ hôi cho Mary làm các girl trong lớp trở mặt nhìn có đũa nhìn như muốn ăn tươi Mary, Kan thì không ân cần như Kin mà chỉ ngồi chọc Anna cả hai cãi nhau chí chóe. Phía bên nó thì nằm ngủ ngon lành..." Rầm" cửa lớp bị đá ngã dưới đất làm cả lớp giật thót quay lại nhìn khi thấy người đã làm việc đó thì không ai dám nói gì; bây giờ trong lớp im lặng đến mức có thể nghe tiếng ruồi bay ngang. Người đó bước xuống dừng lại ngay bàn nó, hành động dứt khoát gió tay đập mạnh xuống bàn mắt nhìn chăm chăm vào nó; còn nó thì nghe tiếng động nên tỉnh giấc đưa đôi mắt tím biếc nhìn hấn, hấn ngay người rồi quát lớn :

- Con nhỏ xấu xí biến ngay....

Nó vẫn im lặng không nói gì vẫn nhìn hấn rồi đeo phone bật âm lượng to nhất mắt nhắm lại chẳng màng đến lời hấn nói. Hấn tức giận quát to đồng thời đập mạnh tay xuống bàn:

- Cút ngay

Nó vẫn không nói gì hấn tức mình lấy ghế đập thẳng vào đầu nó, máu từ đầu chảy ra nó khê mở mắt cảm thấy có cái gì đang chảy trên mặt lấy tay chạm vào rồi đưa ra nhìn....máu...là máu... nó khê nhét môi liếm lấy vết máu đó, hấn thấy hành động của nó thì khá ngỡ ngàng vì nó không kêu đau hay khóc chỉ thấy nó vẫn tỉnh như không có chuyện gì. Kin định chạy lại thì bị Anna và Mary ngăn lại, anh tức lắm khi không làm gì được cho nó, nắm chặt tay thành quả đấm. Không biết từ đâu ông hiệu trưởng bước vào lớp làm lớp thờ phào nhẹ nhõm, hấn liếc nó rồi ngồi vào chỗ nó thì ngồi xuống làm nhiệm vụ cao cả là ngủ. Ông hiệu trưởng bước vào và có 1 một cô gái xinh xinh khá trẻ khoảng 22 tuổi ông đập gô bàn nói ta :

- Đây là cô Nguyễn A Mẫn chủ nhiệm mới của lớp ta.

Nói rồi ông bỏ đi để lại cô cho lớp, cô khê lên tiếng nhỏ nhẹ nhưng đầy quyền uy nói :

- Chào các em, tôi là Nguyễn A Mẫn, tôi 22 tuổi sẽ ta là chủ nhiệm mới của lớp, mong các em nghe lời cô nhé !!!

Cả lớp vừa nghe vừa cười tít tít vì cô khá là thân thiện không như mấy bà cô đánh cả kí phần vào mặt , ông a ông ọ , hay quát mắng học sinh rồi thì đi học sinh vì đẹp hơn mấy bà....bla..bla.....Cả lớp và cô trò chuyện với nhau đến hết tiết đầu.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 10: Gặp Lại

Reng...Reng tiếng chuông hết tiết vang lên , cả lớp hơi buồn vì cô không dạy tiết sau mà tuần sau cô mới bắt đầu dạy, nhưng cô vẫn lên lớp mỗi sáng. Nó cũng vừa tỉnh giấc thấy cô Mẫn thì nó cười nhẹ đứng dậy bước ra ngoài lúc sau cô Mẫn cũng ra khỏi lớp; nó đứng dựa vào tường cô Mẫn thấy nó thì khẽ mỉm cười cúi đầu chào, nó thấy vậy lên tiếng bảo : - Đây là ở trường chị không cần phải chào.

Cô Mẫn lúc này mới ngẩng đầu nhìn nó cười nhẹ rồi đưa cho nó một tập hồ sơ, ghé sát tai nó nói nhỏ ,cúi đầu chào bỏ đi. Khuôn mặt nó lúc này đầy vẻ nguy hiểm nó quay lưng bỏ vào lớp tay nắm chặt tập hồ sơ bước vào bàn nó bỏ tập hồ sơ vào học bàn rồi gục đầu ngủ, hần này giờ đã quan sát hành động của nó, tò mò muốn biết cái gì trong học bàn nên đợi nó ngủ hần lục trong học bàn nó lấy tập hồ sơ ra xem, mở ra hần thấy quái lạ khi trong đó là giấy tờ liên quan tới gia tộc họ Hoàng. Hần nheo mắt nhìn đồng giấy tờ rồi nhìn nó nghĩ thầm :

- Nhỏ xấu xí này làm gì mà có hồ sơ liên quan tới hai tiểu thư họ Hoàng ; có âm mưu gì đây ????

Kết thúc dòng suy nghĩ hần bỏ lại đồng hồ sơ vào bì rồi bỏ vào học bàn để nguyên chỗ cũ , nó biết nhưng vẫn kệ. ....Bà cô từ đâu bước vào gõ thước rồi nói to nhưng vẫn không hiệu quả lắm tuy nhiên bà có dám la hét hay chửi bới đâu và đây toàn là cậu ấm cô chiêu lỡ chọc giận coi như tự rước họa vào thân. Bỗng một giọng nói tuy nhỏ nhưng lạnh người làm người khác phải khiếp sợ :

- Ôn quá .

Nó cất tiếng làm cả lớp nín thin, bà cô thầm cảm ơn nó nhưng rồi cũng vào đề tài chính bà đập thước lần nữa nói to :

- Lớp chúng ta sẽ có 2 bạn học sinh mới.

Vừa chấm dứt câu cả lớp đã nhốn nháo , tiếng xì xầm bắt đầu lớn hơn mọi người đang không biết học sinh mới sẽ như thế nào , gia thế ra sao , có đẹp không, ai này đều bàn tán nhưng chỉ sau tiếng gõ bàn của bà cô thì lớp im thin thít bà cô hài lòng lúc này mới mời học sinh mới vào :

- Hai em vào đi.

Cửa lớp từ từ mở ra hai cô tiểu thư xinh xắn bước vào làm lớp ồ ngạc nhiên trước vẻ đẹp ( son phấn ) của hai cô, hai cô bé khẽ mỉm cười làm nam lớp này ngất lịm ( mù hết tui ). Bà cô cất tiếng nói :

- Hai em giới thiệu về mình đi.

- Xin chào tớ tên Hoàng Mã My, mình là con gái tập đoàn họ Hoàng.

- Xin chào tớ tên Hoàng Hải Yến , mình cũng là con gái tập đoàn họ Hoàng.

Vừa nghe là hai tiểu thư họ Hoàng thì nó, Anna, Mary, Kín đều ho khan 1 tiếng cùng lúc làm cả lớp cảm thấy lạ quay lại nhìn...bây giờ mặt 4 người này đều tối sầm nhìn như muốn giết người làm cả lớp sợ đến run cầm cập, My và Yến khẽ rung mình nhìn nó, cảm giác quen quen thế nào....2 nhỏ thấy Kín thì chạy lại ông ọ ôm chầm lấy anh, mặt Kín càng tối hơn,anh đẩy mạnh hai nhỏ ra làm hai nhỏ bất ngờ té nhào. Cả lớp thấy vậy thì cười rộ lên bỗng nhỏ My quát :

- Câm hết đi, muốn bị phá sản không hả.

Vừa nghe câu đó cả lớp đã im bật.Nó chán ghét nghe những lời của người dựa vào quyền thế gia đình mà ra về ta đây nên nó bỏ ra ngoài , thấy vậy Anna , Mary và Kín kéo nhau ra theo nó, nó đi lướt qua My và Yến thì nhét môi đôi mắt nhìn chăm chăm vào 2 nhỏ làm hai nhỏ toát mồ hôi hột. Anna và Mary vừa bấm điện thoại vừa nói chuyện vui về đi đến gần hai nhỏ MY và Yến thì Anna làm mặt ngây thơ đứng trước hai nhỏ nói :

- Ủa ai đây

Mary hiểu ý tiếp lời Anna :

- Không biết, ủa mà bạn vô hồi nào vậy ???

Câu nói của 2 cô nàng này làm cả lớp muốn bật ngửa, hần thì này giờ chứng kiến sự việc cũng bó não với hai người này, nhỏ My và nhỏ Yến giận tím

mặt quát tháo :

- Nhỏ mắt đuôi kia, coi bọn này là không khí hả.

- Mày nghĩ mày là ai mà coi bọn này ra không khí hả , muốn gia đình bị phá sản hông hả nhỏ xấu xí kia.

Anna mếu máo như sắp khóc Mary thấy vậy khẽ nhíu lông mày nhìn chăm chăm vào 2 nhỏ rồi ghé sát tai nói:

- “Đừng tự cao như thế... Trèo cao có ngày té đau đấy”

Nói xong Mary dắt Anna ra ngoài, vừa ra cả hai đã cười sặc sụa làm Kín lắc đầu ngao ngán. Anh nhìn quanh tìm nó thấy nó đang ngồi trên lan can đang đeo phone đôi mắt nhắm chặt, anh khẽ lại gần nó đặt tay lên vai nó, chưa đầy 2 giây đã bị nó hất tay ra, nó nhìn anh bằng đôi lạnh lẽo gần như vô hồn , anh đau lấm nước mắt tự động trào ra anh nắm chặt hai vai nó bóp chặt nói với giọng run rẩy :

- Tại sao em lại không nhận anh là anh hai của em chứ, em ghét anh đến vậy hả.

Nó nhìn anh vẫn là đôi mắt vô hồn ấy khẽ mở lời nói dứt khoát:

- Anh là người nhà họ Hoàng không phải là người nhà họ Lãnh, tôi không nhận người họ Hoàng làm anh.....

Giới Thiệu Nhân Vật Phụ :

- Hoàng Hà My – Mini : 17 tuổi, không thông minh chỉ được mưu kế giỏi, khá đẹp ( nhờ son phấn ), tiểu thư tập đoàn Hoàng Kim top 3, em cùng cha khác mẹ với Kín, tính cách : hai mặt, chanh chọe, cậy quyền thế , thích hấn. IQ : 200/300

- Hoàng Hải Yến – Lyly: 17 tuổi, khá thông minh, xinh đẹp ( nhờ cả kí on phần ) là tiểu thư tập đoàn Hoàng Kim top 3 T/G, em cùng cha khác mẹ với Kín , tính cách : hai mặt ,chanh chọe , ích kỷ , thích khoe đồ xịn, thích Kan. IQ : 200/300

- Nguyễn A Mẫn – Minto : 22 tuổi, thông minh , xinh đẹp , dáng chuẩn cao , tính cách : điềm tĩnh, khá lạnh lùng, nghiêm khắc, là thư ký riêng của nó và cũng là thư ký của trường Royal. Có công ty riêng chuyên về đá quý và thời trang khá nổi tiếng trên thị trường T/G, thương nó rất nhiều ai đụng đến hay chọe giận nó thì sẽ DIE ngay và lập tức. IQ : 295/300

- Tổng Nam Thần – Chin : 17 tuổi, em họ nó, thông minh, là con lai vì cha là người Pháp mẹ người Việt, tính cách : dễ gần, cuteboy, cũng coolboy , sát gái , là quản lí ở bang Devil, là thiên tài trong việc lập trình máy tính. Có tập đoàn xe hơi riêng top 8 T/G, quý nó, xem như chị ruột ai làm hại nó là anh lạnh lùng vô cảm. IQ : 290/300.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 11

Giới Thiệu Nhân Vật Phụ :

- Hoàng Hà My – Mini : 17 tuổi, không thông minh chỉ được mưu kế giỏi, khá đẹp ( nhờ son phấn ), tiểu thư tập đoàn Hoàng Kim top 3, em cùng cha khác mẹ với Kín, tính cách : hai mặt, chanh chọe, cậy quyền thế , thích hấn. IQ : 200/300

- Hoàng Hải Yến – Lyly: 17 tuổi, khá thông minh, xinh đẹp ( nhờ cả kí on phần ) là tiểu thư tập đoàn Hoàng Kim top 3 T/G, em cùng cha khác mẹ với Kín , tính cách : hai mặt ,chanh chọe , ích kỷ , thích khoe đồ xịn, thích Kan. IQ : 200/300

- Nguyễn A Mẫn – Minto : 22 tuổi, thông minh , xinh đẹp , dáng chuẩn cao , tính cách : điềm tĩnh, khá lạnh lùng, nghiêm khắc, là thư ký riêng của nó và cũng là thư ký của trường Royal. Có công ty riêng chuyên về đá quý và thời trang khá nổi tiếng trên thị trường T/G, thương nó rất nhiều ai đụng đến hay chọe giận nó thì sẽ DIE ngay và lập tức. IQ : 295/300

- Tổng Nam Thần – Chin : 17 tuổi, em họ nó, thông minh, là con lai vì cha là người Pháp mẹ người Việt, tính cách : dễ gần, cuteboy, cũng coolboy , sát gái , là quản lí ở bang Devil, là thiên tài trong việc lập trình máy tính. Có tập đoàn xe hơi riêng top 8 T/G, quý nó, xem như chị ruột ai làm hại nó là anh lạnh lùng vô cảm. IQ : 290/300.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 12

Anh nghe câu trả lời của nó thì hơi sượng lại, nhưng cũng bước đến trước mặt nó cúi xuống nhìn xoa đầu nó cười to rồi nói:

- Giấy khai sanh của anh là Lãnh Hàn Thiên Ân đấy nhóc.

Nó nhìn anh khẽ cười lộ ra cái răng khểnh dễ thương, vò vò tóc anh rồi nói:

- Về nhà mẹ đi.

Anh nghe vậy liền cười làm lộ ra cái răng khểnh nhìn cực coolboy, anh khoác vai nó rồi đi thẳng ra nhà xe, Mary thấy Kin đi nên cũng lôi Anna chạy theo; cả 4 người lấy xe lái về nhà anh để lấy đồ. Khi Kin lái xe đến cổng đã thấy chiếc Toyota Prius V đậu ngay trước sân bỗng khuôn mặt ba người bỗng tối sầm lại (trừ Kin); Kin lên nhìn kính chiếu hậu thì thấy mặt nó khó chịu cực độ, lông mày nhíu chặt, đôi mắt đen vô hồn lạnh lẽo bất giác anh rung mình. Đậu ngay bên cạnh chiếc Toyota Prius V bốn người khó chịu bước vội xuống xe tiến vào nhà đi ngang qua phòng khách lơ như không thấy hai người đang ngồi trên sofa. Bước lên lầu anh chẳng màng nhìn hai kia khẽ cười với nó rồi bước vào phòng, anh thu gọn đồ đạc rồi xách vali và balo đồ xuống, vừa xuống đã nghe giọng nói chua chát phát ra:

- Anh thấy chưa con trai anh có ngoan gì đâu đi theo mấy đứa như thế này thật là.....

Bà ta bỏ dừng câu nói khẽ cười khẩy, giả vờ lấy tay che mũi nhìn bốn người đang đứng, Kin khó chịu lên tiếng:

- Bà câm đi, bà lên tiếng tỏ bản tai chúng tôi, im đi là vừa.

Người đàn ông ngồi im nãy giờ cũng lên tiếng, ông ta nhìn chằm chằm Kin đôi mắt nhìn anh tóe lửa tay nắm chặt lại thành nắm đấm:

- Sao con hỗn láo với mẹ con như vậy hả??

Nghe vậy mặt đanh lại, đôi mắt nhìn người đàn ông như có ý thách thức, giọng nói đầy vẻ lạnh băng không tí cảm xúc:

- Mẹ...mẹ tôi u...ông không thấy gán ghép từ mẹ cho bà ta bản thù thế nào hả.

Người đàn ông đứng phắt dậy tiến lại nhìn anh với đôi mắt đen xoáy vào tâm can, ông khẽ vung tay tát thẳng vào mặt đau điếng.....máu từ miệng anh chảy ra, nó từ nãy giờ khó chịu lắm đây người đàn ông đó ra lấy khăn lau vết máu đó cho anh cũng không quên quăng câu nói lại cho ông ta và nhìn người đàn bà đó bằng đôi mắt vô hồn lạnh lẽo đến mức làm bà ta đứng người vì sợ:

- Loại người bản thù như bà ta..... dù có cho ở chung với chó nó cũng tránh xa..... chủ tịch Hoàng đánh hơi mạnh tay đấy, ông ngu xuẩn đến mức không nghĩ đến hậu quả hừm.

Nghe câu nói bà ta giận tím mặt đứng phắt dậy đi nhanh đến chỗ nó vung tay đánh nó nhưng đã bị nó nắm chặt tay bẻ ngược ra sau lưng rồi xô ả về phía người đàn ông, nó khẽ cười bằng nụ cười tà mị hòa quyền vào chết chóc, nó đưa tay ra sau Anna vội đặt lên tay nó cái khăn, nó lau tay thật kĩ như vừa đụng phải cái gì bẩn lắm. Không nói nhieu nó bỏ ra ngoài rồi cả ba người cũng đi theo nó để lại người đàn bà giận tím mặt còn người đàn ông nhìn nó đầu vẻ nghi hoặc cùng với suy nghĩ:

- “Không sợ thế lực của gia tộc họ Hoàng, quả là gan to..... “

Nó đi vào xe ngã lưng ra ghế mắt nhắm nghiền. Ba người vào xe thấy nó thì không ai lên tiếng để nó yên giấc nếu không nó sẽ giận thì toi.....

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tài miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 13

Cùng lúc đó tiếng chuông trường vừa vang lên, tất cả học sinh vui mừng la hét ủa ra như tổ kiến chỉ có hần và Kan ung dung ra nhà xe lấy chiếc BMW. Vừa ra tới nhà xe hần đứng ở ngoài bấm điện thoại chờ Kan lấy xe thì có nhóm học sinh vừa đi vừa đùa đụng trúng hần làm rớt điện thoại, hần trừng mắt nhìn cả đám làm cả đám đứng tim vì lỡ đụng trúng Ken ác quỷ nổi tiếng trong trường không ai dám chọc cả đám cúi đầu xin lỗi tới tấp nhưng chỉ nhận

được câu trầm như dưới vực thẳm của hần :

- Nhặt lên mau !

Chỉ một câu nói của hần mà cả đám mặt trắng bệch ra, tất cả lật đật cúi xuống nhặt điện thoại hần lên cúi gập người xuống chìa điện thoại trước mặt hần. ....hần dứt mạnh rồi đập đũa cầm điện thoại té nhào, sau đó đập lên đầu thằng đó xoáy mạnh cả bọn dù muốn cứu nhưng không dám chỉ dám đứng nhìn. Kan lấy xe chạy jra thấy vậy kêu hần vào xe :

- Tha cho nhóc đó đi. ....vào xe mau đi mày.

Hần buông một câu làm cả đám bỏ chạy chỉ để thằng đó nằm ôm bụng sợ sệt :

- Mày.....ngày mai sẽ nhận được thẻ DIE.....

Nói rồi hần bước vào xe giành lấy ghế lái rồi phóng vèo trên đường, hần chạy vượt cả đèn đỏ thấy con chó chạy qua đường hần rồ ga bẻ tay lái làm mọi người khiếp vía, sững sờ.....

Quay lại với nó.....Kin và nó , Anna và Mary lái xe về nhà rồi thay đồ đi bar Devil ( lúc này nó không trang điểm ) mỗi người một phong cách.....nó thì lạnh lùng xen kẽ ác quỷ, Anna thì style nhí nhảnh , Mary thì nữ tính cực chất, Kin vẫn luôn là style coolboy cực chất, cả 4 đều làm cả bar sững sờ vì vẻ đẹp có sức hút hồn mãnh liệt, cả bốn bước vào phòng VIP bước sau là Chín ( dễ thương ) vừa mở cửa bước vào đã thấy hần và Kan ngồi chễm trệ trên ghế sofa dài nhìn khá sang trọng, nó ung dung dẫn đầu vào trước ngồi đối diện với hần.....bốn mắt nhìn nhau, Mary nắm tay Kin lôi vào ngồi, cả hai cười đùa nói nói, Anna thì bị Kan kéo lại ngồi sát mình cô nàng khó chịu bĩu môi cực đáng yêu, làm tim anh lỡ một nhịp. Nó nâng ly rượu Cognac khẽ đụng đưa làm rượu trong ly khẽ song sánh, đôi mắt nó màu xanh biển hòa quyện vào màu vàng nâu làm cho ai đó bị hút hồn.....Bỗng nhiên có tiếng “ Rầm ” phía ngoài Chín nhú mồm bước ra ngoài vài phút sau Chín bước vào loạng choạng đầu chảy máu đầm cả cái áo trắng, cả đám hốt hải bước ra ngoài xem thì ra là Queen Tỳ người được mệnh danh nữ hoàng trong thế giới ngầm, kẻ máu lạnh giết người không chớp mắt..... Kin ôm lấy Chín đỡ cậu vào phòng VIP bảo Anna và Mary và Kan băng bó vết thương và không xen vào nên cả ba đều nghe theo, còn nó Kin nói mãi không nghe nên anh đành để nó ở đây nhưng nó ngồi trên ghế phía anh đứng. Hần thì khó chịu trước cái nhìn của Queen Tỳ và cũng bực mình vì ả đánh Chín. ả khề lên tiếng giọng nói trầm đến nỗi làm người phải chết đứng :

- Ai là bang chủ bang Devil

Kin khẽ bước tới đứngg rước mặt ả nói đầy vẻ lạnh lùng làm ả khá ngạc nhiên :

- Là tôi.

Ả khề nhìn sơ qua anh rồi tung cước đập anh một cái vào bụng đau điếng, rồi cười ngạo nghễ nói :

- haha.....mày chỉ được cái mã đẹp chứ chả làm được cái thẻ thống gì ở đây. Tao phải phá nát bang của mày rồi....haha

Ả nói rồi đập anh thêm cái nữa, hần bực bội tốt cùng đập ả làm ả loạng choạng may mà có mấy tay sai đỡ.....ả bực mình hất tay ra đi về phía hần kẻ dao vào cổ Kin làm hần trợn ngược mắt. Nó tức điên máu khi ả đánh Kin nên đứng dậy đi lại phía ả, bước đi của nó như một người có quyền thế, uy nghiêm đồng dạng; đi về phía ả hất hất tay ả ra làm con dao rớt xuống ai cũng hoảng hồn vì có người dám hất tay Queen Tỳ , nó từ tốn lau vết máu cho Kin rồi quay lại nhìn ả bằng đôi mắt xanh như viên đá sapphire xanh lạnh lẽo , vô hồn nó cầm lấy con dao đi lại chỗ ả chêm một nhát vào mặt ả, làm mọi người chết trân, hần cũng giật mình vì nó dám làm vậy mà không sợ hậu quả.....tiếng của mọi người xung quanh vang lên :

- Con đó điên rồi - N1

- Nó muốn chết – N2

- Nhỏ đó quả là ngu ngốc, chết chắc với Queen Tỳ rồi..... – N3

Ả hét lớn làm tất cả im phắc :

- Câm mồm !

.....

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 14

Lời nói, điệu bộ , tính cách của nó làm ả tức điên , ả rút dao găm giữ nhìn nó như con thú điên lao vào chém nó tới tấp, nó cũng không phải dạng vừa từng cú tránh né nhanh nhẹn làm ả chém vào không khí, ả chém bên bả vai, nó chỉ nghiêng bả vai ra phía sau đồng thời co chân đạp ả té nhào, ả ném luôn cái dao nhỏ “ xinh “ về phía nó , nó chẳng màn né tránh mà nhắm mắt Kin hốt hoảng chạy lại thì bị hấn níu giữ, lắc đầu, anh vùng vằng dữ dội hét gọi tên nó “ Băng.....“, nó chỉ giơ tay ra trước dùng hai ngón tay tạo thành hình chữ V khẽ mỉm cười “ phập “ cái dao nằm giữa hai ngón tay của nó nụ cười trên môi nó vụt tắt, nó phi thẳng cái dao vào đầu ả , chính giữa trán làm máu chảy dài trên mặt, đôi mắt ả trợn trắng. Mọi người xung quanh nãy giờ cứng đờ toàn thân, sợ hãi tột cùng, hấn và Kin bàng hoàng nhìn nó thấy đôi mắt xanh từ lúc nào đã chuyển thành màu đỏ ngầu trong thấy, đôi mắt đã lạnh lẽo vậy mà bây giờ đôi amvts đỏ này lại lạnh lẽo , tàn khốc và vô hồn hơn. . Mary vừa ra đã thấy nó như vậy thì chạy lại ôm nó vào lòng hét to :

- Mày đừng biến thành quỷ khát máu nữa.....Snow oi....huhu

Cô vừa nói vừa khóc Anna cũng đứng khóc nhỏ chỉ lấy cây gỗ đánh một cú vào đầu máu từ đầu chảy ra khá nhiều làm nó ngất xỉu, Kin hốt hoảng chạy lại đỡ nó nhìn Anna và Mary đầy sự ngỡ ngàng. Bây giờ tất cả mọi người đều sợ hãi mà chạy ủa ra khỏi bar. Hấn và Kan chỉ biết lặng lẽ đi lấy xe cả hai vừa đi vừa nói :

- Chuyện gì đã xảy ra vậy – Kan

- Chút tao kể sau – Hấn

- Mày không thấy lạ sao ? Tại sao mắt Snow lại đỏ như vậy, lúc đầu tao thấy nó xanh mà ??? – Kan

- Tao cũng muốn biết đây.....cô gái này quả là kì lạ!

Cả hai lái xe ra trước cửa chính của bar, hấn chờ Kin,nó và Mary ; Kan chờ Anna và Chin. Cả hai chiếc xe chạy với tốc độ ánh sáng lướt trên mặt đường người đi đường chỉ thấy hai vệt xoẹt trắng đen ngang qua. Hấn lái xe theo sự chỉ dẫn của Mary , qua một cây cầu trắng chạy một đoạn nữa là tới cổng chính hai bên là hàng hoa hồng xanh chạy,vào tới sân thì căn biệt thự dần dần xuất hiện.....căn biệt thự màu kem quý phái, sang trọng không khác gì tòa lâu đài, Kan và hấn thầm nghĩ “ có lộn nhà không nhỉ “. Dừng trước sân Anna vội chạy xuống xe nhập mật mã, vừa nhập xong cái cửa chính bằng gỗ to lớn đã tự động mở ra, mọi người bước vào nhà mới ngỡ ngàng vì ngôi nhà này không giống biệt thự bình thường, vừa bước vào đã thấy mấy bậc thang cấp lớn.....bước lên mới là phòng khách và mọi người đều ngỡ ngàng vì tất cả đồ đạc ở đây chưa thấy trên thị trường bao giờ nào là chiếc đèn chùm cỡ lớn treo trên trần nhà có hình hoa tuyết màu xanh như màu mắt nó và có nhánh nhỏ những bông hoa tuyết kéo dài bốn góc phòng khách ; chiếc ghế lớn hình con rồng được trạm trổ tinh hoa điêu nghệ dài đến nỗi có thể 10 người ngồi, cùng với cái ghế là cái bàn gỗ to và dài cái bàn được khắc hình hoa tuyết cực đẹp; phía đối diện là chiếc TV mỏng, bốn góc lượn sóng có một cái trụ gắn TV vào, trên cái trụ có đỉnh hoa tuyết, cái kệ đựng sách không lồ bên phải cái TV. Từ cửa chính nhìn vào sẽ thấy 3 cái cầu thang rẽ ba hướng khác nhau đều lót thảm xanh biển. Mọi người đều sững sờ vì phòng khách ít đồ mà rất sang trọng, Anna và Mary lay mãi mọi người mới sức tỉnh, Kin đỡ nó vào phòng rồi ai nấy cũng ngồi quay lại xung quanh nó. Anna bĩu môi nhéo má nó, Mary thì đi lấy hộp cứu thương băng vết thương trên đầu nó. Rồi ai về nhà nấy.....

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 15

Ring...Ring

Tiếng điện thoại nó rung lên, có cuộc gọi nó mở khóa xem thì ra là chị A Mẫn, nó nhấc máy nghe

- Nghe nói em bị thương ở đầu có đi học được không ? Hay chị ghi phép cho em nghỉ phép??

Nó trả lời ngắn gọn :

- Đi học.

A Mẫn hiểu và không nói thêm gì nữa. Nó vào làm vsen rồi thay băng vết thương đầu, thay xong nó trang điểm ( cho xấu ấy mà ) rồi vác balo đi học. Nó đi bộ đến trường, nhìn đồng hồ bây giờ là 7g20 nó không vội vàng mà đi từ từ vừa đi vừa đeo phone nghe nhạc ( bài dễ thương : khởi mỵ ). Nó đi đến cổng thì không thấy ông bảo vệ, bước ra xa nó lấy đà nhảy qua cái cổng 2m một cách nhẹ nhàng rồi bước vào lớp, nó bước đến lớp kéo cửa ra thì cả lớp nhìn nó khinh bỉ nói :

- Con chuột của lớp đi học trễ nè mọi người. – Hs1

- Chắc là lo cho heo ăn nên đi muộn đấy mà. – Hs2

- Có ai nghe mùi hôi đầu đây không vậy, chỉ tui với – Hs3



Vừa dứt câu đồng loạt cả lớp chỉ về phía nó, nó bấy giờ quên đeo len nên mắt có màu xanh biển vậy nên nó mới cuối mặt xuống mà cả lớp tưởng nó khóc nên cười ầm lên ( trừ Anna, Mary , Kin, Kan...hắn ngủ rồi) Anna bực tức đứng phắt dậy hét đồng thời quơ quăng luôn quyển vở lên bàn trên trúng ngay nhò Mimi :

- Lũ mấy người câm hết đi !

Cả lớp quay lại nhìn Anna đôi mắt màu xanh lá tuyết bỗng trở nên lạnh mức ba ngàn năm, cả lớp rùng mình. Bỗng nhò Mimi bước đến tát Anna một cái, Kan đứng dậy hất tay nhò Mimi ra thì nhò gất gồng nói :

- Tôi cho gia tộc anh đi ăn mày đấy.

Kan tức lắm nhưng chẳng làm gì được, anh khẽ liếc qua Anna thấy Anna rung rung nước mắt, anh nắm chặt lòng bàn tay, liếc nhò Mimi làm nhò rợn người nhưng nó dựa vào gia thế nên chẳng sợ nữa mà lấy lại bình tĩnh. Nhò đi ngang qua nó thì bị nó gạt chân ngã xuống vồ ếch, cả lớp bật miệng cười nhưng vẫn phát ra tiếng, nhò đứng dậy phui đồ rồi quay lại chỉ tay vào mặt nó thét :

- Con điên mày muốn chết hả ???

Nó nhìn nhò nhưng không trả lời làm nhò tức điên quát :

- Mày câm rồi hả con khốn, tao cho gia đình mày phá sản ngayyyy.

Nó cười rồi tát thẳng nhò một cái điếng người làm miệng nhò rỉ máu, nhò ôm mặt mắt rung rung, nó bước tới nắm tóc nhò kéo lại sát mặt mình nói bằng giọng băng trầm khiến người khác phải khóc thét lên :

- Trả cái tát cho Anna thôi...hừm

Đôi mắt xanh lạnh lẽo vô hồn quét sâu vào mắt nhò như đang nhìn thấu tâm can nhò làm nhò thét lên điên dại, Lyly thấy chị mình vậy thì chạy lại ôm lấy nhò vỗ về, nhìn nó nói :

- Gia đình cô sẽ phải trả giá cho việc này !

Nó nhét môi tỏ vẻ thách thức, quay lưng bỏ về chỗ ngồi nó không quên đưa cho Anan viên kẹo mút để cô nín khóc. Mary và Kin nãy giờ ngồi xem vì họ biết nó sẽ xử nhò Mimi nên không can thiệp vào, tránh gây rắc rối. Cô A Mẫn tuy đang là chủ nhiệm lớp và cũng đang có mặt trong lớp nhưng không ra mặt vì biết nó sẽ không cho cô xen vào nên cô chỉ xem như không có chuyện gì..... Xong chuyện cô yêu cầu cả lớp ổn định học tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 16

Một tuần sau

Mọi việc vẫn diễn ra bình thường, riêng nó thì có việc về Anh Quốc để kí hợp đồng với công ty lớn và gặp bà ngoại.....Tại cung điện Anh Quốc nó đang ngồi ký các tập hồ sơ trên phòng mà cả mấy tháng nay nó chưa kí nên bây giờ phải hoàn tất. Nó đang làm việc thì bà ngoại đẩy cửa bước vào nó ngược nhìn rồi mỉm cười, nụ cười dễ thương nhưng vẫn chứa nỗi buồn và sự lạnh lùng. Nó đứng lên đi ra đỡ bà vào ghế sofa ngồi, nó chu đáo rót tách trà mời bà, bà nhận từ tay nó khẽ cười rồi hỏi nó :

- Con dạo vẫn khỏe chứ.

Nó cười cười trả lời bằng giọng ấm áp dịu dàng :

- Con vẫn khỏe ngoại à.

Bà khẽ nhủ mày tỏ vẻ không hài lòng :

- Ta nghe nói bên VN con cái trang mình xấu đi để vào trường, còn hạ thấp thân phận mình nữa đúng không?

Nó khẽ sựng lại, tay đan vào nhau :

- Bà biết rồi ạ, chắc Anna và Mary lại mách bà nữa rồi.



Nó bấu môi, bà cười cười rồi xoa đồng nó ôn tồn bảo :

- Ta muốn cao dung thân phận thật của mình để đầu lại với cha con.

Nghe vậy nó nhũn mày, mặt đanh lại tỏ vẻ khó chịu, tay nắm chặt vào lòng bàn tay, nói :

- Ông ta không phải cha con.

Bà sức nhớ mình lỡ lời nên lảng sang chuyện khác :

- Ta nghe nói Kin đang sống với tụi con hả ???

Đôi long mày nó giãn ra , tay thả lỏng, nó cầm ly rượu trên bàn nhấp nhấp rồi trả lời :

- Vâng, anh ấy đang ở với tụi con, hay bà về ở với tụi con luôn đi.

Bà kí ( yêu ) đầu nó , làm mặt hình sự nói :

- Ta về rồi thì ai trong coi nước Anh đây..... chau quên bà là nữ hoàng Anh hả

Nó gãi đầu cười trừ, rồi cứ thế hai bà cháu trò chuyện với nhau. ....

.....Việt Nam.....

Trong một căn phòng sang trọng, nhạc sập sinh, đèn led chiếu khắp phòng, ở đây có hai cô gái và một chàng trai đang ngồi nhâm nhi ly rượu mặt ai nấy đều buồn buồn. Anna cất tiếng phá tan bầu không khí nặng nề :

- Nè đi chơi đi ở đây buồn quá.

Mary ngược nhìn cô bé đang nhõng nhẽo mỉm cười lộ ra hai lúm đồng tiền bảo :

- Đứng đây chúng ta đi chơi đi cứ ừ rù thên ày Snow mà biết nó không vui đâu.

Bấy giờ Kin mới đặt ly rượu xuống mỉm cười, đáp trả câu nói của Mary :

- Haizz.....bây giờ hai em muốn đi đâu nè !

Anna riu rít nói :

- Đi shopping rù thêm hai ông cố kia đi luôn.

Mary và Kin ngó người nhìn nhau rồi đồng thanh nói :

- Hai ông cố là ai ???

Anna lè lưỡi đưa gương mặt baby sấp lại cả hai nói :

- Hai vợ chồng nói đồng thanh luôn nghen.

Mary và Kin mặt đỏ ửng phản bác nói :

- Tình cờ thôi mà con quý này – Mary

- Hờ hờ tình cờ , tình cờ - Kin

- Thôi mày nói đi hai ông cố là ai ???

Anna tay vuốt cằm tay chống nạnh nói :

- Hai ông cố là Kan và Ken đó, biết chưa hai vợ chồng khờ.....

Nói rồi nhò ừn mông về phía cả hai lắc lắc nhìn cứ như heo con, Mary bị chọc đỏ tía mặt nạt theo nhéo má Anna như cái bánh bao bành, Kin ngồi cười sặc sụa bị Mary quay lại kí một cái ngay đầu. Anh ôm đầu rồi đứng lên cãi nhau với Mary, cứ thế cả ba chí chóc nhau khỏi đi chơi luôn..... - \_-...( vui nhò )

## Chương 17: Hành Động Bất Ngờ

Buổi sáng tại trường Royal, tiếng học sinh rôm rả vui vẻ đi vào trường phải công nhận trường này học sinh đông như kiến, mọi người đang vui vẻ tiến vào trường thì trước cổng có chiếc xe Reventon Roadster đang tiến vào trường làm cả trường đứng lặng nhìn, chiếc xe chạy đến giữa thì dừng lại cánh cửa bật mở cùng một lúc từ trong xe bước ra ba chàng hotboy tuyệt mỹ nam đó chính là bọn hấn, cả ba làm tụi con gái trong trường hết ầm lên, cả đám con gái tụm lại quanh bọn hấn nhao nháo như cái chợ. Hấn bực bội quát lên:

- Cút hết coi !!

Hấn vừa quát xong là cả đám con gái chạy mất dép, ai nấy đều run sợ trước hấn. Kín và vui vẻ khoát vai hấn đi vào lớp. Lên lớp đã thấy hai con sâu ngủ đang nằm gục mặt xuống bàn Kan và Kín thấy hai tình yêu bé bỏng của mình thì liền bơ thẳng bạn bên cạnh chạy lại ngồi ngay vào chỗ nhìn hai cô nàng đang ngủ mỉm cười, hấn bị cho ăn bơ liền nhăn mặt quát :

- Hai mày hay lắm

Kan và Kín liền ra hiệu giờ tay một ngón tay lên miệng suýt một cái ra hiệu bảo hấn im lặng, đồng thời Kín cũng lên tiếng :

- Mày im cho vợ tao ngủ.

Hấn ngay mặt nhún hai vai làm điệu bộ ngu ngơ đi vào chỗ ngồi, cùng lúc đó tiếng chuông báo hiệu vào tiết vang lên. Tất cả học sinh đang đứng dưới sân trường liền đi vào lớp và ổn định chỗ ngồi, chỗ nào cũng lấp đầy bởi học sinh nhưng vẫn có một chỗ trống gần một tuần nay không thấy mặt mũi chính là chỗ của nó.....Trong giờ học hấn chống cằm nhìn chỗ trống kể bên cạnh trầm nghĩ :

- “Nhỏ xấu xí làm gì nghĩ miết thế.....bệnh hả?....hay chuyện gia đình.....hay bị gì rồi?....”

Những dòng chữ dài trong đầu hấn đều liên quan đến nó, đang mải mê suy nghĩ thì bỗng nhiên có ai bắt chợt ôm tay hấn, làm hấn thoát khỏi dòng suy nghĩ. Hấn chau mày nhìn người đang ôm tay mình, không lên tiếng gì làm cả lớp ngỡ ngàng bàn tán xôn xao :

- Trời....nhỏ Mimi ôm hoàng tử kia. – HS1

- Sao hoàng tử không giận nhi ?? – HS2

- Hoàng tử thích nhỏ Mimi hả trời ?? – HS3

- Không được hoàng tử của tui...hix hix – HS4

Lời bàn tán của đám học sinh làm nhỏ Mimi vênh mặt tự mãn, nhỏ ngã đầu vào vai hấn cười mỉm tỏ vẻ hạnh phúc, hành động đó làm Kín và Kan nhún mày khó chịu, Anna thì thầm rủa nhỏ , Mary không tỏ vẻ gì mà chỉ là đôi mắt long lanh nhìn chăm chăm vào nhỏ. Nhỏ lạnh xương sống quay lại nhìn cả bốn người thì ánh mắt ai nấy như ăn tươi nuốt sống nhỏ, nhỏ bực bội đập bàn nói :

- Nhìn tôi làm gì ?

Không trả lời nhỏ cả bốn chỉ nhún hai vai rồi quay mặt chỗ khác, nhỏ tiếp tục công việc ôm hấn và dựa đầu vào hấn, không khí trong phòng yên tĩnh lạ lùng. Hấn cũng lặng thinh mặc cho nhỏ ôm ấp hay tựa đầu vào vai, quay mặt nhìn ra phía cửa sổ bầu trời xanh , những đám mây trôi dạt.....Bà cô kéo cửa vào lớp thấy cảnh tượng cũng ngỡ ngàng nhưng cũng lặng cho qua , cô lên bàn gõ thước hô “ Cả lớp trật tự ” , cả lớp ổn định chỗ ngồi vào bài học, nói học chứ thật ra thầy giảng kê thầy trò làm gì kệ trò đây là chăm ngôn của lớp này do hấn đặt ra bao lâu nay và ai nấy đều nghe theo. Lớp đang nhón nhao thì cửa lớp mở và nó bước vào.....

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 18: Gây Sự ( 1 )

Dáng người nhỏ bé mái tóc xõa dài nhưng rồi xù gương mặt cúi gầm đôi tay túm lấy hai dây balo , lê thân vào lớp vừa đi vào lớp đã bị bà cô gọi lại tra

khảo : - Ai cho em vào lớp

- .....

- Em cầm rồi hả

- Haizz

- Em làm gì giờ mới đi học

- Gặp hiệu trưởng mà hỏi.

Nó trả lời gọn rồi bước xuống chỗ nhưng nhỏ Mimi đang ngồi chỗ nó còn ôm tay hần, làm bước gần nhỏ nói với chất giọng lạnh băng làm tất cả mọi người trong lớp thoáng sợ ngay cả Kin , , Anna , Mary , hần đều giật nảy nhìn nó.

- Chỗ của tôi Tuy bị giọng nói của nó lấn áp nhưng nhỏ vẫn giằng mình giữ bình tĩnh đáp trả câu nói của nó :

- Chỗ của mày....mày ngồi với anh Ken làm anh ấy bần thì sao....Ôi hời quá Vừa nói vừa lấy tay bịt mũi như hít phải mùi thối gì đó , làm cả lớp hòa theo giỡn cợt với nó :

- Ôi hời quá – HS1

- Mũi gì thế này khó ngửi quá – HS2

- Cho em xin tí nước hoa – HS3

Tiếng cười , tiếng giỡn cợt của cả lớp làm Kin bức bối, anh đập bàn trước mặt mình ngã xuống đất “ rầm “ một tiếng làm cả lớp nín cười tức khắc, Anna cũng bức bối hét to :

- Cười cái quái gì chứ. Cả lớp đang im lặng thì nhỏ Mimi cười to một tiếng rồi tới nhỏ Lyly im lặng này giờ cũng cười hô hô lên , mọi ánh mắt hướng về hai nhỏ. Nhỏ Mimi ôm bụng vừa cười vừa nói :

- Haha...ai nói mấy người mà...haha...cái lên thế....Mấy người hời thật hả... haha

Lời nói của nhỏ làm cả lớp thót tim chộc ai hông chộc đi chộc Kin đại ca, bà cô quan sát này giờ cũng im lặng mà nghe tim đập, Kin quay qua túm áo nhỏ giờ nhỏ lên không trung chân nhỏ giầy dựa dử dội. Mắt anh nhìn nhỏ như muốn giết nhỏ, nó thấy vậy thì nắm lấy tay mà anh đang giờ nhỏ Mimi lên rồi nói :

- Đừng gây chuyện nữa. Anh nhìn nó mặt giận dữ nhưng thấy đôi long mày nhúu lại, mắt thì chăm chăm vào anh, đôi mắt lạnh lẽo vô hồn như người chết. Anh giận dữ ném nhỏ xuống đất, Lyly chạy lại đỡ chị mình đứng dậy rồi đánh vào ngực Kin mấy phát, Mary nắm lấy tay Lyly hát mạnh, giọng đồng đặc nói to :

- Mày dám đánh chồng tao gan to nhè.

Gương mặt giận dữ của Kin đột nhiên đỏ bừng , anh quay lại nhìn Mary bằng đôi mắt cúm con thảm vui khi nghe Mary nói thế. Anh liếc nhỏ Lyly rồi quay lại nín cười với Mary làm cả lớp té ngửa với tính cách trẻ con hiện giờ của anh. Nó cũng mém té ngửa nhưng vẫn giữ thái độ lạnh lùng. Anna phồng má nhìn hai vợ chồng đang âu yếm nói :

- Mặt hình tượng quá.

Cả hai liền đứng phắt dậy chỉnh trang đầu tóc rồi ra vẻ cool lăm ngắm mình trong gương tạo mọi kiểu dáng rồi nói :

- Hình tượng đã trở lại.

Lại một lần nữa cả lớp té xỉu lần hai, nó và hần phải lắc đầu với cặp đôi trẻ con này, Anna lấy tay che mặt thầm rủa “ hai đứa điên này...”. Bà cô lại lần nữa gõ thước cả lớp hiểu ý quay lại chỗ ngồi. Bà chỉ vào nó giọng ra lệnh :

- Em ra ngoài chịu phạt đi. Hừ

Nó vác cặp lên vai ra khỏi lớp, hần nhìn theo bóng lưng nó đi khuất. Anna đứng dậy vờn vai nói :

- Dạy gì chán thế. Bye cô chicken

Mary như người ngủ mơ đi thẳng ra khỏi lớp chả nói lời nào. Kể đó là Kin và tay bấm điện thoại, tay rút túi quần ra khỏi lớp cũng không quên để lại câu :

- Bye cô khi già.

## Chương 19: Gây Sự ( 2 )

Sau khi cả đám ra khỏi lớp thì rủ nhau tụ tập phòng hiệu trưởng chơi bài, ăn uống, quậy phá. Nó thì chăm chỉ xem đồng giấy tờ học viện, lật từng tờ nó nhủ thầm, nói không cần biết ai trả lời : - Gia tộc Hoàng thống lĩnh Top1 khi nào ?

Nghe đến đây Kin vội lên tiếng giải thích :

- Chỉ gần đây thôi, không biết ông ta làm thế nào nhưng số cổ phiếu của công ty ngày càng tăng lên đáng kể, chưa kể hầu hết các công ty nổi tiếng phía ngoài cũng bắt đầu ráo riết hợp tác với ông ta, gần đây đã kí hơn mười hợp đồng lớn và lợi nhuận phía ông ta rất cao. Nó nghe vậy liền cười mỉa chống hai tay lên bàn nói:

- Hừm, ông ta cao tay vậy ư.

Cả đám đang ăn đùa nào đùa nấy miệng ngậm miếng bánh nghe nó nói thì gật đầu như con lật đật, ai mà nhìn thấy cảnh này chắc không thể tin đây là hotboy hotgirl của cái học viện này. Cả đám nghịch ngợm phá tung phòng hiệu trưởng rồi bỏ đi để lại bãi chiến trường, nhưng may cho ông là nó gọi người lên dọn dẹp nên ông đỡ vất vả.....

Reng... reng... tiếng chuông hết tiết vang lên cũng là lúc đám học sinh ủa ra mà chưa kịp chào giáo viên, nhưng cũng chả ai dám nói gì vì học sinh trường này đều là con cưng của gia đình quyền thế ai mà dám khiển trách hay phạt. Hần và nhỏ Mimi xuống canteen bao nhiêu ánh mắt ngượng mọ nhỏ vì được đi cùng với hoàng tử, nhỏ Lyly thì đi phía sau chị mình nhưng cũng không quên ngênh cái mặt lên trời mà đi. Hần vừa xuống canteen là nơi đây im lặng đáng sợ, hẳn và nhỏ Mimi bước đến bàn vàng ( đây là bàn chỉ có bọn hắn được ngồi giống như ngai vàng chỉ có vua mới được ngồi ) ngồi xuống trước bao nhiêu ánh mắt tò mò đến ngu ngơ của đám học sinh trong canteen lời bàn tán không hay lại bắt đầu nổi lên :

- Hoàng tử đang quen nhỏ Mimi hả ??? OMG – HS1

- Trời công chúa Mimi với hoàng tử Ken....xúng ghê... - HS2

- Nó ác quỷ chứ công chúa nổi gì, chỉ biết i vào quyền lực gia đình mà ra oai – HS3

- Nghe nói nó là con của gia tộc Hoàng đó đừng gây sự không thì toi đấy – HS4

Thế là nhiều lời bàn tán cứ thế mà rộn rã hẳn lên, nó ngồi trong góc khuất gần cửa sổ quan sát hết mọi chuyện chỉ nhét môi rồi noisn hỏ đủ mình nó nghe :

- Đẹp đôi đấy.

Hắn bỗng giật bắn nhìn qua nhìn lại thì thấy con nhỏ xấu xí đang cầm cùi cặm quyển sách trên bàn thì một đồng sách bên cạnh là ly capuchino nóng còn bốc hơi, hắn nhìn nó hơi nhướn mày tự hỏi:

- Nhỏ xấu xí mới nói gì hả ???

Nhỏ Mimi thấy ánh mắt hắn nhìn nơi khác thì cũng nhìn theo hóa ra là hắn nhìn nó, nhỏ tức giận khiêu khiêu tay con em mình cười mỉa đồng thời quay về phía nó ra hiệu ám chỉ nó, nhỏ Lyly hiểu ý chị liền ra canteen mua ly sữa nóng, cái bánh hamburger và lấy chai ốt tương đi lại chỗ nó ngồi xuống cạnh nó như vè bạn thân. Nó vẫn ngồi im đọc sách nhót Lyly nhìn nó cười gian xảo, nhỏ cầm cái hamburger lên tiếp theo là chai tương ốt nhỏ bóp mạnh tương ốt văng ngay người nó, nhỏ đứng dậy cầm ly sữa cố tình đổ lên người nó rồi thả luôn cái bánh lên đầu nó phải nói là nó nhót nhất như ăn xin. Hần thấy vậy trong lòng có chút bức bối vội đứng lên thì bị nhỏ Mimi kéo lại, nhỏ nhìn hắn đôi mắt nghi hoặc hỏi :

- Anh lo cho nhỏ đó ???

Hắn vội gạt mình ngấm lại câu nói của nhỏ Mimi rồi tự trách bản thân.

- Mình điên mới lo cho nhỏ đó.

Thế là hắn ngồi xuống cạnh nhỏ Mimi nhưng cũng không quên nhìn nó, anh chợt nhìn gương mặt nó chả có tí gì gọi là khóc, nhục nhã hay buồn mà thay vào đó là cái nhét môi đầy khinh bỉ đang nhìn chăm chăm vào nhỏ Lyly mà nhỏ không hề hay biết tương lai nhỏ sẽ chịu cay đắng nhục nhã đến cỡ nào.

## Chương 20: Nụ Cười Tỏa Nắng

Tiếng cười rộn rã ở canteen càng lúc càng to, thân hình nhỏ bé mái tóc rối xù đi qua dòng nhưng những lời mắng mỏ chọc ghẹo hay lời chỉ trích nặng nề đều dồn về phía nó, hần ngồi nhìn nó bỏ đi nhưng vẫn thấy gương mặt nó không hề có tí sợ hãi hay khóc lóc chỉ có gương mặt lạnh băng tối sầm nên hần yên tâm phần nào. Nó đi ra tới cửa thì chạm mặt Kin, Mary, Anna và; họ nhìn nó đầy hoảng hốt vội lấy khăn lau cho nó rồi bế nó xuống phòng y tế Anna vừa khóc vừa chạy theo Kan. Mary và Kin đứng trước cửa canteen mặt đờ đờ sát khí. Mary nắm chặt lòng bàn tay các móng tay đâm vào da chảy máu nhưng chẳng có tí cảm xúc đau hay rát gì, bước vào giữa canteen quát lớn làm mọi người chết đứng:

- Đứa nào đụng vào Băng. Cả canteen im re,

Mary điên tiết quát lên lần này âm lượng nghe chết chóc như tiếng hồn ma kêu gọi rợn cả người:

- Đứa nào làm lòi cái mặt chó mày ra đây. Lần này có hiệu quả hơn, nhỏ Mimi lên tiếng thêm nụ cười giễu cợt:

- Tao làm đây có sao không.

Mary lao như điên đến tay bóp chặt cổ nhỏ, hần đến đẩy ngăn cản can ngăn Mary ra và nói nhỏ với Mary điều gì đó làm cô người con giận nhưng cũng không quên lấy cốc sữa trên bàn hần đổ lên đầu nhỏ Mimi rồi ném thẳng xuống sàn tiếng cốc thủy tinh va chạm với sàn gỗ tạo thành âm thanh chói tai. Nhỏ Lyly thấy chị mình bị vậy thì chạy tới xô Mary té nhào nhưng may là Kin đỡ nên không sao. Anh đi tới trước mặt Lyly tát cô một cái đau điếng rồi bế Mary lên bỏ đi nhưng cũng không quên để lại câu nói:

- Dám tát vợ tôi cô chán sống rồi đó.

Cứ thế cả hai bỏ ra ngoài hần cũng hả dạ bước theo sau bỏ lại hai con người đang điên tiết lên nữa nó không ngừng. Hần đi nhanh lên gần Kin cười gian nói:

- Trước bàn dân thiên hạ mà hai vợ chồng tình cảm làm tao ón rồi đây.

Kin vỗ lưng thẳng bạn một cái thật mạnh rồi bế Mary phóng vào phòng y tế, hần bị đánh cái quá mạng nên ôm lưng nhẩn nhó rồi chạy ngay vào phòng tắm áo thẳng bạn; cả hai vật nhau như trẻ con cãi nhau um sùm, cô Mẫn bực mình quát lên:

- Đây là y tế chỗ người bệnh nghỉ ngơi chứ hông phải nơi tụi em gây ồn ào như cái chợ.

Cả đám im lặng đứng một hàng nép vào tường nghiêm chỉnh thấy sợ. Cô Mẫn lấy tay che miệng cười, nó ngồi trên giường tai đeo headphone đôi tay nhỏ nhắn lướt trên bàn phím đôi mắt vẫn lạnh lẽo không cảm xúc đã được thu vào tầm mắt của hoàng tử Ken, hần mỉm cười một nụ cười tỏa nắng làm say lòng người nhưng nó thì không. Cả đám nhao nháo lại ôm chăm lấy nó hỏi han làm nó không kịp trả lời:

- Em có sao hông – Kin

- Baby có sao hông em – Anna

- Có sao hông em yêu – Mary

- Bánh bèo có bị gì hông - Kan

- Ấy ấy.....có bị trầy xước gì hông ?? – Ken ( hần )

Nó bực mình quát:

- Im hết coi.

- .....

Trong phòng y tế hiện giờ im lặng đáng sợ nó mỉm cười nhẹ khi thấy gương mặt ngây thơ của các hotboy hotgirl đang làm mặt cún con, nó vui quá bật thành tiếng làm lộ cái răng khểnh mọi người đều bất ngờ trước nụ cười của nó. Hần ngáy người trước vẻ đẹp của nó ( nó xóa lớp trang điểm rồi ) mái tóc hạt dẻ dài bay trong gió, đôi mắt xanh tuy lạnh lùng nhưng vẫn đẹp mê hồn người kết hợp với nụ cười tỏa nắng của nó làm tim hần đập nhanh bất chợt, Kin ôm chăm lấy nó nụ cười rất giống nó nụ cười của hai anh em làm mọi người ngất lịm, hần bị nó mê hoặc nhìn không chớp mắt. Đang vui vẻ trò chuyện thì tiếng ông hiệu trưởng vang lên qua loa thông báo:

- Em Hoàng Thiên Ân lên phòng hiệu trưởng.

Cả đám tò mò kéo nhau lên phòng hiệu trưởng riêng nó thì về nhà tắm rửa rồi phóng xe quay lại trường ( học sinh nghiêm túc dễ sợ ). Lên đến phòng hiệu trưởng cả đám bước vào.....

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 21: Cuộc Nói Chuyện Không Vui.

“Cạch “ tiếng mở cửa vang lên cả đám vui vẻ bước vào nụ cười vừa mới đó đã vụt tắt khi thấy người đàn ông và người đàn bà đang ngồi trên ghế sofa tay nâng tách trà còn nghi ngút khói. Người đàn ông gương mặt nghiêm nghị cất lời nói với chất giọng trầm :

- Tôi rồi thì vào đi.

Cả đám bây giờ gương mặt không cảm xúc bước im lặng bước vào chẳng nói câu nào, căn phòng im ắng lạ thường. Kín châu mày nhìn người đàn ông một hồi rồi cất tiếng nói :

- Tôi đây làm gì.

Người đàn bà ngồi im nãy giờ cũng lên tiếng thái độ khá bức bối :

- Con ăn nói với cha con kiểu đó hả?

Mary cười khinh bỉ rồi lên tiếng :

- Loại người không đáng cho mình tôn trọng thì có lếu lảo một chút cũng chẳng sao.

Người đàn bà nhăn nhó nhìn chằm chằm vào cô đáp :

- Cô là ai mà xía vào gia đình tôi. Khôn hồn thì im đi cho tôi.

Mary ngả lưng ra ghế chân bắt chéo tay nâng tách trà nói :

- Thế bà là ai mà lại xía vào chuyện cha con người ta.

Bà ta cười hô hố nói :

- Thế cô không biết tôi là Triệu Hà Vy, là bà chủ tịch của tập đoàn Hoàng Kim đấy ư, cô có vẻ chẳng am hiểu gì nhỉ. Hừ

Anna và Mary bật cười làm mọi người khó hiểu nói :

- Mary ơi tớ không biết là tập đoàn Hoàng Kim lại có bà chủ tịch đây là Triệu Hà Vy đấy tớ cứ nghĩ..... - Anna

- Anna cậu gì – Mary

- Bà chủ tịch của Hoàng Kim phải là LÃNH THIÊN HÀN YÊN chứ nhỉ ? - Anna

Câu nói của Anna làm Kín cười như điên dại, Kan thì xoa xoa đầu vợ mình giờ ngón tay number one trước mặt cô cười, hấn vỗ tay tán dương không quên kèm theo nụ cười tán dương. Mary nhìn bà ta đầy khiêu khích ánh mắt tóe lửa cả hai nhìn nhau đầy thách thức, nó từ cửa bước vào cũng kèm theo nụ cười tỏa nắng làm ai ai đó đó ngây dại. Nó bước vào xem hai vợ chồng kia như không khí cứ thế mà đi lại bàn hiệu trưởng ngồi vào ghế của ông rồi chăm chú với cái laptop để lại cái nhìn đầy nghi hoặc của hai vợ chồng họ Hoàng, ông Hoàng nheo mày hỏi ông hiệu trưởng :

- Cô bé đó là.....

- Dạ là....

Không để ông hiệu trưởng nói hết câu nó trả lời giùm luôn :

- Học sinh nhận học bổng.

Lúc này cả đám nhìn nó đá lông nheo bắn chửi chửi, nó quơ quơ tay trước mặt như hất nẩy cái ánh mắt đưa tình đầy hàm ý ; bà ta đi lại gần nó nhìn chằm chằm vào khuôn mặt nó nói :

- Học sinh học bổng mà lại có tư cách ngồi đây ư, hỗn láo hết sức.

Nó đứng dậy đi lại chỗ gần Kin ngồi đối diện với ông ta cái ánh mắt hai người đối diện nhìn nhau hoàn toàn khác nó nhìn ông với cái nhìn rực lửa, còn ông ta thì nhìn nó đầy nghi vấn cả hai nhìn nhau một hồi nó cũng cất tiếng :

- Không ai nhận xét tôi có tư cách không, nhất là người nào đó cướp chồng người khác làm gai đình người ta tan vỡ.

Sau câu nói của nó làm cả đám cười sặc sụa hần cũng chẳng kìm nổi bật cười thành tiếng, nó nhìn ông ta đầy khiêu khích khuyến mãi thêm cái nụ cười khinh bỉ. Ông ta cũng đáp lại nó bằng nụ cười nguy hiểm cực độ , ông nhìn Kin vô thắng chủ đề nói :

- Học hết tuần này con sẽ sang Pháp du học.

Nghe đến đây nó và Kin thả luôn tách trà đang cầm trên tay “ xoảng “ tiếng thủy tinh vỡ chối tai trong không khí im lặng thật là âm thanh khó chịu, Kin cười nửa miệng nói :

- Cái quái nào tôi phải đi du học.

Ông ta ôn tồn đáp :

- Ta nghe nói hai em gái con học trong lớp bị ức hiếp mà con chả bình em, trốn tiết học, đi chơi với nhóm không ra gì.

Đến đây nó lên tiếng phản bác lời ông ta nói :

- Nhóm chả ra gì ư, ông hiểu hay biết gì về chúng tôi mà DÁM nói vậy. Ông chỉ cười cho qua rồi nói :

- Tính cách của cháu rất giống con gái ta

Nó bật cười khinh bỉ , cả đám im lặng nhưng ánh mắt không hề rời khỏi khuôn mặt tàn khốc của nó , Kin gác hai chân lên bàn tay đút túi quần nói :

- Ông nói con gái , thế con gái nào vậy.

Bà ta đi đến hất chân Kin xuống đất, tay chỉ vào mặt Kin quát :

- Mày không coi cha mẹ ra cái thể thống gì há.

Hần lúc này cất tiếng nói , ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm vào bà ta nói :

- Bà nói từ mẹ nhưu vậy bạn tôi sẽ nôn ra máu.

Cả đám quay lại nhìn hần cười híp mắt đầu gật gật nhưu con lật đật , hần bó tay mặt ngu ra lấy tay đánh đánh vào trán nói thảm “ lũ điên này nhìn nham thế “, Kin cũng lấy lại gương mặt lạnh lùng đồng thời chỉ tay vào bà ta nhưng không nhìn ả mà nhìn nó cười mỉm

- Bà là mẹ tôi khi nào, thật ghê tởm.

Nó đứng phắt dậy ra ngoài phòng không quên bỏ lại câu :

- “ Kin đi hay không do anh ấy tự quyết định ”

Nói rồi nó đi khuất, cả đám cũng đi theo nó, Kin nán lại đứng trước mặt người đàn ông nói rồi quay qua bà ta chỉ thẳng tay vào mặt bà nói :

- Ông nghe rồi chứ tôi đi hay không do tôi quyết định, ông không có quyền bảo tôi phải làm theo.

- Đừng nghĩ bà là mẹ tôi, nếu không tôi giết bà chết.

Nói rồi anh quay lưng bỏ đi, ra tới cửa không thấy đám bạn mình đâu nên anh giờ chân chạy như bay xuống nhà xe, cả đám vui vẻ về thay đồ đi bar.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 22: Ôn Lại Kỷ Niệm Của Hai Anh Em



Hôm nay là chủ nhật được nghỉ nhưng nó vẫn dậy từ rất sớm chắc đây đã là thói quen từ nhỏ nên rất khó bỏ, nó chạy bộ trên con đường xi măng quen thuộc, chạy đến nơi có một dòng sông ôn lại kỉ niệm ngày xưa, nó nằm dài trên thảm cỏ xanh nhắm mắt tận hưởng hương cỏ non. Có tiếng bước chân đi đến nó không bận tâm vẫn nằm đó, tiếng bước chân đến gần nó, người đó nằm xuống cạnh nó cũng nhắm mắt ôn tồn nói :

- Sao em dậy sớm vậy.

Nó vẫn nhắm mắt mà trả lời Kin :

- Em dậy sớm quen rồi. Còn anh sao lại ra đây ???

Kin chấp hai tay lên bụng, im lặng một hồi mới trả lời :

- Anh nhớ mẹ nên ra thăm.

Cả hai im lặng lắng nghe tiếng gió rì rào qua khe lá, im lặng được một lúc nó lên tiếng giọng nói nhẹ nhàng không còn chất giọng lạnh lùng muôn thuở :

- Anh còn nhớ nơi đây không ???

Kin quay mặt qua nó mỉm cười nói :

- Đây là nơi mẹ hay dắt anh em mình ra đây chơi đúng không! Anh nhớ lúc đó rất vui.....anh, em và mẹ hay nằm xuống bãi cỏ nghe mẹ kể những câu chuyện vui. Hay nô đùa cùng nhau lội xuống con sông cạn này nghịch nước ướt cả mình, em hay không khéo bắt anh leo lên cây táo kia hái cho em hại anh bị kiến cắn xung tấy cả mình nhìn cứ như quỷ.....

Nó nghe anh kể không nhịn cười được bật thành tiếng, anh thấy nó cười cũng vui vẻ cười theo. Cả hai nằm đó ôn lại kỉ niệm xưa mà cười thích thú.

-----

Trong khi đó ở căn biệt thự khác đang có hai người buồn chán nằm dài trên cái sofa lẩn qua lẩn lại như con sâu, Kan buồn chán hét lên :

- Ôi giờ chán quá !! Hotboy như tui mà hông em nào rủ đi chơi là sao ?????

Hắn cười méo xệ nói :

- Ở đó mà chán chán thì tao mua gấu bông về cho mày chơi !

Kan muốn té ghế trước câu nói của thằng bạn chí cốt, anh lẩn qua lẩn lại trên bống trong đầu loé sáng. Anh vui mừng nhảy dựng lên đi qua lay người hắn cười hô hô nói :

- Ê mày tao vừa nghĩ ra ý này mày nghe coi được hông .

Hắn nhìn Kan một hồi rồi nói :

- Mày nói tao nghe.

Kan hí hửng nói :

- Hay tao với mày qua rủ tụi Anna đi chơi, có thằng Kin nữa mà sao được hông.

Hắn xoa xoa cằm nheo mày, đi qua đi lại rồi ngồi phịch xuống ghế nói :

- Mày nghĩ làm sao đường là hotboy như tao mà rủ tụi nó đi chơi, không được mắt mặt lắm, hư hình tượng cool boy của tao hết. No....no never

Kan đầu b óc khoi gương mặt nhìn như ác quỷ anh cất chất giọng lạnh nhất đe dọa thằng bạn tự kỉ của mình :

- Hừ thế bây giờ mày có đi không thằng cò cơ hó hó .

Hắn cười dịu dàng như con gái, tay phải để lên má phải nhún người một cái như hoàng châu cách cách :

- Dạ có.

Thế là cả hai lật đật thay đồ để đi chơi, hắn bận cái áo thun đen có in hình đầu lâu bằng đinh tán nhọn kết hợp với quần jean xanh đen ôm khoe đôi chân thon, hắn tìm trong tủ giày thì thấy đôi nike high dunk là hợp nhất nên hắn đem ra ngay..... Còn anh chàng Kan thì đang chỉnh chu mái tóc đỏ nâu mới của mình, anh mặc áo sơ mi xanh biển đậm quần kaki màu da kết hợp áo khoác kaki phong cách hàn quốc sau đó là đôi giày boot nam trong thật nam tính cả hai bước xuống gara lấy xe mỗi người một chiếc rồi phóng qua nhà bọn nó.

## Chương 23: Kin Thê Thảm

Trên đường đến nhà nó hấn tranh thủ gọi điện thoại cho Kin, đầu dây bên kia Kin đã nhất máy hấn vui vẻ hỏi :

- Giờ tao đang qua nhà mày rủ mày đi chơi.

Kin chần chừ một lúc cũng trả lời :

- Tao không biết đề về hỏi mày nó thử.

Hấn nhủ mày nghi hoặc trước câu nói của Kin, hỏi :

- Mày đi đâu mà chờ về.

Kin trả lời, đồng thời cũng khoác tay lên vai nó mỉm cười :

- Anh em tao đi thăm mẹ.

Hấn hơi sốt khi hỏi vậy, khá áy náy nên vội xin lỗi, Kin cười cười nói không sao nên hấn cũng nói tiếp :

- Ủ mày về nhanh tao với thằng Kan đang qua nhà mày đấy sắp đến rồi !

Kin giả vờ bực bội trách quát hấn :

- Không hỏi không rằng qua là qua zị hả ???

Hấn cười trừ rồi cúp máy lun, Kin vẫn ú ớ ở nhưng rồi cũng cúp. Anh quay qua nó xoa tóc nó làm đầu nó xù lên , nó lờm anh đầy sắc khí anh hốt hoảng đụng phải ở kiến lửa tiếp ôm dệp chạy luôn, nó rượt theo tay cầm đá chơi khí thế ; ai nhìn vào tưởng hai người trốn trại.....Về đến nhà đã thấy hai ông trời đánh đang đứng trước cổng, hấn thấy nó đi lại thì cười tỏ ý chào nhưng nó đi qua hấn lờ như không khí làm hấn què xệ , Kin và Kan thấy vậy cười hô hô lên làm hấn tức đỏ mặt. Nó nhập mật khẩu, cánh cửa từ từ mở ra cả hai lái xe vào trước sân rồi lại phải đứng đợi nó nhập mật khẩu cửa chính cả hai đứng chờ dài cổ thầm nghĩ " nhà gì mà mật khẩu dữ zậy trời " nó nhập mã xong quay qua nhìn cả hai nói :

- Nhà lớn vậy không có mật khẩu ăn trộm vô thì sao.

Hấn và Kan xọn tóc gấy, cả hai cười trừ đồng thanh nói :

- Cô đúng là thần , biết tôi nghĩ gì luôn. haha

Nó quay lưng bỏ vào nhà bọn hấn cũng đi theo, vào phòng khách nó mời cả hai ngồi rồi bảo Kin lên kiu hai con sâu ngủ nướng kia dậy giùm, nó vào quầy rượu trong bếp pha chút rượu cho cả hai, nó đem ra hai ly rio, bọn hấn nhìn qua nhìn lại chả biết đây là gì nên mặt ngu ngơ dễ sợ, nó đành phải giải thích :

- Đây là rượu rio nhưng nó có độ cồn rất nhẹ uống như nước hoa quả vậy, tôi biết các anh lái xe nên không uống rượu mạnh được.

Kan phòng má nhăn mặt nói :

- Cô tưởng tửu lượng tôi kém lắm à.

Nó lờm anh cháy áo, mặt đặng đặng sát khí, giọng đe dọa mới :

- Thế bây giờ có muốn đi hay ở nhà uống rượu.

Kan gãi đầu lơ lơ nó nhìn xung quanh, hấn thầm cười vì thằng bạn mình bị nhục mặt hấn hả hê thích thú. Không khí ở đây đang im ắng vậy mà tiếng " AAAAAAA " chói tai vang lên thất thanh. Nó lắc đầu bó tay đành phải lên lầu sau khi nó lên là những tiếng động bất bình thường lại vang lên " Bóp...Búp...Á...Yeah....Haha.... " dưới lầu cả hai như hồn bay phách lạc, mặt dờ dẩn nhìn nhau đầy khó hiểu.....

Kin vừa vào lay lay cả hai dãy thì Anna còn mơ màng nhìn Kin thành con gà rán nên nhảy lên người anh sứt một phát ngay tay, Mary thì nắm ngón tay ngọc ngậy của anh thì tưởng chân gà chiến nắm nên "hê hê" cắn một phát làm anh kêu gào thảm thiết "AAAAAA", cắn xong thì nằm đè lên người anh. Nó mở cửa thấy cảnh tượng thì tội anh mình nên lấy cây đánh mạnh vào người hai nhỏ "bốp" rồi đập hai nhỏ té xuống giường "bụp" cả hai đau quá hét lên "Á....", khi té xuống giường thì cả hai đã tỉnh hẳn quay qua lờm nó thì nó quăng một câu đi chơi hai nhỏ vui quá hét lên "Yeah" cả hai hí hửng vào làm vsen mà cười "haha" !!!!

Hiện tại thì bọn nó và Kin đã sửa soạn xong, bước xuống lầu cả ba nàng làm mấy anh chàng của ta ngất ngây như con gà tây, Trong mắt Kan, Anna là cô công chúa nhỏ nhắn, chiếc áo đầm cúp ngực trắng vẫy hồng phấn xinh dài đến đầu gối mái tóc nâu dài được cô thả hai bên đuôi tóc cúp vào trong đôi bông tai giọt nước lấp lánh đầu đó trong khe tóc kết hợp với trang phục xinh đẹp là đôi cao gót màu đỏ chói. Mary và Kin thì bận đồ đôi nên lướt qua, nó bận áo rộng kiểu hàn quốc màu đen trên áo có đính đính tán hình hoa tuyết, quần lửng nữ thể thao tông màu đen, khoác bên ngoài là áo bóng chày màu xám trắng kết hợp với đôi giày nike màu đen nhưng nổi bật là màu tóc tím sáng của nó. Nó dặm chân để kéo mấy ông tướng này khỏi con mê này để đi chơi..... Cả đám chia cặp đi chơi nó nhắn nhủ khi bị ghép với hân vì mấy người kia ai cũng đã thành cặp rồi, hân cười rạng rỡ nói :

- Rất vui khi đi với cô.

Nó cười méo xệ lòi hân vào xe thế là cả bọn chạy đến khu trung tâm thương mại. Các chàng nhà ta phóng xe nhanh như tên bắn trên đường, mấy chiếc xe của các chàng đều mở mui xe để các nàng hóng gió , la hét , nói chuyện rom rả trên đường đi hân và nó là hai tăng băng lạnh cũng nở nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 24: Cuộc Đi Chơi Bị Hoãn

"Bùm....Bùm....Bùm" cả ba chiếc xe lao vút trên đường cao tốc, ba chàng tuy chở theo mấy nàng nhưng vẫn bắn tốc độ vù vù , mấy chú công an giao thông nhận tín hiệu có xe bắn tốc độ nhìn kĩ bảng số xe thì sợ xanh mặt vì trước đây đã từng bắt chủ nhận của ba chiếc xe này nhưng bị tụi hân làm khó dễ gây áp lực sợ tái nặt nên bây giờ cứ thế mà lác đầu cho lờ. Kin đang lái xe thì có cuộc gọi đến anh kết nối qua micro USB đang đeo, cuộc trò chuyện kết thúc anh gác máy mặt không mấy vui, Mary đang hóng gió khi thấy anh gác máy thì liền hỏi :

- Ai gọi vậy anh ?

Anh không nhìn cô mà nhìn tập trung lái xe trả lời :

- Thư kí Kim ở công ty gọi anh !!

Mary khó hiểu quay hẳn người qua bên anh , nhìn dụi dụi, hỏi :

- Vậy chú ấy gọi có chuyện gì thế anh.

Kin im lặng, anh bật điện thoại gọi nó rồi đặt điện thoại xuống bật chế độ kết nối với điện thoại khác chức năng do nó chế ra , kết nối rồi cả bọn lấy điện thoại đặt vào ô chứa điện thoại trên xe cũng do nó chế luôn. Cả bọn nhận được tín hiệu vội bật điện thoại xem có chuyện gì, Kin kể lại đầu đuôi câu chuyện :

- Chào cậu Kin tôi là thư kí Kim -- ông Kim

- Có chuyện gì -- Kin

- Chủ tịch bảo cậu về , chủ tịch đã làm thủ tục đầy đủ để cậu đi du học rồi, mong cậu chủ hãy về sớm nếu không chủ tịch sẽ làm khó để bạn của cậu chủ đấy ạ -- ông Kim

Nghe xong câu chuyện tất cả im lặng, tiếng xe chạy vùn vút trên đường cao tốc, tiếng còi xe , tiếng mọi người vội vã tấp nập bao quanh lấy không khí trong xe, im lặng đến đáng sợ.....Cả đám bỗng đồng thanh lên tiếng :

- Snow chúng ta....

Không để mọi người nói hết câu nó vội lên tiếng vẫn giọng nói lãnh lẽo :

- Về.

Chán nản tràn trề, nó bảo hân qua bên ghế nó còn nó sẽ lái hân đang không vui định cãi lại thì thấy mặt nó khó chịu tuột độ, gương mặt lạnh lùng đáng

sợ. Nó và Kin chạy song song với nhau, cả hai nhìn nhau rồi nhún ga chân đạp thắng quay xe trong tí tắc tiếng động cơ xe và tiếng nhún phanh trầm vang làm mọi người chú ý, xe quay một vòng vết đen in trên mặt đường rõ rệt, cả hai tiếp tục nhả phanh nhún ga phóng như gió trên mặt đường hai chiếc xe chạy song song với nhau với vận tốc 80 km/h nhanh như chớp hai chiếc xe chẳng màng quan tâm có gây tai nạn hay không cứ thế mà tăng tốc, Kan không chịu thua nhún ga chạy vút lên. Bây giờ cả ba chiếc Zenvo ST1 chạy song song với nhau như đang trình diễn dàn siêu xe, ba chiếc xe không hề dừng đèn đỏ ở chỗ nào cứ thế mà lao vút qua mặt mấy anh công an giao thông. Gần đến biệt thự Kin chạy vút lên đầu Kan chạy chậm lại, chạy xong xe nó bây giờ nhìn từ trên cao xuống cứ như mũi tên thẳng lao vút vào biệt thự. Kít....Kít....Kít....cả ba chiếc thắng lại khoảng cách cách nhau đồng đều là 12cm. Nó dẫn đầu cả đám bước vào biệt thự trước mặt nó hiện giờ là chủ tịch tập đoàn Hoàng Kim, ánh mắt nó với ông nhìn nhau đầy băng giá. Ông ta lên tiếng nói :

- Các cháu.....

Nó ngồi phịch xuống ghế đối diện, chân bắt chéo giắt luôn câu nói của ông ta về mình nói :

- Các cậu ngồi đi.

Cả đám trở mắt nhìn người đàn ông đang chăm chú nhìn nó rồi ai nấy cũng ngồi xuống nhưng không ai ngồi bên ghế của ông ta, chiếc ghế hình con rồng dài chỉ có mình ông ta độc chiếm, khẽ mỉm cười ông lên tiếng thì lại bị nó giắt câu nói lần hai :

- Có chuyện gì mà ông bảo Kin về ???

Ông ta cười lớn, tiếng cười trầm lắng vang lên trong không gian yên tĩnh, gió thổi xào xạc bên ngoài từ đâu kéo mây đen mờ mịt trời bắt đầu đổ mưa, tiếng sấm " ầm...ầm " con mưa đổ xuống tiếng lách tách thêm vào đó là nụ cười quý dị của người đàn ông làm không khí thêm rùng rợn, tuy đèn sáng khắp phòng nhưng vẫn có cảm giác rợn người khó tả. Kin lên tiếng phá tan bầu không khí :

- Có gì thì nói nhanh giùm đi.

Hắn không muốn làm vật cản của ba người trò chuyện nên kéo Mary, Kan, Anna ra ngoài đợi. Bây giờ chỉ còn ba người không ai nhìn ai, mỗi người một hướng lặng im, khoảng không gian tiếng tí tắc của đồng hồ vẫn chạy. Một hồi lâu người đàn ông lên tiếng giọng nói trầm đầy nghiêm nghị :

- Ta muốn con đi du học.

Gió lạnh thổi vào trong phòng, không khí thêm nặng nề Kin không vội lên tiếng ngay mà nhìn điện thoại rồi mới trả lời đầy khiêu khích :

- Không thích !

Người đàn ông nhét mép rồi gật đầu, quay qua nhìn nó ; nó chẳng màng để tâm, ông ta nói câu như khinh thường cũng như quở trách nó :

- Ta không biết con làm cách gì mà con của bác lại chống lại bác quyết liệt như vậy khi có con bên cạnh.

" hahaha " nó cười lớn rồi nhìn Kin, anh mỉm cười nhẹ rồi đứng lên bỏ đi để lại nó và người đàn ông đối diện nhau xung quanh họ không khí u ám quý dị. Nó đứng dậy bỏ đi không quên ném một câu lại :

- Kin không phải con của riêng ông, đừng làm chủ cuộc đời anh ấy.

Ông ta bước đến tiếng giày " cộp....cộp...." va chạm với mặt sàn, ông vỗ vai nó, nó giật nảy mình không phải sợ mà là khó chịu, kinh tởm khi người khác đụng vào mình. Trước hành động của nó, người đàn ông thấy lạ khi mặt nó không chút cảm xúc, đôi mắt đen vô hồn nhìn ông làm ông lấy làm lạ. Nó vội bỏ đi ra ngoài, lúc này trời tạnh mưa hắt ánh nắng bắt đầu rù nhau kéo tới chiếu rọi xuống sân, ánh mắt của cả đám nhìn nó tỏ vẻ khó hiểu chỉ có Kin là hiểu được, nó bước vào ra đóng mạnh cửa " rầm " làm cả đám giật thót tim. Kin nói nhỏ với hắn đề anh chờ nó về nhà hai anh em để nói chuyện. Anh vừa vào đã thấy nó cầm tay lái, anh cười cười đi vòng lại qua ghế phụ, nó rõ ga phóng như tên bắn, hắn nhún nhó làm bầm " xe tui mà trời " Kan vỗ vai thẳng bạn mình an ủi Anna nhéo Kan rồi lời anh vào xe, Mary nhìn hắn đầy quái gở ý muốn nói " không đi mà đứng đó làm gì " hắn như hiểu ý liền đi vào xe Mary cất bước theo sau. Cả hai chiếc lăn bánh khuất xa ngôi nhà đó, người đàn ông tựa mình vào vách nhìn theo rồi cười đầy ẩn ý

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 25: Xâm Nhập

Sáng thứ hai lại phải đi học nó cứ phải một việc vào buổi sáng là đập hai con sâu ngủ dậy, Kin đã dậy từ sớm đang ngồi xem TV dưới phòng khách. Lôi được hai con sâu ra khỏi giường nó vào thay đồ rồi tráng điểm, nhìn vào gương nó tự nói " đã xấu " vừa dứt câu chiếc điện thoại Iphone 6 trên bàn nó chọt rung " ring...ring... ". Nó cầm máy trả lời cuộc nói chuyện làm mặt nó nham hiểm lạ lùng, Anna làm vsen xong liền qua phòng nó làm nũng, nó mệt mỏi kí đầu cô đau đến nỗi cô bật khóc như đứa trẻ lên ba Mary nghe tiếng khóc liền chạy qua thấy được cạnh tượng một cô gái xinh xắn tựa thiên thần

nhí đang ngồi trên giường khóc còn cô gái “xấu xí” thì đang cầm chiếc điện thoại quăng lên không trung chiếc điện thoại quay một vòng rồi rơi xuống tay nó cứ thế quăng rồi chụp rồi lại quăng như không có chuyện gì xảy ra. Mary chạy lại đỡ dành mãi mà Anna không nín, nó ghé vào tai nói với Anna “nay có trò mới” cô liền nín khóc chạy nhanh xuống phòng bếp ngồi ngay vào bàn ăn, nó và Mary bó tay trước nhò bước xuống phòng bếp ngồi vào chỗ Mary gọi với ra phòng khách “Kín vô ăn sáng này anh” anh tắt TV bước nhanh ngồi vào bàn ăn. Quay qua hấn và thì đang lái xe đến trường, trên xe còn có mấy chai rượu vang đỏ....Trở về với nó thì đang đi trượt ván đến trường, Kín bảo nó lên để anh chở nhưng nó nhất quyết không lên nên anh nhả ga chạy thẳng đến trường. Nó lướt trên mặt đường với tốc độ xe đua “ván trượt của nó giống với conan chạy bằng pin năng lượng mặt trời” lách qua các khe hở của những chiếc xe tải, nó không dừng bất cứ đèn đỏ nào cứ lướt băng băng trên mặt đường. Đến cổng trường nó chạy chậm lại một chân đặt xuống đất đẩy đẩy cái ván như những cái bình thường để tránh bị chú ý, vừa vào đến cổng đã bị Kín túm lại khoát vai nó hai anh em đi lên lớp mọi ánh mắt hình viên đạn chằm chằm chĩa vào nó. Nó lùm anh nhưng anh liền tránh ánh mắt của nó quay phắt qua cười với bọn hấn, nó lấy mũ của áo khoát trùm đầu lại hai tay cho vào túi áo và đi lên lớp “rầm” cánh cửa được hấn đập ngã xuống đất cô A Mẫn đã đến từ sớm thấy được cảnh tượng này đi lại kí đầu hấn nói :

- Em đừng đá cửa nữa được không ???

Hấn xoa xoa chỗ bị kí bực bội nói :

- Quen rồi.

Nó đi vào lớp đập lên cái cửa, rồi cả đám bước vào cô Mẫn túm lấy tay hấn mắt nhìn hấn rồi nhìn xuống cái cửa mặt hấn ngó ra khó hiểu Kín lên tiếng chọc hấn :

- Ai đập cửa thì dọn đi ấy ơi !

Hấn hất tay cô Mẫn ra đi lại đập mạnh tay xuống bàn nói lớn tiếng không quên kèm theo giọng lạnh tanh, nhìn chằm chằm vào đám nam sinh đang túm lại ngồi chơi game cười hà hê :

- Dọn .

Cả đám ngó mặt ngu ra, nhìn theo ánh mắt của hấn thì ra là dọn cái cửa ngà , kéo nhau khinh cái cửa cất vào khp hấn quay lại nhìn cô Mẫn cười như giễu cợt rồi đến chỗ ngồi.

“Reng...reng....reng....” tiếng chuông báo vào lớp tất cả học sinh quay lại chỗ ngồi ngay ngắn, hôm nay là tiết của cô Mẫn cô đảm nhận dạy môn toán và hóa học, cô dạy rất hay và giảng rất dễ hiểu nên cả lớp ai cũng chăm chú nhìn vào máy tính trên bàn bao gồm luôn cả hấn nhưng trừ nó ( đây là học viện Royal dành cho quý tộc nên mỗi bàn hai người có hai cái máy tính học môn nào cũng lên máy tính và được quản lí bởi máy giáo viên ). Nó ngồi một mình bàn ở cuối lớp sau bàn của hấn và Mini nên làm việc không sợ ai thấy hay làm phiền, bàn tay thon dài lướt trên mặt bàn phím bấm với tốc độ nhanh đến không kịp nhìn màn hình của nó hiện ra rất nhiều bảng và chữ, số phía nói là rồi tung là khi nhìn vào. Nó nhét môi, mắt nhìn chăm chú vào màn hình không hề rời tay thì lướt trên bàn phím, bây giờ trên màn hình hiện ra bông hoa tuyết lớn ở giữa có chữ “ Snow Devil ” bay vào tòa nhà mô phỏng bay đến đâu là có một chữ X cứ như thế tòa nhà đó hiện chữ X to đùng đè nặng. Mắt nó nhìn vào màn hình, miệng nở nụ cười tà mị bỗng có hình hộp thư hiện ra nó nhấn vào xem thì ra là cô Mẫn cả hai trò chuyện với nhau :

- Đang giờ học mà làm gì đó chủ tịch – A Mẫn

- Tôi vừa xâm nhập vào trụ sở của tập đoàn Hoàng Kim – nó

- Có cần tôi giúp không ? – A Mẫn

- Không, đã hoàn tất rồi – nó

- L sao chut tịch không bảo tôi làm cho !! – A Mẫn

- Có rất nhiều an ninh mật và nhiều bẫy với trình độ cao tay hơn tôi nên để tôi tự mình làm thì tốt nhất. – nó

- Vâng – A Mẫn

- Tôi nay có nhiệm vụ cho chị, tôi nay tôi sẽ gửi nó qua – nó

- Vâng, tôi tôi sẽ tiến hành ngay – A Mẫn

Nhỏ Mimi từ đâu chồm đầu xuống nhìn vào màn hình nó rồi nói to lên như để cả lớp biết :

- A...bạn Băng đang chat trong giờ học.

Nghe vậy cả lớp quay xuống nhìn nó bàn tán xôn xao, có đứa lên tiếng “ xem thử nó chat với ai đi Mimi ” nhỏ cười nham hiểm bước xuống bàn nó nhìn vào màn hình thì thấy tên Minta Willianna nhỏ chưa kịp đọc tin nhắn thì nó đã tắt mất. Nhỏ quay lên lớp hỏi to đầy vẻ tò mò :

- Có ai biết Willianna Shizuka Minta và William Alexandrite Snow là ai không ??

Cả lớp bàn tán xôn xao ai ai cũng lắc đầu ý bảo không biết, Anna và Mary nghe đến tên cô A Mẫn và tên nó thì liền nhìn cả hai với ánh mắt nghi ngờ ;

Anna phồng má nói nhỏ với Mary “ hai người đó có chuyện giấu mình ” Mary gật đầu đồng ý.....Nãy giờ nhỏ Mimi hỏi cả lớp mà chẳng ai biết nhỏ liền quay xuống tay đập mạnh xuống bàn nó hỏi với giọng tò mò kèm lẫn khó chịu :

- Hai cái tên đấy là ai ??

Nó chả thèm trả lời đeo phone nghe nhạc bật âm lượng to nhất, mắt nhìn cửa sổ hai tay khoan lại. Nhỏ Lyly bước lại gần chị mình tay vuốt cằm nói :

- Cái tên William Alexandrite Snow nghe sao giống tên Snow.....

Biết Lyly định nói gì nên Mary và Anna liền la lên ai nấy cũng nhìn cả hai, ánh mắt của nó nhìn cô Mẫn, liền hiểu ý nó nên cô Mẫn liền bảo nó làm việc riêng trong giờ học nên phải lên phòng hiệu trưởng để chịu phạt rồi bảo cả lớp trật tự học tiếp. Nó liền xách balo tai vẫn đeo phone lên phòng hiệu trưởng, nó mở bước vào phòng hiệu trưởng vừa thấy nó ông hiệu trưởng liền cúi người chào nó, nó " ukm " rồi đi lại ngã người lên ghế sofa nằm ngửa, ông hiệu trưởng cúi chào nó lần nữa rồi bước ra khỏi phòng ông lấy khăn chấm mồ hôi rồi lật tấm bảng treo trên cánh cửa " Đang Bận Không Được Làm Việc " rồi bỏ đi. Nó cứ thế ngủ đến lúc tan trường thì Kín lên đánh thức rồi cùng nhau về.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 26: Người Tôi Quý Hơn Mạng Sống Mình

Buổi chiều tại nó lại đi học vì học viện Royal là học viện cao cấp nên sáng học kiến thức chiều học thể thao để rèn luyện trí óc và thể chất, bộ đồ thể dục của học viện trong rất đẹp nam và nữ đều mặc áo ngắn tay màu xanh có đường viền trắng hai bên hông và hai vai, còn quần thể dục cũng màu xanh và hai đường viền trắng bên hông nhưng của nữ là quần dài đến đầu gối, còn của nam là quần dài đến mắt cá chân. Hấn và Kan lái xe đến học viện trước còn về tại nó thì Kín là người chờ đến học viện, vừa đến cổng học viện là đám con gái bu lại giờ tắm bảng " Hoàng tử của long em " nó ngồi trong xem cười mỉa nói :

- Được hâm mộ nhờ !

Kín nhìn nó qua gương chiếu hậu cười trừ, anh lái xe vào khu nhà xe cùng lúc đó hấn cũng lái xe tới. Hấn ngoảnh quanh như tìm kiếm cái gì đó, Kan đánh nhẹ vào vai hấn nói giọng chọc hấn :

- Tìm em nào hả mậy.

Hấn vỗ mạnh vào lưng Kan , mặt giận dữ nhìn anh chằm chằm làm anh tái mét cả mặt , nó từ xe bước ra làm mọi người chú ý lời bàn tán xôn xao lại nổi lên , hấn cũng đi lại chỗ nó nhìn tổng quát nó tay vuốt cằm nói :

- Cô hông có váy hay sao mà mặc như thế này ???

Nó chẳng trả lời đi thẳng vào phòng thể chất, mọi ánh mắt viện đạn nhìn nó vì hoàng tử Ken nói chuyện với nó mà nó chả thèm trả lời anh , hấn đi lại vỗ vai Kín hỏi :

- Sao em mầy lại mặc như vậy ??

Kín gãi đầu cười nụ cười của anh làm đám con gái ngã rạp hết, ánh mắt vẫn nhìn nó bước xa quay qua nhìn Anna ý bảo Anna mới biết , cô thấy ánh mắt của anh nhìn mình liền hiểu ý nói :

- Nó không thích mặc váy và cũng không thích mặc áo ngắn nên thay đó mặc quần thể thao nam nhưng ôm , áo thì cũng của nam và dài hơn xù thôi mà.

Nói rồi cô nhún vai khoát tay Mary đi lại chỗ nó, nhỏ Mimi nãy giờ nhìn hấn nhưng ánh mắt của hấn cứ nhìn nó nên nhỏ bực bội bỏ đi. “ Reng...Reng...” tiếng chuông vào lớp vang lên tất cả học sinh tập trung tại phòng thể chất và mỗi giáo viên đảm nhiệm một lớp cũng may cho lớp nó là cô Mẫn là người đảm nhiệm nên lớp nó vui không xuê. Lớp xếp thành bốn hàng ngang chào cô, cô điểm danh rồi nói :

- Em Thiên Băng có sức khỏe kém nên được miễn học môn thể thao, em có thể ngồi dưới cây kia để nghỉ ngơi.

Nó không trả lời đi lại cây xoài, đứng dưới cây nó trùn chân xuống rồi nhảy lên tay nắm lấy cành cây rồi xoay ngược người chân giờ lên trời rồi “ phịch “ đã ngồi trên cành cây. Cả lớp trở mắt nhìn nó, cô bó tay trước hành động của nó vì sức khỏe kém mà nhảy lên cây điều luyện như thế thì kém nổi gì ; nó nằm trên cây hai tay chấp lấy trước bụng , tai đeo phone , mắt nhắm và thiếp đi ;cả lớp thì học lấy đà nhảy qua xà lớp này toàn là tiểu thư chân yếu tay mềm nên chạy đến xà là dừng lại bước qua xà , nhỏ Mimi và Lyly nhảy qua xà nhưng vẫn rớt cây xà bực bội dậm chân xuống đất răng nghiến chặt từ đằng xa Anna và Mary chạy song song với nhau vừa chạy vừa nói cả hai cùng bậc lên , nhảy qua xà và chạm đất cùng một lúc , cả lớp trầm trồ khen ngợi hai nhỏ cười cười mặt đỏ lên. Bọn hấn không chịu thua xếp thành hàng dọc Kín đứng rước hấn đứng giữa sau cùng là Kan , cả ba cùng chạy khoảng cách rất đều cả ba nhảy qua xà cùng chạm đúng chỗ mà chân Kín đã chạm đầu tiên , đám con gái hò hét khen ngợi bu lại nịnh nọt; Mary đi lại

kéo tay Kín ra khỏi đám đông đông đặc nói “ Kín là chồng chưa cưới của tui cảm ai đụng vào “ nói kèm theo cái nhìn đầy sát khí dành cho đám con gái, anh chỉ biết cười trừ vì mặt đã đỏ bừng lên rồi. Hấn và Kan hòa theo chọc ghẹo Kín làm anh đỏ mặt hơn nữa đành kéo Mary ra chỗ khác , cô Mẫn cười vì tính trẻ con của cả hai . Nó không ngủ được vì ồn nên nhảy xuống đất ngồi xuống gốc cây đầy thảm cỏ như trong sân tennis, cô Mẫn nghe tiếng động quay lại nhìn nó thì thấy nó đang chăm chú vào cái laptop trên đùi tay bấm nhanh cô hí hóp mắt nhìn, nó biết ai đang nhìn mình nên phất phất tay nhưng mắt vẫn nhìn màn hình cô quá quen với độ sắc bén của nó nên liền ngo qua chỗ đám học sinh của mình. Bây giờ nam nữ chia làm hai nhóm , nam thì đá banh nữ đánh cầu lông cô Mẫn có điện thoại nên giao cho Kín quản lí lớp rồi chạy đi nghe điện thoại, Kín đi lại rù nó đi uống nước nhưng nó không đinên anh rù hấn , Kan , Anna và cô vợ Mary đi chung đội đám của Kín đi xa ; nhỏ Mimi thấy vậy bỗng nảy ra một ý rù đám con gái dục chùm lại thành hình tròn bàn tán cái gì đó nói xong nhìn nó cười nham hiểm, nhỏ Lyly đi lại giành lấy quả bóng của đám con trai nói với giọng ra lệnh :

- Tụi này có chuyện muốn mấy người làm, được không.

Cả đám con trai nhìn nhau khó hiểu không biết là chuyện gì Mimi kéo tụi con trai ngồi xuống nói nhỏ :

- Mấy người đá banh trúng con vịt xấu xí kia chịu không, chọc nó cho vui.

Cả đám im lặng một hồi thì gật đầu đồng ý ai nấy đều cười nham hiểm , nó biết nhưng vẫn ngồi đó làm việc của mình mặc kệ mấy đứa kia. Nó đang hack lấy vài thông tin của tập đoàn Lạc Dương thì từ đâu nhiều trái banh lần lượt bay đến chỗ nó một trái đập ngay đầu , rồi trúng cái laptop bay ra xa. Nó đứng dậy phui phui đồng phục đi đến định nhặt laptop thì bị ai đó đập cái ghế nhào , cả đám cất tiếng cười lớn bao nhiêu lời châm chọc hay những câu chửi thô thiển cộng thêm ánh mắt khinh bỉ đều đổ dồn về phía nó. Gương mặt vô hồn lạnh lùng nó với tay định lấy laptop thì bị nhỏ Mimi giắt lên tay ,Lyly thì cầm laptop nó lên xem rồi quăng mạnh xuống đất kiu đám con trai giắt nát rồi ném xuống đất nhiều lần ; mọi người thấy chọc nó là thú vui nên lấy nước uống đổ lên đầu nó rồi hắt đất lên người nó đám con trai dè mặt nó xuống đất nhấn mạnh xuống đất vừa cười vừa nói hả hê :

- Áu trùng thì cạp đất mà ăn đi nha....haha...

Tụi con gái đi tới giờ tay ra hiệu dừng lại tưởng là không ngưng rồi nào ngờ đám con gái dùng chân đá vào người nó nhỏ Mimi đưa cây lùm được sau phòng thể chất cho con Ánh Linh đội trưởng câu lạc bộ fan của ba hotboy ( hấn , Kín , Kan ) nhỏ này thích tụi hấn điên cuồng ăn hay ngủ gì cũng nghĩ đến tụi hấn nên thấy hấn nói chuyện với nó làm nhỏ rất tức nên hôm nay trả thù nó, nhỏ dùng cây gỗ giáng từng đòn lên lưng lên chân nó và thậm chí là đánh ngay đầu nhưng vẫn không kêu ka một tiếng chỉ nằm đó chịu trận. Tụi hấn đi uống nước về thấy đám đông thì đi lại xem Kín lên tiếng nói to :

- Tránh ra xem gì nào !!

Nghe tiếng mọi người cũng biết ai nên liền tránh ra cho tụi hấn vào đứng nhìn người nằm dưới cỏ thấy quen quen Kín liền quay mặt người đó lại , tui hấn tá hỏa khi thấy mặt nó đầy vết bầm máu từ miệng chảy ra , mắt thì nhắm nghiền. Máu sôi sùng sục tụi Kín điên tiết quát lớn làm cả lớp giật mình mém chút là hồn bay theo gió :

- Thằng chó nào làm chuyện này ló xác mày ra đây cho tao.

Anna quay qua nhìn Kan nói với giọng gấp gáp :

- Đưa nó đến bệnh viện.

Kan bước vội tới định bế nó lên thì hấn đã giành mất nó, hấn nhìn Kan nói với giọng lo lắng :

- Mày ra lấy xe nhanh đi.

Hấn bế nó bước nhanh Anna lo lắng chạy theo không kiếm được nước mắt chảy dài hai bên má , Mary đứng lại với Kín gương mặt cô bây giờ lạnh lùng như ác ma đi lại từng đứa con gái tát thẳng tay in một bàn tay lên mặt cả đám sợ sệt không dám làm gì chỉ đứng khóc miệng xin lỗi tha thiết. Mary cười khinh bỉ nói to :

- Đánh người khác đến nỗi như vậy xin lỗi là xong hay sao.

Kín nắm lấy vai Mary bảo cô im lặng, cô giận bức mình quát lên nước mắt chảy dài cô lấy tay quệt đi nhưng những dòng nước mắt vẫn chảy dài cô đầm vào ngực anh trách móc :

- Mấy đứa này đánh Thiên Băng ra nông nỗi đó anh bảo em im lặng làm sao mà em im lặng được hả. ....hix hix

Kín lấy tay lau đi nước mắt cô rồi đi đến từng đứa con trai đầm thẳng vào mặt mấy nó cả đám con trai ngã xuống ôm mặt không tha cho mấy thằng đó anh lùm khúc gỗ dưới đất thẳng tay đánh từng đứa học cả máu mồm , ngưng đánh tụi con trai anh quăng khúc gỗ xuống rồi quay qua đám con gái đang sợ sệt chẳng quan tâm trai gái anh đập thẳng mấy nó ngã xuống đất , đi đến nhỏ Mimi đang khoanh tay ra vẻ kiêu ngạo anh tát cô một cái như trời giáng ôm mặt khóc nhỏ Lyly bình chị quát vào mặt anh :

- Anh hai sao anh đánh chị chứ, chị có làm sai hả ??

Kín tát thẳng mặt Lyly làm cô choáng váng say sẩm mặt mày mọi người ai cũng tá hỏa khi họ là anh em mà Kín lại thẳng tay tát hai cô em mình. Kín ghì sát mặt mình vào mặt Lyly nghiêng răng nói với giọng lạnh lùng khó tả :

-Ai là anh cô , ai là em tôi. ....tội là cô ta đánh người tôi quý hơn mạng sống của mình.



Nói rồi anh nắm tay Mary quay lưng bỏ đi, ra đến cổng thì gặp cô Mẫn cô chưa biết chuyện gì thì đã bị Mary kéo lên xe, vừa đi vừa kể lại mọi chuyện cô Mẫn hết hoảng lo lắng cho nó cô nhìn Kín tức giận mặt tối sầm chạy tay ghì chặt vô lăng, chân đạp ga chạy nhanh vút trên đường là biết chuyện lớn như thế nào nên cô không hỏi gì thêm chỉ im lặng chờ đến tới bệnh viện.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 27: Khỉ Đít Đỏ

Sau khi đưa nó đến bệnh viện ai nấy đều lo lắng đứng ngồi không yên, Mary đã nhờ bác sĩ giỏi nhất chuẩn đoán cho nó kết quả là bị chấn thương nhẹ ở đầu và xay sát nhẹ bác sĩ đã cho nó uống thuốc ngủ để nó nghỉ ngơi. Cả đám vào xem nó như thế nào thì nó đã ngủ say, Kín đi lại vuốt mái tóc nó anh tự trách bản thân quá vô dụng không trông chừng để nó bị đánh xem những vết thương trên người nó như ai đâm vào tìm rồi xát muối vào đau đến không nói nên lời Mary nắm lấy tay anh gương mặt đầm nước mắt bợ phờ nói :

- Không phải lỗi của anh nên đừng trách bản thân mình nữa.

Hắn im lặng đứng nhìn ngoài cửa sổ này giờ cũng cất tiếng :

- Đúng vậy, không phải lỗi của mày nên đừng buồn nữa mày không tính trả thù cho em mày hả.

Kín nắm tay thành nắm đấm gân xanh nổi rõ rệt đập mạnh xuống giường nghiêng răng ken két, chấn động khi có người đập giường khi nó đang ngủ làm nó thức giấc nó ngồi dậy kí đầu Kín một cái mặt có vẻ mệt mỏi, chau mày nói :

- Em đang mệt mà anh đập giường như thế không cho em ngủ hả !

Cả đám thấy nó ngồi dậy thì liền đề nó nắn xuống giường miệng rảo riết nói “ em/cô nằm xuống nghỉ ngơi đi “, nó quơ quơ tay trước mặt vờn vai bẻ tay rom rốp rồi bẻ cổ nghe tiếng xương giòn tan “ rắc... rắc...” nhìn mọi người cất tiếng nói :

- Không sao bị đánh nhiều đó chưa chết được đâu.

Kín kí đầu nó nghe cái “ cóc “ nó đau đón ôm đầu, mặt nhăn miệng hít hà tay xoa xoa chỗ bị đánh bực bội, cả đám bùm miệng đứng cười Kín giận dữ khoanh tay chân nhip nhip nói :

- Đợi khi nào chết thì mới lo hả con nhỏ này.

Mary xoa xoa đầu nó chen ngang nói nhưng miệng vẫn cười :

- anh đừng lo, nhiều đó nó chưa chết được đâu chị bị nhẹ thôi mà hồi lúc nó còn bị đánh xém mất mạng rồi đấy.

Kín ngơ ngác nhìn Mary rồi nhìn nó hai dòng nước mắt chảy dài trên má, anh khóc như một đứa trẻ; cả đám không biết làm gì chỉ đứng cười hô hô như lũ điên tiếng cười vang khắp dãy lầu bệnh viện vì quá ồn ào nên cô y tá phía ngoài bực bội đẩy cửa “ rầm “ rồi quát to “ đây là bệnh viện à ồn thế hả “ cả đám giật mình nín cười tức khắc “ rầm “ cô y tá đóng cửa trong khi bực mình, cả đám ngơ ngác đồng thanh nói :

- Sao bà tức giận thế nhì ???

Nó thở dài rồi nhảy xuống giường đi lại lấy áo khoác mặc vào đi ra ngoài không quên nói với cả đám :

- Chán quá đi bar chơi đi.

Nghe tới đi bar là ai cũng hí hửng, lập tức đi lấy xe Kín diu nó đi nó nhăn mặt bảo “ em tự đi được, bị đánh như gãi ngứa thôi “, Kín nhìn nó nghi ngờ nó nhìn anh chăm chăm ý bảo chắc chắn mà, anh đi đằng sau nó như trông chừng đứa trẻ mới tập đi. Nó bó tay với ông anh của mình nên kiu Mary “ lòi chồng bà đi giùm tui “, Mary ngược lưng đánh vào lưng nó mặt đỏ bừng nó bị đánh trúng chỗ bầm nên hơi nhức lườn cô rõ cháy áo, Mary ngó lơ như không thấy cái lườn đó liền kéo chồng mình đi trước. Vừa đi anh vừa quay đầu nhìn nó thì thấy nó gờn nắm đấm anh liền cười trừ rồi gãi đầu nhìn về phía trước; hắn cố ý đi chậm lại để chờ nó đi chung bị hắn nhìn lên hoài nó tỏ ra khó chịu nói :

- Có chuyện gì thì nói đi.

Hắn giật mình vì bị phát hiện, liền lấy lại gương mặt lạnh lùng ho khan một tiếng rồi nói :

- Cô đúng là quái vật bị đánh dìm mà chả xi nhè gì.

Nó nhướn mày nhìn hấn mắt nheo lại không nói gì chỉ nhún vai rồi bỏ đi trước , hấn thấy lạ trước hành động đó nên chạy theo hỏi cho ra lẽ nó vẫn không nói gì đi ra đến xe thì nó mới quay lại phàn một câu làm hấn nghệt mặt ra :

- Anh thích tôi hả sao lẻo đẻo theo tôi quái vậy !!

Nghe câu đó cả đám liền quay lại nhìn mặt ai nấy đều hiện rõ dấu chấm hỏi to đùng , hấn đơ người trước câu nói đó mặt bỗng nóng lên giả vờ gãi mặt rồi chuồn lẹ vào xe thờ hì hục lắc đầu liên tục nói buâng quơ một mình “ không thể nào mình làm sao mà thích nhỏ tính cách quái vật như vậy được....phù...” nói rồi ngo đầu là ngoài cửa sổ quát cả đám nhanh vào xe nó định vào thì bị hấn đuổi đi chung xe với Kan và Anna đi. Ai nấy đều không hiểu gì, Kín nắm tóc hấn nhấc lên nhìn chăm chăm vào mắt hấn thấy mặt hấn nóng ran thì buông một câu :

- Mặt mày như khi đít đỏ vậy ???

Hấn lấp bắp nói “ khi...đít...đít...đỏ...mày nghĩ sao mặt tao mà đi sao sánh mặt với cái đít khi hà thẳng hâm” cả bọn trong xe cười ồm lên vười chảy nước mắt hấn, nó buộc miệng cười mỉm đi lại xe của Kan ngo đầu vào trong xe nói :

- Cho đi nhờ với bị đuổi rồi.

Anna nheo má nó chu mỏ định hôn thì Kan chặn lại, kéo nó nhanh vào ghế sau rồi nhấn ga chạy nhanh chờ tụi nó về nhà còn tụi nó cũng về nhà hẹn 7g sẽ qua chờ đi ăn rồi đi bar luôn, cả đám nhất trí. Về đến nhà hấn và Kan chạy nhanh vào phòng đóng cửa “ rầm “ rồi lẳng ra giường đầu óc quay mòng mòng cả hai trần trở lẩn qua lẩn lại như điên được một lúc thì ngủ quên mất hút.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 28: Thách Đấu Với Bar Devil ( 1 )

“ Rìng...Rìng...Soái ca nghe máy...” Hấn đang ngủ thì tiếng chuông điện thoại vang lên mơ màng tay quơ quơ tìm điện thoại nhấc máy kê vào tai thì đầu dây bên kia hét thẳng vào tai “ mày có đi bà không hà thẳng Dog ” hấn giật mình bật dậy nhìn đồng hồ hoảng hốt nhảy bật xuống đất rồi rít xin lỗi rồi gác máy chạy qua phòng Kan đập thẳng bạn mình lẩn xuống đất bị đá cái quả mạng anh bức mình ngồi dậy chửi bới , hấn nâng cằm Kan lên hét thẳng vào mặt anh “ trề gờ rồi “ anh bùng tình huống cuồng đi chinh chu lại hình tượng năm phút sau cả hai chuẩn bị xong liền đi ra gara lái xe chạy như bay đến biệt thự của nó. Đến nơi cổng chính tự mở để hai anh lái xe vào vội vàng đi vào nhà thấy Kín ngồi bắt chéo chân chơi game đi nhanh vào nhìn quanh rồi hỏi Kín :

- Ủa ba nàng tiểu thư kia đâu ???

Kín từ tốn trả lời nhưng tay mắt vẫn làm công việc nhìn điện thoại tay thì hí hửng chém trái cây :

- À đang thay đồ.

Câu trả lời rất tỉnh của anh làm cả hai nóng máu tím láy cổ áo anh mặt đỏ đờ đờ sát khí nổi, giọng trầm như địa phủ :

- Thế mà mày hỏi tao như hỏi giấc....hừ...

Kín gãi đầu cười trừ mặt ngu ngơ hỏi lại “ có hả ” rồi phất luôn lên phòng để tránh bị ăn đòn, cả hai rượt anh chạy khắp nhà. Tụi nó sửa soạn xong bước xuống phòng khách thấy hai mèo đang nạp theo một con chuột cống Mary liền cất tiếng vang vút trời “ stop ” làm cả ba thẳng lại nhìn lên tụi nó. Ba chàng nhà ta nghệt mặt ra đồng thanh nói :

- Chị em sinh ba hả ???

Tụi nó cười cười ( Anna với Mary cười thui ) thật ra thì tụi nó đều thả tóc úp vào trong, crap top trắng sọc xanh trước ngực có tên của từng người ( Snow , Anna , Mary ) đeo trước ngực là sợi dây chuyền bông hoa tuyết kèm theo là đôi bông tai hình hoa tuyết luôn , nó thì mặc quần đen ôm sát làm tôn lên đôi chân dài miên man, Anna thì mặc váy đen ngang đùi cực ngắn , còn Mary là jean bạc đen ôm được mài rách cả ba nàng đều mang giày bata ngắn hà có đinh đinh tán trông rất đẹp mắt. Trước vẻ đẹp của ba nàng ba chàng nhà ta cũng chẳng kém gì hấn mặc áo thun trắng ngắn tay có in hình con cú đen quần jean đen ôm giày vans cao cổ , Kín mặc áo pull đen có chữ i love you trắng ghi ngược ngoạc kết hợp là quần kaki trắng và đôi giày nike màu xanh biển; chàng Kan thì một tông màu xám chỉ có đôi giày là màu đen. Cả đám chia cặp đi với nhau ( chắc mọi người cũng biết thôi thì khỏi nói nha ) ba chiếc Lamborghini Gallardo xám chạy vút trên đường cao tốc đến trước cửa bar mọi người trầm trồ khen ngợi chiếc xe chẳng màng đến lời bàn tán cả đám để xe dưới tầng hầm rồi vào phòng Vip. Ngồi nhâm nhi ly rượu chưa được bao lâu thì “ rầm “ tiếng ai đó đập cửa làm cả bar quay phắt ra nhìn thẳng đại ca xâm trở đây mình đang đứng trên cánh cửa hấn vừa đập tiếng nhạc bỗng tắt bây giờ mọi người đều im lặng đèn màu vụt tắt đèn trắng bật sáng thấy roxk huôn mặt mỗi người đang nhìn chăm chăm vào tên đại ca kia, nghe được tiếng đó đám tụi nó vẫn lơ như không có chuyện gì vẫn ngồi nhâm nhi ly rượu cười nói vui vẻ. Chín ( ai quên thì xem lại chương 3 hoặc chương 11 ) bước vào ghé vào tai nó nói nhỏ , nó chỉ “ ừm “ một tiếng rồi đứng dậy vươn vai nói :

- Ra ngoài xem kịch thôi.

Tò mò không biết chuyện gì cả đám kéo nhau ra ngoài mọi người thấy tụi nó đều cúi rạp người cung kính nói “ chào bang chủ “ , thằng đại ca làm loạn khi nãy bật cười thích thú nói trong tiếng cười :

- Thì là chỉ là tụi nít ranh còn hôi tanh mùi sữa..haha...

“ Vút ” nó cầm dao đi nhanh lại chém rơi loạn tóc dài bên má tên đại ca, tên này trợn mắt ngạc nhiên vì nó tới trước mặt hắn khi nào mà hắn không hề biết vì không nghe tiếng động nào cả ; nó nhét mép cầm dao quơ quơ trước mặt hắn nói :

- Chào bang chủ Huyết Ma chẳng hay tới bar của tôi làm gì đây ???

Hắn đơ vài giây rồi ho khan trả lời :

- Haha...chỉ là muốn thách đấu với bang chủ “ Nít Ranh “ đây thôi !

Từ “ nít ranh “ được hắn nhấn mạnh mắt trợn nhìn nó miệng cười nham hiểm cất tiếng nói tiếp :

- Hay là “ nít ranh “ đây sợ rồi thôi ta không chấp nhứt với loại chưa lớn.

“ Hừ “ một tiếng nó giơ dao ngay cổ hắn làm mọi người giật thót đáp trả hắn bằng câu “ chuyện nhỏ chiến nào “ thuộc hạ bên nó bẻ tay rầm rập mặt hầm he như thêm đánh nhau mấy năm vậy, nó nói thêm câu nữa làm tên đại ca tức muốn ỏi máu :

- Đánh chơi kiểu này chỉ cần mấy tên thuộc hạ của tôi chứ bang chủ như chúng tôi không phải động tay chân nhì !!!

Máu đang trào muốn nổ tung hắn túm cổ áo nó nhất lên quát “ mày cầm mồm “ nó cười cười kẻ dao vào tay hắn rạch một đường máu túa ra chảy nhiều xuống sàn hắn đau đớn ôm tay bọn thuộc hạ của hắn nhào lên định đánh nó thì thuộc hạ của nó nhanh hơn đứng chặn ngang trước nó như bức tường thành cấm ai vượt qua. Anna đang ngồi dựa móng thì cất tiếng gọi thuộc hạ lau sạch vết máu dưới sàn và quăng luôn con dao dính máu kia, nói rồi tụi nó quay lại phòng Vip nhâm nhi ly rượu , Kín không quên bảo Chín dọn dẹp tàn cuộc. Cuộc đấu đã được Chín quyết định vào tối mai tại khu đất trống sau bar. Nó ngã lưng ra ghế tay cầm ly rượu sóng sánh nhét môi nói nhỏ “ thú vị bắt đầu “ tuy nói nhỏ nhưng cả đám đều nghe thấy và hiểu ý nó ai nấy đều cười cợt rồi đồng thanh nói “ tăng sức thú vị lên nhé.....”

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 29: Thách Đấu Với Bar Devil ( 2 )

Sáng hôm sau cả đám đi học mọi chuyện vẫn diễn ra bình thường chỉ có điều nó bây giờ là trung tâm của sự chú ý, ai gặp nó đều né ra xa hoặc giữ khoảng cách nhất định, nó chả quan tâm chỉ háo hức chờ đến tối nay. Ngồi trong giờ học mạnh ai nấy làm chả quan tâm giáo viên đang say sưa giảng bài. Nhóm tụi nó nằm ngủ la liệt vì hôm qua uống rượu nhiều quá 2g sáng mới về nên chưa tỉnh rượu hẳn , say sưa ngủ đến mức ngủ qua giờ ra chơi luôn làm đám fan thỏa thích chụp ảnh cảnh hotboy đang ngủ...

” Reng...Reng....” tiếng chuông vang lên báo hiệu hết giờ tụi nó đồng loạt đứng dậy xách cặp ra về cả đám rủ nhau qua nhà nó ngủ luôn để tối đi chung cho tiện về đến nhà nó cả đám chọn lấy một phòng lăn đùng ra ngủ. Đến tối 7g A Mẫn qua lấy tụi nó dậy, cả đám rủ nhau đi rửa mặt cũng chưa tỉnh hẳn lê thân vào xe như mấy con cương thi ngồi xe cả đám lăn ra ngủ tiếp A Mẫn chỉ biết lắc đầu bó tay; đến nơi A Mẫn lần nữa lại phải lấy cái bọn này dậy, mắt mờ mắt nhắm, vờn vai , ngáp , đủ kiểu lê thân xuống bãi đất trống đứng trước đại ca Huyết Ma như mấy cái xác chứ chẳng còn là bang chủ nổi danh trong thế giới ngầm nữa, thằng đại ca thấy tụi nó đứng trước mặt ngơ ngác ngắc gãi đầu nói :

- Bang chủ Devil đâu sao còn chưa đến....???

Chín đứng ra trước mặt chỉ tay về phía nó đồng đặc nói “ tý ấy đây “ tất cả nghệt mặt đơ vài giây hệt hắn cứ tưởng oai ra sao ai ngờ như cái xác.....nó vừa ngáp vừa nói :

- Đánh chưa....

Gió thổi vi vu , quạ bay ngang “ ba chấm trên đầu “ thằng đại ca phát câu vung tay đánh vào mặt nó thì một con dao chìa thẳng ngay mặt hắn bàn tay đưa đến ngay mặt nó thì dừng lại, nó cầm con dao xoay tròn rồi chém một nhát lên mặt hắn nó nở nụ cười khinh bỉ nói :

- Xin lỗi. ...lỡ tay.

“phụt...haha” không kiềm được cả đám bật cười thành tiếng trước gương mặt ngây thơ của nó, vỗ vỗ vai nó Anna nói :

- Vậy bây giờ đánh nha ngứa tay quá.

Nó nhún vai, cả đám xông lên người lẫn vào nhau không biết phe địch phe ta là ai, nó chẳng làm gì chỉ ngồi trên cành cây nhìn đám người đánh nhau, đang yên tĩnh bỗng phát súng từ đâu vang lên làm mọi người ngưng lại tất cả chìm trong im lặng, tên đại ca Huyết Ma giờ súng về phía Anna, nhỏ chẳng có gì là sợ đứng thẳng mặt đối mặt với tên đại ca cười khinh bỉ nói :

- Hừ đúng là bọn yếu đuối toàn dùng những trò bẩn để đối phó.

Tức giận hần giờ súng xuống đất bắn “pằng” một phát làm mọi người giật mình, nó ngồi trên cây vỗ tay cười khoái chí, hần giờ súng lên phía nó, Kin chạy lại định đâm hần thì hần kịp quay lại bắn một phát nhưng may là trượt chứ không đã trúng tay anh rồi. Nó khó chịu gương mặt lạnh lùng lại xuất hiện trên gương mặt xinh đẹp kia, nó nhảy phóc xuống đất đứng trước đầu súng chẳng sợ sệt gì mà chỉ thích thú nhìn tổng quát cây súng rồi cất tiếng lạnh lùng :

- Đạn của súng trường bắn ra có tốc độ 1000m/s so với nó thì súng ngắn chỉ khoảng 1/3 khoảng 350m/s.

Tất cả ngỡ ngàng không hiểu nó nói gì, bỗng Mary và Anna lên tiếng “thì ra là vậy quên bèn mắt” lại thêm ngỡ ngàng cho mọi người, tên đại ca cười cợt nói :

- Mà nghĩ có thể né được đạn ư.

Sau câu nói của tên đại ca tất cả ò lên ngạc nhiên, nó không cảm chỉ từ một tiếng rồi nhìn chăm chăm vào ngón tay bóp cò của hần cả hai chăm chú không lơ là một giây, hần ta bóp cò “pằng” cũng là lúc nó né đầu sang một bên viên đạn sượt qua tóc nó bay thẳng vào thân cây in một lỗ đen nó bước một chân tới tay nắm thành nắm đấm, đấm thẳng ngay cầm hần rồi giờ chân đạp hần ngã nhào. Mọi người như chết lặng khi hần bóp cò, ai nấy nhìn nó đầy vẻ lo sợ ý nghĩ vụt lên trong tâm trí mọi người “quỷ chứ hông phải người”. Hần bỏ dậy chùi vết máu ngay miệng cười to thành tiếng nói đầy phần khích :

- Haha....quên mất bang chủ đây là đai đen nhị đẳng karate toàn quốc.

Cứ như có thứ gì ghen ngay cổ mọi người, nuốt nước bọt cũng khó khăn bọn thuộc hạ của hần ta run sợ trước nó bỏ chạy tán loạn nhưng nó đâu tha giờ tay phát phê phía bọn đang chạy kia, thuộc hạ của nó hiểu ý nấp theo đánh túi bụi không tha một tên. Quay lại với tên đại ca đang run sợ cầm súng chĩa về phía nó maffay run cầm cập trông buồn cười,nó cố ý cười chọc quê hần theo phản xạ hần nhắm mắt bóp cò bỗng tiếng “Xoẹt....keng...keng...” hần mở mắt ra thì thấy cây súng bị cắt làm đôi hoảng sợ nhìn người chém đứt cây súng bằng kiếm nhật, Mary giờ kiếm ngay cổ hần ta hăm he nói :

- Tôi cũng là người nổi tiếng xuất sắc về kiếm nhật đấy nhé !

Nói rồi nháy mắt với hần làm Kin giận bưng , kéo cô đi ngay ; Mary ném cây kiếm cho nó nói “giao cho cậu” nó nhận được cây kiếm thẳng tay chém ngang cổ hần máu bắn tung tóe, nó như con quỷ dùng kiếm đâm liên tục mười mấy nhát vào người hần. Anna đi đến vỗ vai nó nói vào tai nó cộng thêm cái cười nham hiểm “tội phiến tở rồi” nó dùng tay cầm kiếm bỏ đi, Anna đứng trước cái xác của tên đại ca lấy từ ống giày cao cổ ra hai cây súng ngắn bắn bốn phát vào người hần ta ; sau đó rút trong túi ra roi mây quất mấy phát vào người hần mặc dù hần đã chết từ lâu đã thỏa mãn đập tắt con tức trong lòng Anna bỏ đi để lại hai anh chàng đang trở mặt nhìn sự việc vừa diễn ra. Chín từ xa đi lại vỗ vai cả hai, anh quay qua nhìn người đang nằm tự xoa cằm nói nhảm :

- Sao hôm nay nhẹ tay thế nhỉ.

Nghe được câu đó hần và Kan quay phắt lại nhìn Chín như người ngoài hành tinh, bị nhìn như vậy khiến anh khó chịu đành làm xong nhiệm vụ trước anh lấy từ trong túi ra lọ màu trắng nhỏ vài giọt màu vàng xuống cái xác bỗng nhiên cái xác bùng cháy lửa đỏ phập phùng trong màn đêm tối. Xong nhiệm vụ anh khoác tay lên vai cả hai đi vào xe, bầu không khí im lặng đến đáng sợ gió từ ngoài thổi vào làm không khí thêm lạnh lẽo. A Mẫn chờ tất cả ai về nhà nấy nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 30: Rắc Rối ( 1 )

Sáng hôm sau, nó vác balo một mình đến trường bằng ván trượt ( ván trượt conan hehe ); tới gần trường nó liền dừng lại cuối xuống nhặt ván trượt lên bấm nút đỏ trên thân ván tự động hai bánh xe gấp lên ép sát thân hai bên thân thì rút lại vào nhau, nó bước vào sảnh trường đã bị hai nhỏ xô té nhào trước mặt bao nhiêu người, thấy cảnh tượng thú vị mọi người cười rộ lên, chỉ trích nó đủ kiểu. Nó không quan tâm đứng dậy phui phui đồ rồi đi lên lớp, vừa vào lớp xô nước trên cửa đổ ào xuống người nó, cả lớp đập bàn cười ầm lên , khinh khinh cười nói :

- Mát hông hả vệt xấu – HS1
- Tròi ạ chưa gì mà tắm trước luôn hả, mát lắm ha - HS2
- Ê nhỏ xấu kia, nước thơm hông tao mới lâu bản rồi vắt cho mày một ít đây – HS3
- Sao mấy người ác thế, em nó “ xinh tươi ” thế này phải cho tắm nước công mới phải – HS4

Mặt nó tối sầm, tay nắm lại thành nắm đấm bóp chặt lòng bàn tay quay phắt ra cửa đi về nhà thay đồ, lấy trong túi ra tấm vải trượt bấm nút xanh tự động vắn mở rộng ra to như thường đứng trên tấm ván lướt vù vù trên đường cao tốc, nó luồn lách qua khe hở của hai tải lớn mọi người thấy nó thì đứng lại nhìn mắt tròn xoe kinh ngạc. Về đến nhà, nó nhìn đồng hồ còn 20’ nữa mới vào lớp nó không vội thay đồ mà đi chậm vào phòng tắm ngâm mình trong bồn nước. ....15’ sau nó thay đồ bước ra đi đến bàn trang điểm từ từ ngồi xuống không hấp tấp vội vàng , nó từ tốn dặm phấn đã lên mặt lên cổ sau khi thấy mình đã đen nó chớp mắt một cái rồi đứng dậy đi lại lấy balo ướt nhèm đồ hết sách vở ra giường quăng luôn cái balo ướt xuống đất đi lại từ chọn lấy một balo đen nhét sách vở vào rồi khoác lên vai đi xuống nhà đến cửa chính nó nhìn thấy đôi giày ướt mềm đôi lông mày nhíu lại, đành đi lại từ giày nhìn một hồi rồi lấy đôi giày bata đen trắng xỏ vào chân. Đặt ván trượt xuống đất bước hai chân lên rồi ấn nút ngay gót chân ván trượt lập tức phóng nhanh đến trường, đến cổng ông bảo vệ thấy nó thì liền mở cửa cho nó vào nó liền đi lên lớp, kéo cửa bước vào mọi người nhìn nó cười khúc khích nó cứ thế bước vào bà cô bực mình quát lớn :

- Em biết bây giờ là mấy giờ không hả ?

Nó lơ câu nói đi thẳng đến bàn của mình, để cặp lên bàn rồi ngồi phịch xuống , bà cô tức đỏ mặt đập thước rầm rầm quát lớn làm cả lớp giật mình :

- Em đi ra ngoài đứng cho tui.

Cả lớp cười hô hô khi nó bị đuổi ra khỏi lớp, ai cũng nghĩ nó sẽ khóc , năn nỉ cô cho ở lại trong lớp học nhưng mọi chuyện khác hoàn toàn so với suy diễn của mọi người nó đứng dậy vác cặp lên vai đi thẳng ra khỏi lớp gương mặt lạnh lùng không cảm xúc liếc nhìn cả lớp làm lớp không rét mà run , nó ra ngoài đóng “ rầm ” cửa gây tiếng vang lớn làm mọi người giật mình. Đi xuống cầu thang nó gặp A Mẫn đang đi lên, A Mẫn gặp nó thì gật nhẹ đầu chào nó phẩy phẩy tay rồi bỏ đi; A Mẫn vừa nhớ được chuyện gì đó liền gọi nó lại nói nhỏ vào tai nó rồi cúi chào bỏ đi xa. Nắm tay thành nắm đấm bóp chặt gân xanh nổi lên rõ rệt vùng mặt tay dấm vào tường máu từ tay chảy nhỏ giọt xuống đất, gương mặt lạnh bây giờ lạnh băng hơn nhiều, nó thả lỏng tay nhìn bàn tay đang chảy máu nó không đau đớn chỉ cảm thấy ướt át nên lấy khăn trong balo lau đi vết máu rồi quăng luôn vào sọt rác.....

\*\*\*\*\* Reng. ....Reng. ...Reng \*\*\*\*\*

Tiếng chuông báo hiệu giờ ra chơi giải thoát cho chôn địa ngục trần gian, mọi người kéo nhau xuống căn tin để lấp đầy cái dạ dày trống rỗng của mình, Anna cất xong đồng sách vở của mình quay sang chỗ Kan nở nụ cười tươi rồi nói :

- Xuống căn tin đi đôi quááá !!

Mary ngoiifreen bàn chân bắt chéo chống hai tay lên bàn, bĩu môi phồng má tỏ vẻ giận hờn nói :

- Ai za, ai đó có người yêu đòi quên bạn nè.

Anna biết cô bạn thân đang trách móc mình, liền kéo tay cô kéo xuống căn tin; Kan chỉ biết lắc đầu cười trừ khoác bạn K in chí cốt xuống căn tin hần cất bước theo sau gương mặt cô chút chán nản tay rút túi quần rài bước ngắn bước dài đi theo sau. Nơi căn tin ồn ào xới nổi , nhưng khi thấy bọn hần thì im phất không ai hó hê gì chỉ giương mắt nhìn bọn hần, chuyện này đã quá quen thuộc với bọn hần nên cả đám chỉ lê bước đến bàn của mình.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 31: Rắc Rối ( 2 )

Mọi người chăm chú nhìn từng cử chỉ của bọn hần, Anna ngồi bên cạnh Kan ôm lấy cánh tay anh làm mấy fan nữ chiếu ánh mắt viên đạn vào cô, làm cô rung mình một cái. Anna đứng dậy hỏi mọi người :

- Mấy chế ăn gì mình đi mua!!

Mọi người chống cằm suy nghĩ một hồi rồi lần lượt nói :

- 2 Hamburger và coffe sữa– Kan cười cười nói

- Coffe đen – hân nói với thanh âm trầm lạnh
- 1 phần com nắm hàn quốc và 2 ly kem socola – Mary chu mỏ nói
- Vậy Kín anh ăn gì – Anna quay qua hỏi Kín vì này giờ anh không nói gì
- Topokki ( bánh gạo hàn quốc ), nước sâm – Kín giọng trầm nói

Anna “ ồm ” rồi lăm nhâm trong đầu mấy món mọi người nói bước đến quầy bán cô nàng giờ cao tay hô to “ cho qua , cho qua ” mọi người nghe được thì nhường đường cho cô vào được nhường đường cô vui vẻ nở nụ cười làm bọn con trai ngất ngây con gà tây, gọi xong món mình muốn cô ra ghế chờ chú đứng quầy gọi lại bụng thức ăn đến bàn mình tuy nặng nhưng cô vẫn cố bụng, nó từ bàn trong góc khuất thấy vậy liền đi lại bụng họ nó hai khay thức ăn đầy nhóc, no bụng khay

nặng nhất nhưng mặt vẫn bình thường. Đi lại bàn đặt khay lên bàn liếc nhìn bọn hân nói với giọng lạnh làm bọn hân rùng mình nhìn nó với ánh mắt có lỗi :

- Con trai mà để con gái bụng đồ nặng hử

Hân trong lòng có chút len lỏi niềm vui khi thấy nó, nhưng gương mặt giả vờ không nở nụ cười nhìn hành động của nó đủ làm anh vui. Nó khó chịu khi bị nhìn lên nên đặt khay xuống bàn liền quay lưng bỏ đi Kín vội nắm lấy tay nó, hành động của anh được thu vào tầm mắt của mấy người trong căn tin ai nấy đều căng mắt nhìn anh về mặt tò mò, hoảng hốt liền bàn tán xôn xao :

- Trời anh Kín nắm tay nhỏ Băng ( nó ) kia - Girl 1
- Không được, anh Kín buông tay nó ra - Girl 2
- Trời ơi, sao nó lại được anh nắm tay chứ tui còn chưa được mà - Girl 3
- Không lẽ anh ấy thích nó - Girl 4
- " không.....không.....không " đám fanclub hét lên như ai oán , điên cuồng nguyên rủa nó.

Nó nhìn anh không cảm xúc, muốn giựt tay mình ra nhưng anh nắm chặt tay nó với sức của anh nó muốn kháng cự cũng không được. Nó đành buông lời hỏi :

- Có chuyện gì ?

Nhìn nó với ánh mắt mắt trĩu mến, Kín nói :

- Ngồi xuống ăn với bọn anh.

Nó đảo mắt nhìn xung quanh thấy đám fanclub đang ra hiệu giờ tay lên cổ chém ngang, nó nhét môi mắt như cười nham nói :

- Ok, đợi xíu

Anh từ từ buông tay nó ra, nhìn nó đi về hĩa bàn nơi khuất cửa sổ tay phải khay thức ăn đi lại phía anh; nó đặt khay xuống làm bọn hân bật ngửa hú hồn nhìn nó, Kan mặt méo xệ hỏi nó :

- Cô ăn hết nhiều đây hả ???? =( )\_ (=

Nó ừ một tiếng rồi kéo ghế ngồi xuống cả đám nhìn chăm chăm vào khay thức ăn của nó neho mắt cười cười rồi gật đầu nhìn nhau. Mary nhìn mấy món nó ăn chỉ vào rồi nói như đang giảng thuyết :

- Kim chi ; kimbap ; topokki ; com nắm ; trứng cuộn ; mì tương đen , nước sâm .

Anna cũng chen ngang nói :

- Món hàn không vậy ???

Hân chống cằm nhìn nó, suy nghĩ trong đầu hiện giờ " nó là heo ", hân cười vì cái suy nghĩ của mình liền bị Kan gõ đầu chửi khùng có đẳng cấp, hân nhủu mày nói trêu chọc nó :

- Cô ăn cứ như heo vậy, không sợ mập ú à ??? hehe

Nó đang nhắm mắt com nắm ngon lành bị hân nói xéo như vậy trong lòng có chút lửa phùng phùng cháy, liếc mắt nhìn hân đáp trả câu nói :

- Tội ăn nhiều nhưng không mập được, hay anh ăn dễ mập nên đổ kị với tui ăn nhiều món không mập.....hèn gì ăn chỉ uống mỗi coffe.....tội quá đang giảm cân.

Hắn á khẩu mồm, cả đám nghe vậy liền cười khoái chí khâm phục nó. Bị quê quá độ liền gặng giữ quát " im " lời nói của hắn chẳng xi nhê xi nhiet cả đám vẫn cười lăn bò ra đất ( nói quá ). Hắn giận dữ đập bàn cả đám liền im phất nhưng chỉ là cố kiềm nén thôi đôi khi lại " phụt " mấy tiếng vui tai.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 32: Rắc Rối ( 3 )

Từ đằng xa hai cô gái khá xinh đang bung khay thức ăn đi tới phía bọn nó, nụ cười trên môi mỗi người đều vụt tắt khi thấy hai người này,khóe môi của Anna nhếch lên , nói với giọng bức bối nhưng nhỏ đủ để đám bạn mình nghe :

- Hai con hồ ly chuẩn bị tới rồi, mất hứng quá !

Mọi người chỉ biết cười trừ, riêng nó thì đang làm công việc hết sức quan trọng là ăn của mình không quan tâm mọi việc diễn ra xung quanh, hai nhỏ đi đến bàn tụi nó gương mặt hiện từ miệng cười tươi như hoa nhỏ nhẹ cất tiếng :

- Tụi mình ngồi đây được hông ??

Nó ăn xong vợ lấy ly nước sâm , ngậm ống hút nói :

- Mời.

Cả đám nhìn nó gương mặt có nhăn nhó có méo xệ, nhỏ Mini lấy tay che miệng cười nói :

- Đây là bàn của hoàng tử sao bạn Băng lại lên tiếng như mình là chủ vậy.

Nói rồi khóe miệng nhỏ cong lên khinh thường nó, Mary lạnh giọng đáp trả thay nó vì biết nó không thích nhiều lời với loại người này nên cô lên tiếng chứ hông nó lại bức tổn sức :

- Hoàng tử của mấy cô đã không phản đối lời của Băng vậy mấy cô chấp vẫn làm gì, đợi thỉnh ngồi mới ngồi hả sao công chúa dữ vậy !!!

Không phải dạng vừa nhỏ Lyly đáp trả câu nói châm chọc thâm thúy kia mặt vẫn cười tươi nói :

- Đương nhiên rồi, lời của kẻ không cùng đẳng cấp nói ra chỉ toát mùi.

Nhỏ Mini phụ họa thêm ho mấy tiếng rồi che mũi lại như ngửi thấy mùi hôi quanh đây, Anna bức bối vì thái độ của hai nhỏ hồ ly này , cô đứng dậy cầm ly nước hắt thẳng vào người hai nhỏ đang đứng làm mọi người xung quanh ò lên bàn tán chuyện hay, bị hắt nước lên người nhỏ Mimi bức tức hét toáng lên :

- Mà làm cái quái gì vậy ???

Bọn hắn hả hê đồng loạt ho một tiếng mặt cười với Anna tỏ vẻ tán dương cho hành động tuyệt vời của cô, Mary vỗ vai Anna cười cười nói với giọng khinh bỉ :

- Thì bạn ấy đang dội mùi hôi cho mấy cô đó mà ..... Mấy cô nói có mùi hôi mà nên phải khử mùi chứ.

“ phụt “ mọi người trong căn tin cười rầm rộ lên, bọn hắn không nhịn được cười to thành tiếng , nó liếc nhìn hai nhỏ nhếch môi cười, Kan vờ quơ quơ tay ngay mũi như có mùi hôi làm anh khó chịu nên phải tạo gió thổi bay mùi hôi này, cảm thấy vậy hiểu ý làm theo anh rồi tới tất cả đám học sinh trong căn tin đều làm theo anh như phong trào. Hai nhỏ ngơ ngác không hiểu gì liền hỏi :

- Mấy người làm gì vậy , điên hả ???

Kan bịt mũi, thờ không ra hơi nói :

- Có mùi của hai con gì thốiiiiiii lắm cơ.

Biết ý là đang chửi xéo mình hai nhỏ quê quá dậm chân xuống đất giận dữ quay người bỏ đi, hai nhỏ ra tới cửa quát lớn mấy tiếng “ mấy người đợi đó “ không nghe lời hai nhỏ nói chỉ có tiếng cười lẫn áp tiếng nói của hai nhỏ, mọi người cười lẫn lộn vì hai nhỏ tiểu thư chanh chọe nhất trường bị quê mặt.

\*\*\*\* Reng ..... Reng .....\*\*\*\*



Tiếng chuông vào lớp để bắt đầu tiết học tiếp theo vang lên, mọi người miệng vẫn cười vào lớp vẫn bàn tán chuyện ở căn tin vào đến lớp thấy hai nhỏ mặt dày đang trò chuyện với nhau cười hô hô nhìn đám tụi nó nham hiểm. Các bạn ai về chỗ nấy ngồi yên vị chờ giáo viên vào, ông thầy dạy môn lý bước vào đầu hói đeo kính thân hình mập mạp lùn lùn như cái lu di động, đặt đóng sách trên bàn rồi dùng thước gỗ mạnh lên bàn nói to cho lớp nghe :

- Máy em lấy giấy ra kiểm tra 15'

Cả lớp nhum ghe tin chấn động, có bạn giơ tay hỏi ngược lại ông thầy :

- Thầy đâu có nói nay kiểm tra đâu .

Ông nhú mày cau có quát như tát nước vào mặt :

- Kiểm tra mà nhắc trước hả, hôm nay kiểm tra đột xuất nhanh lấy giấy ra.

Cả lớp khóc gào thảm thiết làm bầm nguyên rửa ông thầy vì thường thì kiểm tra ông thầy sẽ nhắc trước vài ngày nên tụi nó có học xíu còn đặng này có nhắc đâu nên không có một chữ trong đầu giờ chắc ăn điểm zero là cùng. Tụi hần chả than vãn chỉ ngồi nhìn mây nhìn cây nhìn núi thanh thần dễ sợ, ông thầy chép đề lên bảng rồi đi quanh canh chừng học sinh, nó chống cằm nhìn đề cười méo xệ thăm nghĩ “ đề này mà cũng là đề “ nó hí hoáy ghi 5’ phút sau làm xong nó đặt bút xuống chống cằm nhìn ra ngoài cửa sổ, hần tò mò không biết nó làm xong chưa liền quay xuống nhìn thấy nó ngó trắng sao liền hỏi :

- Không biết làm hả ?

Nó quơ quơ tay ý bảo anh quay lên, nhỏ Mini cười mỉa thò tay vào học bản lấy quyển vở của nó quăng ngay chân nó ông thầy nghe tiếng động liền nhìn quanh thấy nó ngó ra cửa sổ ông liền đi lại hỏi thăm nó với mặt hình sự :

- Làm xong chưa mà mơ màng hả trò này ??

Nó không nhìn ông thầy, giơ bài làm của mình đưa cho ông rồi thu tay về, ông xem qua có vẻ hài lòng đặt bài xuống rồi khen nó " tốt " quay người định đi lên bục thì chân ông đạp phải quyển vở, ông thầy nhặt lên xem tên nói :

- Lãnh Hàn Thiên Băng

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 33: Rắc Rối ( 4 )

Sau khi nghe ông thầy đọc tên nó mọi người đều dừng bút quay qua nhìn nó không biết chuyện gì, nó bị gọi tên nên theo quán tính quay lại đáp trả " gì " ông thầy giơ quyển vở ra trước mặt nó giọng nghiêm nghị hỏi :

- Đây là vở của em đúng không ??

Nó không trả lời mà chỉ gật đầu đáp trả, ông câu có giận dữ vứt cuốn vở lên bàn quát :

- Trong giờ kiểm tra mà của tôi mà em dám quay cóp thật đúng là .....

Không nói thêm gì nữa ông bảo cả lớp trật tự rồi bảo nó đi theo lên phòng hiệu trưởng chịu phạt , nó thanh thần bước theo ông thầy hai tay đút vào túi áo khoát đen mặt nó không có vẻ gì là sợ sệt chỉ lạnh lùng sâu thẳm làm người khác phải sợ khi nhìn nó, nó đi phía sau làm ông thầy cứ rùng rình mấy lần như ở sau ông là bắc cực trái dài băng. Hiện giờ ở trong lớp mấy bà tám ông tám đang nhiều chuyện bàn tán về nó, Anna ngồi trên bàn mình chân bắt chéo để lên ghế hai tay đút vào túi áo khoát giọng bực bội oan ức nói :

- Không thể nào có chuyện Băng quay bài được chắc chắn Không có chuyện vô lý đó được.

Hần nghi hoặc hỏi ngược lại nhỏ :

- Làm sao cô chắc như vậy ???

Mary thần nhiên cười đáp :

- Vì đó là Lãnh Hàn Thiên Băng ( Snow )



nhỏ Mimi này giờ nghe tranh cãi trong lòng vui vì nó bị như thế mặt tươi cười nói :

- Có vật chứng, muốn chối cũng khó.

Lyly đang vui nên đồ thêm dầu vào lửa :

- Đúng vậy, loại người nghèo như vậy vào được trường này là siêu quay cóp thôi.

Mary bức bối túm lấy cổ áo của Lyly kéo về phía mình áp sát mặt cô vào mặt nhỏ mọi người nhìn cứ tưởng hai người hôn nhau nên trở mặt nhìn mây trắng con trai đứng hình vô thức, Mary gầm gừ nói vào mặt Lyly như đang đe dọa :

- Không biết thì câm miệng, coi chừng cái miệng mày bị xe toạt cho chó nhai bây giờ. Câm đi nhóc.

Nghe được lời cảnh cáo Lyly tái xanh mặt không thốt ra lời, Mimi cũng không dám nói gì vì biết chắc Mary hay Anna mà tức là có chuyện kinh khủng không hay sẽ xảy ra chứ phải giỡn chơi. Kin sợ khi Mary nổi giận nên dùng tay quạt quạt tạo gió để cô ga hóa, được chồng mình quạt cho nên cô cũng bớt nóng phần nào. .... Quay lại với nó đang đứng nghe ông thầy chỉ trích vì bị bắt quay cóp, cô a Mẫn ngồi cạnh ông thầy bộ môn đối mặt với ông hiệu trưởng, cô hí hóp mắt nhìn nó , nó đáp trả cái nhìn của cô bằng cái nhử mày khó chịu hiểu được ý nó cô vội lên tiếng :

- Nếu thầy đã bắt được em ấy có vật chứng, vậy phải phạt mới được.

Nó đơ luôn tức khắc, cứng luôn quai hàm không nói nên lời; con người đen láy nhìn chăm chăm vào A Mẫn đáp trả với ánh mắt đang rực lửa đỏ kia là nụ cười tươi trên môi.

Nhận xong hình phạt nó lê bước ra khỏi phòng hiệu trưởng, đóng cửa “ rầm “ một tiếng làm người trong phòng giật mình giương mắt nhìn theo, A Mẫn có đôi chút lo lắng trong đầu cứ nghĩ “ mình đùa quá trốn chộc chủ tịch giận rồi ” cô cười gượng lòng nặng trĩu như có thứ gì nặng đè lên. Nó bước thẳng về lớp.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 34: Bar William Độc Đáo

Nhận xong hình phạt nó lê bước ra khỏi phòng hiệu trưởng, đóng cửa “ rầm “ một tiếng làm người trong phòng giật mình giương mắt nhìn theo, A Mẫn có đôi chút lo lắng trong đầu cứ nghĩ “ mình đùa quá trốn chộc chủ tịch giận rồi ” cô cười gượng lòng nặng trĩu như có thứ gì đè lên. Nó bước thẳng về lớp tiếp tục tiết học cho đến lúc về.

\*\*\*\*\*

Tiếng chuông trường reo vang kết thúc 1 ngày học hành mệt mỏi tất cả học sinh vui vẻ khoác vai nhau đi về, tụi nó cũng nhanh chân xuống bãi xe nó mệt mỏi nên khi Kin lái xe ra cổng là nó phi ngay vào xe ngủ luôn một mạch, Anna và Mary nhìn nhau khó hiểu, hần lái xe dừng ngay cạnh xe của Kin với đầu ra hỏi :

- Tao qua nhà mày chơi hen, giờ về cũng chả làm gì.

Kin quay đầu ra sau hỏi Anna, cô suy nghĩ hồi lâu cũng gật đầu Kin giờ ngón cái về phía hần cười cười hiểu ý hần bảo Kin chạy trước để mình chạy sau. .... Về tới nhà Anna lay nó dậy rồi cùng nhau vào nhà, nó đi lên phòng ngã vật ra giường thiếp đi lúc nào không hay, Anna lấy cặp của Mary và Kin đem cất vào phòng Kan ga lăng bảo sẽ mang vào giùm nhưng cô từ chối rồi giải thích " cặp 1 cây bút 1 quyển vở " hần và Kan chỉ biết cười trong lòng nghĩ " mình hơn họ là thêm 1 quyển sách " lên lầu cất cặp rồi đi đến phòng tìm nó, gõ cửa phòng nó không có tiếng trả lời nên cô đẩy cửa bước vào thấy nó ngủ ngon lành cô đành bước nhẹ đi ra không làm phiền vì biết nó rất mệt. Bước xuống lầu mỉm cười nói :

- Băng ngủ rồi để nó ngủ, hay mình đi ăn đi.

Cả đám gật đầu đồng ý vội vàng lên xe chạy quanh tìm nhà hàng gần nhất để lót dạ chứ đói meo như con mèo, chạy một hồi cũng chọn được các nhà hàng ưng ý nhanh tìm chỗ đậu xe rồi kéo nhau vào nhà hàng vừa đặt mông xuống đã gọi ngay phục vụ đến chọn rất nhiều món. Dợt lúc lâu các món cũng được bày biện trên bàn không chần chừ làm gì tụi hần nhanh tay lấy món của mình ăn lia lịa phải nói ăn tụi hần như ham; mọi người xung quanh nhìn tụi hần chăm chăm, các cô chú lớn tuổi thì phì cười, tụi hần có nào hay vẫn ăn như heo đến lúc ăn xong thì mới phát giác mình là tâm điểm của sự chú ý xấu hổ quá nên tính tiền lệ rồi chuồn nhanh. .... Hai chiếc xe chạy vun vút trên đường dưới buổi trưa nắng nóng mệt mỏi, Anna ngồi trong xe ôm đầu than vãn \* ting \* trong đầu cô lóe lên một tia suy nghĩ, vội chồm người lên phía hần nói :

- Nóng thế này hay mình đi bar đi. OK .

Kan đang chăm chú nhìn ngoài cửa sổ nghe cô nói vậy cũng vui vẻ đồng ý, hân cũng tán thành nên lấy điện thoại gọi thông báo cho Kin biết anh “ừ” một tiếng rồi cả hai lái thẳng đến bar William (bar của hân), đến nơi hai cô nàng xuống trước còn ba chàng nhà ta nhanh đi cất xe, đẩy cửa bước vào hai cô nàng choáng váng với kiểu thiết kế quán độc đáo kèm thêm bá đạo. Nơi đây rất yên tĩnh vì bây giờ là buổi trưa nên không có ai ngoài tại hân, Anna nhìn tổng quát bar vẫn không hiểu ai đã thiết kế kiểu này.....

\*\*\* Miêu tả \*\*\*

Cửa quán được làm bằng gỗ nhưng có vẩy sơn màu nên nhìn như ai đó phá tạt sơn lên nhưng đẹp mắt, bước vào đứng giữa quán sẽ thấy bức tường bên phải được tạt đủ màu sơn, tường trước mặt là hình vẽ một cô gái tóc dài phủ mặt áo dài trắng đứng buông lỏng hai tay nhìn thẳng về phía trước bằng đôi mắt máu chảy dài phía bên cạnh cô gái là những cái xác nằm trải dài xung quanh vũng máu phía trên đầu cô là những bàn tay vươn dài tới trong tay nắm quả tim máu chảy dài phải tường trong rất kinh dị, bức tường bên trái được vẽ màu xen kẽ (như thế này || || || || ||) sọc dài thứ nhất là màu đỏ sọc dài thứ hai là màu trắng trộn lẫn màu vàng kim, dọc ngang thứ ba là bảy màu tiếp đó là sọc dài màu xanh rêu cứ thế lặp lại cho đến cuối bề tường, phía sau lưng là bức tường hình lửa đỏ 3D như đang rực cháy, sàn nhà được lát bằng sỏi trên trần nhà là đèn chùm trắng tinh không ẩn nhập gì với không gian xung quanh.

Tại hân bước vào dập tan suy nghĩ của hai nàng cùng nhau bước vào phòng vip1, Kin tới quầy lấy rượu rồi bung vào phòng cả bọn cùng nhau uống rượu tán dóc chém gió vào vèo.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 35: Ma Cà Rồng.

Cả đám uống đến say quá ngã vật ra ghế ngủ phi phèo tới chiều tối. Ở nhà, nó cũng vừa thức dậy không thấy ai cũng không quan tâm lắm đi rửa mặt rồi xuống bếp nấu hai gói mì; ngồi trên ghế đợi nước sôi khói bốc lên nghi ngút nhìn vào đám khói nó khẽ rơi nước mắt, những giọt nước mắt như thắt chặt lòng nó miễn man nghĩ về quá khứ. Tiếng nước sôi kêu xì xèo trong màn đêm yên ắng làm nó thoát ra dòng kí ức lau đi nước mắt nhanh chóng rót nước vào tô mì đập nắp ngồi đợi hai ba phút rồi ăn. Nó vừa ăn vừa coi phim ma một mình trong đêm, không sợ hãi, không khóc chỉ vừa ăn vừa nhìn vào màn hình ti vi như coi phim hành động; ăn xong xuôi nó với tay lấy điện thoại trên bàn gọi cho Anna tiếng nhạc chuông vẫn vang nhưng không ai bắt máy nó thờ dãi gọi cho Kin. Trong phòng vip1 tiếng nhạc chuông đổ làm anh tỉnh giấc nhất máy “alo” chỉ nghe được câu “ở đâu” của nó cũng làm anh tỉnh hân vội trả lời rồi cúp máy, đánh thức mọi người dậy cùng nhau về nhà. Mọi người vẫn chưa tỉnh hẳn tay lái hân và Kin còn loạng choạng lách ẩu trên đường cao tốc, về đến nơi nhanh chân vào phòng khách thấy nó đang coi ma cà rồng thấy hay nên cả đám ngồi tụ tập lại coi, nó lắc đầu ngao ngán. Coi xong bộ phim cũng là lúc mưa to chọt ào xuống sấm chót đùng đùng mọi người không biết làm gì chỉ biết sùm lại nói chuyện tán dóc, bỗng cửa ở ban công bị gió thổi kêu “cọt kẹt” làm tụi nó rùng mình nhìn ra phía cửa thì Anna hoảng hốt hét lên. Cô vừa run vừa chỉ tay về phía cửa nơi ô cửa thứ nhất trên cùng đang có cái đầu người treo lơ lửng nghe răng nanh dài đầy quái dị, mọi người nhìn theo thì phát hoảng, hân và Kin lấy lại bình tĩnh đứng dậy chạy về phía cửa thì cái đầu cũng vút lên trời, cả hai chạy ra đến nơi thì không thấy gì bỗng nhiên tiếng sấm “ầm” ánh sáng của sấm làm hiện rõ một con dơi to đang bay trên trời cả hai phát sợ nhìn nhau không dám tin, liền bước vào nói rõ cái mình vừa thấy cho mọi người thì bị ăn chửi như tát nước vào mặt. Nó không sợ lắm chỉ hơi ngạc nhiên, đi lại phía cửa nhìn xung quanh ngược lên phía ô cửa thứ nhất trên cùng nơi cái đầu hồi nãy hiện ra thì nó nhét mép cười rồi thản nhiên đi lại ngồi trên ghế sofa bật ti vi xem. Anna khóc ròng thấy nó như vậy thì mếu hời:

- Sao...bà...hông sợ....hix....

Nó xoa đầu Anna mỉm cười nói:

- Có gì đâu mà sợ.

Hân nhủ mày nghi hoặc nhìn nó, nó biết ý nên giải thích luôn:

- Đó là cái đầu giả thôi, nhớ kĩ lại cái đầu đó có dây trắng từ đầu xuống cầm không. Chắc là ai đó trên kia lấy sợi dây cột vào đầu giả cột từ cầm lên đỉnh đầu sau đó dùng dây trông qua thành gỗ cửa đồ thả hai đầu dây xuống cửa sổ phòng này với hai dây, 1 đầu dây buộc cái đầu giả, đầu kia gắn hờ vào cửa phòng này chỉ cần gió thổi nhẹ làm cửa sổ mở, cái đầu sẽ tự rơi xuống.

Hân và Kan đồng thanh phản bác lại ngay:

- Khoan, khoan đã! Rõ ràng là lúc cửa mở cái đầu đó bị treo ngược mà ??

Kin xoa cằm nói lí nhí “muốn vậy thì có ai kéo cái đầu lên chứ” nó ôm bụng cười rồi trả lời trong sự lo lắng của mọi người:

- Cửa ô thứ nhất trên cùng là gương cầu lồi, sự phản chiếu ảnh qua gương cầu lồi sẽ bị ngược lại so với vật thật....vì vậy mọi người nhìn nhầm thành ngược từ trên xuống. Nhưng sơ hở của thủ thuật này là bà ô kính bên dưới vẫn là thủy tinh thường, nếu để người khác nhìn thấy hướng rơi thì cái trò này sẽ phá sản ngay..... Vì vậy cái cây cao lạ thường kia đã che mắt ba ô kính phía dưới.

Mary lau vệt nước mắt, giương ánh mắt ướt đầm nhìn nó hỏi lại :

- Vậy cái đầu kia đâu.

Nó chỉ ra hướng cửa mọi người lập tức chạy ra xem xung quanh thì thấy cái đầu giả rớt trong chậu hoa phía dưới cửa, cầm cái đầu đó vào hấn kẻ sát mặt nó nói với giọng thờ ơ “ con doi kia “ nó hiểu ý giải thích tiếp :

- Cái đó là con chim đồ chơi, được điều khiển từ xa. Các anh chỉ nhìn thấy khi có sấm sáng đúng không chứ không thấy thật, nó có cánh nên có thể bay lượn như ma cà rồng. Nếu tìm trong vườn sẽ thấy!!

Bọn nó thờ phào nhẹ nhõm tạm tin lời nó, rồi kéo nhau lên phòng khách tầng trên thì thấy Chin và A Mẫn đang ngồi xem hài cười khoái chí thấy bọn nó thì cả hai nhìn nhau cười âm thầm. Tụi hấn giận dữ chửi rủa nạt cả hai chạy quanh phòng khách làm không khí yên ắng ở đây tràn ngập tiếng cười đùa và tiếng bước chân chạy " rầm rập " trong nhà.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 36: Chủ Tịch Tập Đoàn

Chạy loang quanh một hồi thì mệt rã người nên A Mẫn và Chin nhận lỗi, tụi nó tha cho nhưng vẫn giận hờn, mọi người ngồi xuống ghế vào chủ đề chính. A Mẫn lấy trong cặp ra tập hồ sơ đưa cho nó, nó chăm chú lật đọc từng tờ đọc đến đâu nhíu mày khó chịu tới đó đọc xong nó quăng luôn tập hồ sơ xuống đất, mọi người thấy nó bực bội không biết chuyện gì nên hỏi nhưng nó im lặng không trả lời, im lặng một lâu Chin lên tiếng nói

- Chị tính làm thế nào.

Nó nhắm mắt ngược mặt lên trần nhà im lặng không nói, Anna và Mary không biết chuyện gì nên hỏi A Mẫn , cô kể lại sự tình thì hai nhỏ quát lên “ cái gì “ tụi hấn tò mò hỏi thì cô kể tập đoàn Hoàng Kim muốn hợp tác với tập đoàn của chúng ta, Kan khều tay Anna hỏi nhỏ :

- Tập đoàn của mấy cô ??? Tên gì ???

Anna ghé sát tai Kan nói nhỏ đủ cho tụi hấn nghe :

- Lãnh Băng.

Tụi hấn không hiểu lắm hỏi tiếp “ sao lại là tên Băng “ Mary phụ họa thêm “ nó là chủ tịch “ tụi hấn ngỡ ngàng cô gái nhỏ nhún nhún lạnh lùng này 17 tuổi mà là chủ tịch của tập đoàn lớn hiện nay, tập đoàn này chủ yếu là đá quý và tài chính tuy hai cái không ăn nhập nhau nhưng vẫn chung 1 tập đoàn và có rất nhiều chi nhánh lớn trên toàn cầu, nhiều công ty muốn hợp tác nhưng rất ít trong số lớn đó được ký hợp đồng dài hạn và có điều làm cho các công ty lớn hợp tác khó chịu là chủ tịch tập đoàn Lãnh Băng không bao giờ ra mặt chỉ cho thư ký của mình đi ký hợp đồng dù công ty khác lớn hơn mình thì vẫn không ra mặt. Tập đoàn gặp khó khăn thì chỉ chỉ thị cho cấp dưới giải quyết nói chung không ai biết mặt của chủ tịch Lãnh Băng. ....

Tụi hấn kinh ngạc hơn bao giờ hết, Kín không tin vào điều mình vừa nghe, suy nghĩ của anh rối tung, em gái anh là một chủ tịch bao nhiêu năm qua anh không biết chỉ nghe nói tập đoàn Lãnh Băng từ 5 năm trước xuống dốc tệ hại đã vay mượn rất nhiều tiền của ngân hàng và nhờ viện trợ công ty khác nhưng họ bỏ lơ và không giúp chỉ năm anh 15 tuổi mới nghe công ty cải tiến và bắt đầu thanh công vang dội nghe nói chủ tịch là người ăn danh không ai biết mặt hay cả giọng nói chỉ biết chủ tịch rất tài giỏi và khôn lanh, nhạy bén. Người chủ tịch này đã từ chối ký hợp đồng với mấy công ty lớn chỉ một mình phát triển lên.

Nó nãy giờ im lặng cũng lên tiếng :

- Được rồi, tôi có chuyện cần nói.

Cả đám tập trung lắng nghe từng lời từng câu chữ của nó, nghe xong tất cả kinh ngạc đồng thanh nói lớn :

- Bà/em/cô/ chị /chủ tịch tính dùng thân phận thật.

Nó quơ quơ tay “ có gì mà ngạc nhiên “ nó “ ừ “ một tiếng rồi nói tiếp :

- Nói trước tôi không thích ai đụng vào người mình nên mấy đứa ở trước mà đụng vào người tôi thì tôi giết nhanh. Vậy nên không muốn ai chết thì bảo họ liệu hồn !!!

Mọi người cười trừ không biết làm sao, chỉ tiếp tục bàn công việc tiếp theo mình phải làm và không nên làm. Trời cũng đã tối bụng đã đói meo nó rủ cả đám đi nhà hàng mới mở gần tập đoàn, món ngon cực kì có đủ món của nước khác như : hàn , nhật , ý , mỹ.....

Nói đi nói lại cũng đói lắm rồi nên tức tốc đi ăn chứ không là thành ma đói, trên đường đi tụi nó tính kế hoạch ăn tối rồi mua sắm sau cùng là đi bar giải tỏa mệt mỏi.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 37: Học Sinh Mới

“Reng....Reng....”

Chuông vào lớp cất lên, học sinh ai về lớp nấy, tại lớp 10A1 cô giáo bước vào theo sau là một bạn nam tóc màu bạch kim, đôi mắt xanh rêu tay đeo một mảnh vòng tay đính tán to bằng 4 ngón tay gộp lại trong rất nam tính, kèm theo là nụ cười tỏa nắng làm say nắng bao nàng, nhỏ Lyly cũng say mê. Anh cất tiếng giới thiệu bản thân :

- Chào ! Tôi tên Tống Nam Thần. ( Chin )

Cả lớp nhón nháo lên, bạn nữ cuối lớp đứng lên hỏi :

- Sao bạn lại họ Tống ???

Mọi người tiếp tục bàn tán xôn xao, Chin cười rồi trả lời cô bạn :

- Đó là họ khi ở Việt Nam thôi, tôi là người Pháp chính gốc.

Cả lớp ò lên ngạc nhiên, lớp này lại jtheem một chàng hotboy nấy bạn nữ nhón nháo mời Chin ngồi cùng mình nhưng anh từ chối và hỏi cô giáo chỗ ngồi của Băng ( nó ) cô chỉ bản cuối lớp gần cửa sổ anh vui vẻ đi xuống, nhỏ Mimi ngồi trên quay xuống hỏi :

- Cậu biết người ngồi gần cậu là rác hông, ngồi đây cậu sẽ bị thôi lầy đó.

Nghe được câu nói gương mặt anh tối sầm lại không còn nụ cười dễ thương mà bây giờ là cái nhử mày khó chịu, nhỏ đó xúc phạm người chị anh quý nhất dám nói chị anh là rác thôi, anh có thể hiểu người mà Anna nói hay bắt nạt chị mình ( nó ) là nhỏ Mimi và cô em gái đang cười với anh Lyly anh sẽ không tha thứ cho hai nhỏ. Anh lấy lại nụ cười nhưng không kém phần gian tà nhìn nhỏ Mimi phán một câu làm nhỏ xanh mặt :

- Miệng cậu phát ra mùi thôi như rác vậy.

Nói xong câu đó nhỏ Mimi tức tối quay lên không nói thêm lời nào, bà cô trên bảng đang điểm danh anh sức nhớ ra điều gì đó vội đứng lên nói một hồi dài :

- Cô ơi, hôm nay bạn “ Lãnh hân thiên băng ( nó ) , Hoàng Gia Lạc Di ( Anna ) , Nguyễn Thanh Uyển Nhi ( Mary ) , Lâm Hoàng Khánh ( hấn ) , Bạch Gia Minh ( Kan ) , Hoàng Thiên Ân ( Kin ) “ xin nghỉ vì đau bụng bao tử tập thể !!!

Nói xong anh ngồi xuống chống cằm nhìn quanh cả lớp, mọi người ngạc nhiên vì anh mới vào lớp đã biết hết hotboy, hotgirl, vệt xấu xí trong lớp mà chưa nhìn mặt. Bà cô gõ thước bảo lớp trật tự để vào tiết học, cô giảng miên man Chin ngồi lướt web tự nhiên như ruồi.....

“ Rìng...rìng...” tiếng âm báo tin nhắn tới anh mở ra xem thì ra là nó nhắn “ nhập học chưa “ anh trả lời “ rồi “ nó im lặng một hồi rồi nhắn thêm “ coi chừng hai công chúa tập đoàn Hoàng Kim “ anh ngược mắt nhìn hai cô nàng đang viết bài nhét môi cười rồi cuối xuống trả lời tin “ ok “ , xong xuôi anh tắt điện thoại không chơi nữa tập trung ghi ghi chép chép cho đến lúc hết hai tiết học.

“Reng....Reng....Reng....”

Ba tiếng chuông reo báo hiệu giờ giải lao đã đến cô vừa bước ra khỏi lớp là mấy bạn nữ chạy đến chỗ Chin rủ anh đi ăn chung, anh thân thiện nên đồng ý ngay ( ăn chùa mà ) bị các bạn nữ bao vây làm anh ngộp ngạt kinh khủng nhưng không muốn mất lòng mấy bạn nữ và cũng không muốn mất bữa ăn ngon nên anh chỉ biết cười trừ. Chọn được bàn ngồi mấy bạn nữ liền chạy đi mua bung khay thức ăn đến trước mặt anh, bao nhiêu bạn là bao nhiêu khay anh cười cười bó tay nhưng ăn là vui rồi, đang vui vẻ thì hai cô nàng phá đám nhỏ Lyly đuối khéo mấy bạn nữ đi rồi ngồi xuống trước mặt Chin cười để thương anh thờ ơ chẳng nói gì chỉ ăn ăn và ăn. Nhỏ quên quá nên kéo chị mình ngồi xuống rồi hỏi Chin :

- Nam Thần, cậu đẹp trai vậy đã có bạn gái chưa.

Mấy bạn xung quanh phát điên trước câu của nhỏ, thật là trơ trẽn quá mức, ánh mắt nãy lửa nhìn chằm chằm vào Lyly , Mimi nói to làm mọi người quay mặt đi " mồm mặt chứ nhìn ", Chin nhét môi nhìn hai nhỏ không thân thiện như cái nhìn của kẻ thắng nhìn kẻ thua cuộc vậy. Mimi không nói gì thêm vào

luôn chủ đề chính cô mở lời trước hỏi anh :

- Cậu quen biết với mấy người hồi nãy cậu nói hả.

Chín giờ ngủ hỏi lại " ai cơ " cô nàng tưởng anh không biết thật nên giải thích lại "mấy người mà cậu xin nghỉ giùm ", anh ngây thơ gật đầu rồi nói :

- Họ là bạn tôi, có gì không ???

Lyly chen ngang :

- Không sao chỉ là sao cậu biết con rác thôi kia thôi.

Mặt anh trầm lại nhìn Lyly với ánh mắt lạnh làm cô rùng mình, cô dụi mắt nhìn lại thì thấy anh đang cười nên nghĩ chắc mình nhìn nhầm, anh quơ tay cố ý làm đổ ly nước lên người Lyly rồi riu rít xin lỗi tiếp theo anh đứng dậy vờ bị trượt té níu bàn làm cái bàn nghiêng qua một bàn tay giờ bàn lên cao nữa để mấy thức ăn đổ hết lên người hai nhỏ. Anh hả hê cười trong lòng nhưng ngoài mặt đang lo lắng lau chùi đồ cho hai nhỏ, chẳng may là cái khăn đó dính nước sốt nên chùi trên áo thì càng lem thêm vết bẩn. Hai nhỏ đi quay đi thì anh đẩy nhẹ cái ghế ngã, nhỏ Mimi không chú ý đụng trúng ngã xuống tay quờ quạng nắm lấy Lyly kéo theo cô ngã vật ra vũng nước ướt nhẹp bây giờ nhìn hai người như thể thảm hai người đó bỏ đi anh che miệng cười hả hê, động tác của anh quá lạnh lẽo nên không ai biết nguyên nhân hai nhỏ như vậy là do anh.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 38: Mùa Đông Tuyết Rơi.

Hiện tại tại nó việc ai nấy làm, ai cũng có công việc riêng của mình, hẳn thì nói cha muốn điều hành tập đoàn ông thấy con mình trưởng thành nên đồng ý ngay, Kan thì nói anh quen biết chủ tịch “ Lãnh Băng “ nên muốn giúp tập đoàn hợp tác cùng phát triển cha anh vui mừng không hết nên gật đầu đồng ý, Anna và Mary về nước huy động nguồn vốn của gia tộc góp vào tập đoàn nó, còn nó thì đang ở Anh Quốc làm việc miệt mài để tập đoàn phát triển hơn làm việc suốt mấy ngày và ký hợp đồng ngoại giao đều thông qua thư ký A Mẫn.

Nó mệt mỏi chớp mắt một tý, A Mẫn vào phòng thấy nó ngủ say cô lấy áo khoác đắp nhẹ nhàng tránh làm nó tỉnh giấc, cô đi ra ngoài tắt điện trong phòng rồi đóng nhẹ cửa. Cô thờ dài tay rút túi áo khoác đứng bên cửa sổ nhìn ra ngoài tuyết vẫn rơi, một màu trắng hiện rõ trong đêm, cô thờ dài rồi bước về phòng.

Sáng hôm sau, tiếng chim trên cành hót líu lo làm nó tỉnh giấc, mọi thứ mờ mờ ảo ảo nó dụi mắt đi vào rửa mặt xong nó khoác áo len dài và mỏng, đi xuống nhà ăn sáng gặp A Mẫn cô cười cúi đầu chào, nó gật đầu rồi bảo cô ngồi ăn sáng. Nó ăn được một chút thì đứng dậy đi ra ngoài, phía ngoài tuyết vẫn rơi vẫn dày đặc trên mặt đất, cây xanh bây giờ được bao phủ bởi nắng tuyết dày đặc màu trắng đặc trưng cho tuyết. Nó nhắm mắt ngược đầu lên trời nói nhỏ :

- Mẹ, bây giờ là mùa đông tuyết đã rơi rồi. Mẹ nói tên con là Băng là cái lạnh, cái kiên cường như tảng băng lớn khó lòng phá vỡ, băng cương quyết, băng đối đầu với cái lạnh băng vẫn lớn nhưng ánh nắng chiếu vào sẽ làm băng tan chảy. Vậy đến khi nào ánh nắng thật sự sẽ làm băng trong trái tim con tan chảy hả mẹ !!

Nắm chặt lòng bàn tay, mắt nhắm nghiền nước mắt chảy dài trên má. A Mẫn đứng sau nhìn nó như vậy thấy đau lòng nhưng chẳng làm được gì ngoài giữ im lặng, một hồi sau cô lên tiếng :

- Cô chủ đã tìm được thông tin về người đó.

Nó vội lau nước mắt, lấy lại khuôn mặt lạnh quay lưng đi vào nhà, vào phòng riêng ngồi phịch xuống ghế A Mẫn đưa tập hồ sơ mới in ra, nó cầm tập hồ sơ nhàu mảy đôi chút rồi giãn ra. A Mẫn nhìn biểu cảm của nó cũng thấy hồ hăng không nói gì chỉ biết đứng đó im lặng.

Chiếc điện thoại trên bàn rung lên, nó nhìn thoáng qua nhưng không bắt máy, liếc mắt nhìn A Mẫn, cô tự động với tay lấy điện thoại trên bàn đi ra ngoài nghe. Cầm tập hồ sơ trên tay nó khẽ mỉm cười, nói nhỏ tự nhủ lòng :

- Em tìm được anh rồi.

Dòng suy nghĩ trong đầu vụt tắt, đứng phắt dậy tay cầm chặt tập hồ sơ đi ra ngoài thấy A Mẫn đang nói chuyện điện thoại nên chỉ nói nhỏ rồi bỏ đi :

- Chuẩn bị về Việt Nam.

Nghe vậy cô gật đầu rồi nói chuyện tiếp. Nó bước về phòng mình nhưng tay vẫn cầm tập hồ sơ, ngã vật ra giường đặt tay lên trán suy nghĩ vu vơ nghĩ về những chuyện trước kia rồi ngủ thiếp đi lúc nào không hay. Trong lúc ngủ những kí ức cũ lại ùa về trong giấc mơ.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 39: Kí Ức ( 1 )

Trong một nhà màu trắng kem phát ra những tiếng cười rộn rã của con nít lẫn người lớn, cô bé khoảng 6 tuổi có gương mặt mũm mĩm với mái tóc ngắn ngang vai đang nằm trên bụng chú gấu to hơn cả mình, người anh trai bằng tuổi cô cũng ngồi gần đó đang ngắm chân chú gấu trông cậu ngây thơ dễ thương. Ngồi trên ghế sofa gần đó là hai vợ chồng nắm tay nhau nhìn hai đứa con của họ vui đùa với chú gấu bông, cô bé đặc biệt với mái tóc tím rực ngắn ngang vai mai lura thừa kết hợp với làn da trắng tự nhiên của cô bé làm cô nổi bật như thiên thần nhỏ.

Cô bé nắm tay chú gấu kéo lại phía ba mẹ mình, người mẹ bế cô đặt lên đùi mình rồi nhéo hai má mũm mĩm cười vui, người cha thì đi lại cậu con trai bế cậu lên đặt chân cậu trên vai ông, tay nắm lấy con trai dang ra miệng phì phèo làm tiếng động cơ máy bay, cậu thích thú hét lên trông ngô nghê đáng yêu làm sao. Căn nhà vui vẻ tràn ngập tiếng cười, cho đến mấy ngày sau. ...

Từ sáng sớm người cha đi làm về lúc nào cũng tỏ ra mệt mỏi và ít chơi với con cái hơn, nhiều lúc cả hai đòi bế nhưng ông bảo mệt nên đi nghỉ sớm cứ như thế ngày ngày trôi qua làm cả hai buồn tẻ và ít cười hơn. Cho nửa năm sau.

\* Nửa năm sau \*

Hai anh em đang chơi với nhau thì nghe được tiếng “ xoảng... ” rồi tiếng cãi vã lớn tiếng với nhau, Kin nắm tay nó đi tới nơi phát ra tiếng động ghé mặt nhìn vào cánh cửa đang hé thì thấy ba mẹ chúng đang cãi nhau khuôn mặt đầy giận dữ, đồ đạc vương vãi khắp dưới đất. Tiếng cả hai lần áp nhau nó sợ hai bịt tai Kin thấy vậy an ủi em mình rồi dắt em lên phòng đồ dành em ngủ, còn anh thì ngồi trên giường nắm lấy tay em không biết vì sao nước mắt nơi là chả, anh dụi mắt rồi nằm xuống ngủ tay vẫn nắm chặt tay nó.

Ngày nào cũng cãi vã rồi tiếng đồ đạc đổ vỡ không ngày nào yên lặng hết, nó bị khủng hoảng tinh thần và ngày càng trầm cảm nặng luôn nhốt mình trong phòng khi nào thấy chán thì qua rủ anh đi chơi không màng đến có ba mẹ ở đó hay không. Có ngày gia đình ăn cơm chung cả hai cũng cãi nhau xối xả người ba hất luôn chén cơm rồi “ xoảng “ xuống đất nó hoảng hốt hét lên “ Áááá... ” Kin vội ôm lấy em mình, ba mẹ lo lắng định chạm vào nó thì bị Kin hất thẳng tay ra ôm chặt lấy em như không cho động vào, ánh mắt đau đớn kèm theo giận dữ nhìn cả hai, người ba lo lắng hỏi nhỏ :

- Con gái không sao chứ.

Kin ôm nó bước lùi rồi dịu em lên lâu không quên nói :

- Không cần “ ba mẹ “ lo.

Anh nói nhưng nhấn mạnh hai chữ “ ba mẹ “ làm cả hai càng lo lắng hơn, cả hai nhìn nhau nhưng cũng khó chịu nên đường ai nấy đi, người cha lái xe đi vút, còn người mẹ lên phòng con gái mình gõ nhẹ cửa không có tiếng trả lời, bà khẽ mở cửa đi vào thấy Kin đang ôm nó khóc, như có gì ứ đọng ngay cổ khó nói nên lời. Bà bước vào đến giường ngồi xuống giang tay ôm lấy hai con mình nói trong tiếng nức nức :

- Mẹ xin lỗi, ba mẹ làm con sợ sao ??? Mẹ xin lỗi, tội con còn quá nhỏ để hiểu chuyện người lớn. Nhưng sau này tội con lớn rồi con sẽ hiểu những chuyện này.

Nó nhìn mẹ nước mắt chảy dài, bỏ lại chỗ mẹ mình với tay lau những giọt nước mắt kia rồi mỉm cười nói an ủi :

- Con không sao, mẹ đừng khóc !!

Bà mỉm cười ôm cả hai anh em vào lòng rồi ngủ thiếp đi, mọi chuyện dần lắng xuống êm ả.

Nhưng đúng vào một năm sau đúng vào ngày sinh nhật anh em nó tròn 7 tuổi một chuyển bất ngờ phát sinh.

\* Một năm sau \*

Trong lúc mọi người đang trang trí căn phòng thì nghe tiếng mở cửa tưởng là ba về nên hai anh em chạy ra đứng chờ, ba bước vào nhà bên cạnh là người đàn bà lạ hoặc phía sau bà là hai cô con gái cũng xinh xắn nhưng ánh mắt nhìn anh em nó không thiện cảm tí nào. Mẹ từ trong bếp bung bánh sinh nhật ra thấy cảnh tượng trước mắt bà hoảng hốt lòng tay làm rớt chiếc bánh sinh nhật, nó ngoác nhìn mọi ba và mẹ rồi nắm lấy tay Kin. Mẹ nó đi nhanh lại phía chồng mình bụng theo lý nước hắt thẳng vào mặt chồng mình, ba nó tức giận đẩy nhẹ vợ mình làm rớt ly “ xoảng “ những mảnh ly vương vãi trên đất bà thì loạng choạng xém ngã may mà nó với Kin đứng sau chống tay vịn lại. Nó vẫn chưa biết chuyện gì nên đi lại phía hai cô con gái kia giờ tay ngỡ ý nói :

- Chào hai bạn.



Không đáp lại nó cả hai lơ nhìn chỗ khác, nó rút tay lại không nói thêm. Người đàn bà kai nầy giờ cũng lên tiếng nói :

- Anh đã ly hôn với cô ta chưa ??? Sao không đuổi ba mẹ con nhà này ra đường đi em thấy khó chịu quá.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 40: Kí Ức ( 2 )

Nó với Kín ngỡ ngàng dần dần cũng hiểu, cả hai thông minh từ nhỏ nên cũng biết chuyện gì đang diễn ra nhưng quá bất ngờ nên không tiếp nhận nổi. Mẹ nó đi lại nắm lấy áo công mình nói trong tiếng nức nức :

- Anh định đuổi mẹ con em ư, anh làm vậy được sao ???

Ông không nói nhiều đẩy mạnh vợ mình ngã xuống những mảnh ly khi này, nước mắt chảy dài trên má, đành cam chịu chứ biết sao. Một khi hết yêu chuyện gì cũng có thể xảy ra không trách được số phận, nó với Kín chạy lại đỡ mẹ dậy nó chùi chùi vết máu trên tay mẹ, nghĩ mẹ thật oan ức phải chịu những đau đớn này nó quệt nước mắt cầm lấy mảnh ly đứng trước mặt ba hét thẳng vào mặt ông :

- Ông.....làm mẹ đau, ông cũng phải đau như mẹ.

Nói rồi dùng mảnh ly đâm vào chân ông máu ruom ruom chảy nó nhứt mép, ông đau đớn ngã quỵ người tình của ông lo lắng hỏi han rồi quay lại mắng nó như tát nước vào mặt :

- Con khốn, mày làm gì vậy hả, mày.....mày....

Nó liếc nhìn đầy vẻ lạnh lùng không ai ngờ cô bé 7 tuổi lại có cái nhìn làm người khác run sợ đến vậy, nó nắm chặt lòng bàn tay nghiền răng, mắt liếc nhìn gia đình mới của ba mình. Nó im lặng rồi nắm lấy tay mẹ và Kín lôi cả hai ra khỏi nhà, ba nó nắm lấy tay Kín không cho anh đi, Kín vùng vẫy nhưng bị bảo vệ bắt được và nhốt vào phòng, nó khóc thét. Mẹ nó muốn giành Kín lại nhưng không được đành ôm nó bỏ đi, ra đến cửa nó dừng lại quay lại nói đừng cương quyết :

- Đứng vào năm tôi 18 tuổi cũng là ngày gia đình mới của ông sống không bằng chết. Hẹn gặp lại.

Nói rồi bỏ ra khỏi nhà, đến đường cao tốc mẹ nó ngồi thụp xuống vịn lấy vai con gái mình ánh mắt đầy vẻ nghi hoặc nhìn con gái hỏi :

- Ai dạy con cách nói chuyện đó vậy ???

Nó cũng vịn lấy vai mẹ trả lời vui vẻ nhưng ánh mắt không vui tí nào :

- Cách nói chuyện của mình là dựa vào sự việc diễn ra, thái độ của mình là dựa vào cách cư xử của người đối diện.

Mẹ ngạc nhiên nhưng cũng gật đồng ý vì nó nói đúng chứ đâu sai. Cả hai mẹ con tìm cách gọi điện sang Anh Quốc và nhờ ngoại giúp, mấy tiếng sau có một chiếc trực thăng đáp ở bãi đất trống gần đó và cả hai mẹ con lên đường sang Anh Quốc. Ngồi trên trực thăng nó ghé nhìn mọi vật phía dưới thấy sao đẹp và yên bình đến vậy, nhưng sao cuộc sống không giống vậy, cuộc sống nó cứ đầy chông gai phiền toái. Nó đã tự hứa là phải trở thành người mà mọi người phải cúi đầu khi gặp.

\* Một tháng sau \*

Mẹ và nó dắt tay nhau đi công viên giải trí, đến lúc về hai mẹ con bị lạc nhau trong dòng người đông đúc, nó ngồi ngay ghế đá khóc thút thít kêu to " mẹ ơi ! mẹ ở đâu " không có tiếng đáp trả nó run sợ cầm cập. Một lúc sau mẹ nó chạy lại ôm nó bà hốt hoảng khóc nức, hai mẹ con dắt tay nhau đi về trên đường đi bị hai người áo đen chụp thuốc mê và ngất đi. Khi tỉnh dậy thấy mình đang nằm trên một vệt sâu, mẹ nó ôm chầm lấy nó bảo " đừng sợ " nhưng bà bị hai người áo đen kéo ra và bị đánh đập một cách tàn nhẫn, máu chảy bê bết , nó mở to mắt đôi mắt dần dần như mơ hồ đến vô hồn , nói trong giọng run :

- Đừng đánh nữa, mẹ đau lắm !!

Một người phụ nữ trong xe đi ra, giọng chua chát đáp trả :

- Đau ư, đau thì chịu chứ kêu ca gì .

Nó nhìn người phụ nữ mơ hồ nhận ra là vợ mới của ba, nó kêu gào như con thú điên :

- Tại sao lại là bà, mẹ già chó chết , thả mẹ tôi ra, " THẢ RA ".

Kêu gào mệt mỏi đến khi ngất đi, tiếng rên đau đớn của mẹ vẫn văng vẳng bên tai nhưng không tài nào mở mắt ra được. Một lúc sau, nó bị ai đó tát đả mặt rồi mơ hồ tỉnh lại thấy mẹ mình đang nằm gần đó những đường rách trên người làm máu chảy không ngừng, xung quanh là vũng máu tươi. Nó bất động không nhúc nhích tí nào chỉ ngồi nhìn mẹ bị ném xuống vệt sâu. Mấy người kia thì cười hả hê rồi đi về, nó chỉ ngồi đó không khóc không nói tiếng nào , chỉ ngồi đó nhìn xuống vực , ngồi như vậy đến sáng hôm sau cảnh sát tìm được nó và đưa nó về cho ngoại. Người trong dòng họ hỏi nó ra sao có chuyện gì nó đều im lặng, im lặng và im lặng.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 41: Kí Ức ( 3 )

\* Một tháng sau \*

Nó vẫn không nói lời nào chỉ nhốt mình trong phòng và chăm chú vào đồng sách kiến thức nâng cao, tự mình học, tự mình tìm tòi và mấy ngày sau nó được đến trường, tên nó lúc nào cũng xếp đầu bảng trong top 100 học sinh xuất sắc nhất trường. Được nhiều người thầy cô bạn bè nể nhưng không có bạn thân bên cạnh, đối với nó bạn bè là những cuốn sách nâng cao của mình.

Đến một ngày nó quen được Anna và Mary trong thư viện vì cả ba đều muốn chung một quyển sách, họ tranh nhau và đặt ra cuộc thi hỏi nhanh đáp nhanh ai trả lời đúng nhiều nhất thì được cuốn sách, nó không ngại tham gia.....cuối cùng nó là người thắng và được cuốn sách , Anna và Mary bắt đầu chiến dịch kết bạn với nó nhưng rất khó để kết bạn vì ngoài đọc sách hay học ra thì nó không hề mệnh dù chỉ một tí. Cuối cùng Anna và Mary phải dùng biện pháp cuối theo nó từ 16/24 và cuối cùng cũng có được lịch trình các nhân của nó.

Sáng sớm đi học về là vào thư viện khoảng hai tiếng đồng hồ rồi đi mua đồ ăn vặt và quay lại thư viện đến tầm một giờ chiều đi học karate mất khoảng một tiếng rưỡi , sau đó đi nhanh đến lớp học kendo ( một bộ môn kiếm đạo của nhật bản ) lại mất 2 tiếng đồng hồ xem nó đánh mà ham. Tập tành rồi nó đi mua chai nước khoáng tu luôn một hơi rồi nằm nghỉ mấy phút lại vác cặp chạy nhanh đến trường dạy judo, chạy theo nó mà Anna và Mary mệt cả chân không chạy được nữa đành đứng lại thở như trâu.

Nó dừng lại nói lớn :

“ Không chạy nổi nữa hả !? ”

Cả hai giật mình ngược nhìn nó, Anna cười gượng gãi đầu nói bóng gió :

“ A, tình cờ thật cậu cũng đi đường này à “

Bỏ tay với kiểu nói dối của Anna, nó đi lại hơi cúi người xuống đưa chai nước của mình cho cả hai. Nhét môi nói bằng giọng lạnh băng làm Anna và Mary run mình :

“ Đi theo tôi như vậy mà cũng mệt, hai cậu nên đi học thể thao vào đi. Muốn kết bạn với tôi thì mạnh mẽ chứ đừng éo là như bọn tiểu thư làm tôi chướng mắt lắm “

Cả hai ngơ người nhìn nó bỏ đi, quay lại nhìn nhau lắc đầu lầm bầm “ thất bại “ . Đứng dậy phui quần áo đi về đầy thất vọng, còn nó thì đang đánh 1:1 với các bạn học , đánh được một tiếng thì chuông điện thoại của nó reo lên.Nghỉ vài phút, nó nhát máy đầu dây bên kia tiếng của người phụ nữ có vẻ khá già ngoài 70, vâng vâng dạ dạ một hồi cũng cúp điện thoại.

Tập đến đây chắc đủ nên nó đi về không thèm chào ai nhưng cũng đâu ai nói gì vì họ quá quen với tính cách của nó rồi. Đi trên đường nó mệt mỏi chân phải đá những vật trên đường đi, nhìn mọi người đi lại tấp nập xe cộ kêu in ỏi thêm những ánh đèn chói lòa làm nó khó chịu.

Nó chỉ thích màu đen của bóng tối, màu đỏ của máu và màu trắng của tang thương. Sở thích kì quái của nó đã được hình thành sau khi chứng kiến cảnh mẹ mình bị đánh đến chết, quần áo của nó đều có ba màu đỏ, đen , trắng là chủ đạo. Ở nhà giường nó được phủ màu đỏ rực, các vật trong phòng thì màu trắng và phòng không bao giờ mở đèn chỉ là màu đen đầy sợ hãi.

Mệt mỏi đi nhanh về nhà để tránh đi thế giới bên ngoài. Về đến nhà đã thấy bà ngoại ngồi uống trà với một cậu nhóc tóc bạch kim đầy ngỗ nghịch nó đi đến cúi đầu chào bà rồi đi thẳng lên phòng. Cậu nhóc kia vội kêu nó lại :

“ Chị Băng “

Nghe gọi tên mình nó dừng lại, quay đầu nhìn cậu nhóc đó trả lời với giọng trầm sâu như oan hồn kêu oan :



“ Chuyện gì “

Chỉ câu trả lời của nó đã làm cậu nhóc này nuốt nước bọt ừng ực, cậu đi lại nắm lấy tay áo nó, lấy lại gương mặt tươi cười nhìn nó đáp :

“ Em tên Tống Nam Thần , gọi em là Chin cũng được.

Em là em họ của chị.

Mẹ em là em của mẹ chị đó. “

Nghe được tiếng mẹ nó nhìn Nam Thần cậu em họ của mình đặt bàn tay lạnh ngắt của mình lên vai cậu, gật đầu nói ‘ chấp thuận ‘ rồi đi lên lầu. Nam Thần không hiểu gì đi lại chỗ bà ngoại lay lay tay bà không nhẽo, bà cười lớn rồi xoa đầu cậu bảo ‘ không sao ‘.

Tối đến nó ngâm mình trong bồn nước đầy ngập đá mới lấy từ tủ lạnh ra, những viên đá chạm vào da thịt nó làm nó dễ chịu hẳn đi, làm nó thư giãn không còn nhớ như lúc chiều.

‘ Cốc cốc ‘ tiếng gõ cửa phía ngoài làm nó choàng tỉnh giấc, bận nhanh đồ bước ra mở cửa thì ra là cậu nhóc Chin cầm khay bánh socola mặt tươi cười nhìn nó. Nheo mắt nhìn Chin , cậu vẫn cười không biết mỏi cơ mặt, nó trầm tiếng bảo “ vào đi “ ; vừa bước vào cậu thấy tối nên mò tìm công tắc, vừa mở lên thấy phòng nó khuôn mặt tươi cười kia liền đơ đơ giật giật. Nó lên tiếng bảo “ có gì lạ à “ , cậu chỉ tay quanh phòng thốt lên :

“ Căn phòng lạ quá, màu đỏ là giường, đồ vật và tường đều màu trắng, trần nhà và sàn nhà là màu đen. Chị có cái nhìn lạ thiệt !? “

Nó nheo mắt đáp “ thì sao “ , cậu lắc đầu chỉ vậy. Cả hai đi ra ban công cậu đặt khay bánh lên bàn ngược lên mỉm cười, nó lấy cái bánh ăn ngon lành không để ý đến cậu. Tiếng gió xào xạc bên ngoài làm tóc nó phát phơ trong gió, ánh mắt cậu nhìn nó như yêu nôm nãtsr ời chứ chẳng còn chị em gì ở đây. Nó bị nhìn chăm chăm đâm ra khó chịu nên lên tiếng :

“ Nhìn gì “

Cậu lắc đầu rồi cầm cái bánh lên cắn luôn nhanh gọn, nó nhét mép cười. Như sức nhớ ra điều gì đó đặt khay bánh xuống nhìn nó. Cả hai nói chuyện mặt ai nấy đều khó chịu tức giận khó tả cứ thế cả hai trò chuyện đến gần 2g sáng rồi ai về phòng nấy.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 42: Kí Ức ( 4 )

---- Năm nó 10 tuổi -----

Sáng đến trường nó đã bị gọi lên phòng hiệu trưởng, đứng trước cửa đã nghe thấy tiếng nói chuyện rôm rã của hai cô bạn thân, nó đẩy cửa bước vào cúi đầu chào hiệu trưởng đầy lễ phép. Ngược mặt lên nó khá bất ngờ khi thấy bà ngoại, Anna kéo nó ngồi xuống rồi mọi người bắt đầu vào chủ đề chính.

Bà nó hiện từ cất tiếng đầy thân quen chứ không phải đang ở địa vị là nữ hoàng Anh Quốc, như đang là phụ huynh của nó vậy :

“ Thừa thầy, hôm nay tôi đến đây để xin thầy cho cháu Băng , cháu Lạc Di và Uyển Nhi tốt nghiệp trung học để vào phổ thông “

Ông thầy và tụi nó khá bất ngờ trước lời nói của bà nó, đưa đôi mắt tím biếc nhìn bà mình nó hơi nhúm mày khó hiểu không biết ý định của bà là gì nên trong lòng không khỏi tò mò. Anna và Mary khiêu khiêu nó hỏi chuyện gì chỉ nhận được cái lắc đầu từ nó. Thầy hiệu trưởng nhìn bà ngẫm nghĩ một hồi cũng gật đầu đồng ý.

Song một hồi kết thúc câu chuyện ông đề nghị cho tụi nó làm bài thi mức độ khó, tụi nó tuy sợ nhưng cũng gật đầu đồng ý. Sau đó tụi nó quay lại lớp trong lòng phấn khởi, nó thì có hơi khó hiểu ý của bà ngoại nên không vui mấy, nó phải đợi tới tối học về đề hỏi rõ nguyên nhân nhưng việc học lấn áp cái suy nghĩ dự kiến ban đầu của nó nên nó quên luôn vụ hỏi bà ngoại nguyên do.

Chiều đến tụi nó không hẹn từ trước nhưng vẫn gặp nhau ở thư viện tìm sách nâng cao, cả ba quả là bạn thân nên hiểu ý nhau khá rõ. Đôi lúc chỉ cần cái liếc mắt là đã biết đối phương biết gì nên chơi thân là phải, tụi nó cầm rề luôn tại thư viện phải nói gần ¾ sách trong thư viện đã được tụi nó đọc qua hết tất tặn tất.

Cứ như một lịch trình được định sẵn sáng đi học đến trưa lại vào thư viện học, tà tà một giờ là kéo nhau đi học về đến chiều năm giờ tìm cái gì lót dạ tắm rửa rồi lại quay vào thư viện cho đến tối gần sáng mới ngủ. Nhưng không phải về nhà mà nằm trên ghế sofa gần đó mà ngủ, trên tay vẫn cầm cuốn sách miệt mài thì làm nhắm mắt thật tội. Cứ thế mọi việc diễn ra lặp đi lặp lại cho đến ngày thi của tụi nó.

Nội quy thi của tụi nó khá khác biệt vì lên cấp trước các bạn khác hay nói đúng hơn là nhảy cóc nên tụi nó mỗi đứa một phòng thi được hai giáo viên coi nghiêm ngặt. Thi tất cả gồm môn chính như toán, lý, hóa, văn, anh. Toán, lý gồm 15 câu tất cả, anh thì thi vấn đáp và tự luận như chia thì hiện tại hay hoàn thành đoạn văn dài gần nửa tờ A4. Văn thì thi như thường không có gì đặc biệt, riêng môn hóa thì thực hành chế thuốc là chính còn phần bài giải thì 5 câu trình độ khó.

Tụi nó phải thi hết năm môn trong vòng một ngày, tuy vậy thi tốt nghiệp như vậy làm tụi nó háo hức mà làm, không hấp tấp vội vã tụi nó từ từ làm đầy cẩn trọng không để sai sót dù là chi tiết nhỏ nhất.

Trời tà tà xế chiều tụi nó cũng hoàn thành xong các môn thi, đi ra phòng thi cả ba khế vươn vai bẻ tay rắc rắc. Kéo nhau về nhà nó rồi lăn đùng ra giường đánh một giấc tới sáng.

Một tuần sau, đã có điểm công bố kết quả cả ba đạt điểm tối đa, vui mừng rạng rỡ riêng nó chỉ mỉm cười đôi chút rồi thu lại nụ cười đó. Nó trở về nhà trong tâm trạng vui lẩn lẩn nhưng không thể ra mặt, bước vào nhà nó thấy Chín, bà ngoại và một người phụ nữ trẻ tuổi ngồi trên ghế sofa dài đôi mắt nhìn nó đầy niềm vui. Nó đi lại đưa bài của mình nhưng bà lắc đầu bảo :

“Không cần, ta biết kết quả của cháu như thế nào !! “

Nó gật đầu rồi ngồi xuống đối diện bà, cất tiếng hỏi :

“Có chuyện gì vậy ạ “

Bà nhìn người phụ nữ bên cạnh gật đầu, cô hiểu ý phân giải mọi chuyện :

“Chào cô chủ, tôi tên Nguyễn A Mẫn từng thư ký riêng của mẹ cô. Tôi. ....”

Vừa định nói tiếp nhưng nhìn gương mặt đang khó chịu, tay nắm thành nắm đấm như muốn đánh ai đó cho hả giận, bà nó vội cất tiếng gọi tên nó. Tỉnh táo lại sau khi bà gọi tên mình đầy tình cảm như mẹ nó từng gọi nó như vậy nên nó dịu được phần nào trong khi bức tức. Anna tiếp lời :

“Hôm nay tôi đến đây muốn cô ngồi vào chiếc chủ tịch tập đoàn Lãnh Băng, xây dựng lại tập đoàn đứng lên như xưa, cô thấy thế nào ??? “

Cô tò mò không biết nó sẽ trả lời như thế nào, Chín ngồi nghe cũng góp ý thêm vào :

“Chị muốn trả thù cho mẹ sao không nắm lấy cơ hội này xây dựng lại tập đoàn cạnh tranh với tập đoàn họ ‘Hoàng’ gì đấy cho họ biết cảm giác đau tận xương tủy “

Cậu cô ý nhấn mạnh chữ “Hoàng“ như đổ dầu vào lửa cho ý chí trả thù của nó càng tăng vùn vụt, ánh mắt nó sáng lên miệng cũng nhếch lên đầy khoái chí như chuẩn bị có trò gì vui. A Mẫn nháy mắt với Chín ý bảo anh làm tốt lắm, cả hai vui trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 43: Kí Ức ( 5 )

Cuộc đời này thật khó cũng thật dễ, ai bảo giàu có xinh đẹp là sướng chứ, bị mọi người soi mói từng chút, bị mọi người ganh ghét dù mình chẳng làm gì hay quen biết gì họ nhưng vẫn bị họ ghét, đúng thật là con người! Nhìn bề ngoài tưởng thân lắm nhưng sau lưng thì nói xấu, đâm chọc nhau đủ kiểu.

Có những người cuộc sống đủ ăn đủ sai, họ có gia đình công việc mọi thứ ổn thỏa được sắp xếp một cách trật tự, họ có tấm lòng yêu thương nhau. Nhưng tại sao có những người rất giàu có lại vẫn tham lam địa vị, danh vọng, tiền bạc trong khi những người nghèo họ chỉ cần đủ tiền ăn, tiền sinh hoạt là hạnh phúc !!

Cuộc đời này khó mà giải thích hết được, người đời có câu :

“Dò sông dò biển dễ dò

Máy ai lấy thước mà đo lòng người “

Câu này thật đúng với hiện tại, lòng người khó mà đo lường được bằng thước ,chỉ tùy vào hoàn cảnh lòng người thay đổi bất chợt , gặp hoạn nạn mới biết ai tốt với mình. ....

Thời gian cứ trôi nhanh không chờ đợi một ai, nó cũng vậy , thời gian qua nó tập trung trong rất nhiều việc như phải học để thi đỗ vào đại học Harvard

trong mới 14 tuổi đồng thời phải xây dựng lại tập đoàn Lãnh Băng. Đầu ai ngờ một cô bé 15 tuổi lại phải gánh vác nhiều việc trên đôi vai nhỏ bé kia.

Nằm dài trên giường đọc sách, nó chăm chú vào những cuốn sách mới vừa mượn được của thư viện đại học Harvard. Ở trường này thư viện rất dài và những cuốn sách được sắp xếp rất cao, đến nỗi khi muốn lấy nó bạn phải bắt thang thật cao để lấy. Nó đang mê mải những cuốn sách thì Chín bước vào, anh chào bà chị họ của mình rồi ngã vật ra chiếc ghế sofa, quơ tay lấy đại một quyển sách đọc thử. Sách chỉ toàn là tiếng anh và quyển sách rất dày, liếc nhìn nó cậu buông một câu hỏi :

“Chị à, đại học Harvard học vui chứ ?? “

Đặt cuốn sách xuống giường, nó quay đầu nhìn Chín mặt khó hiểu trả lời kèm theo giọng khó chịu :

“Em nghĩ vào được trường đó chỉ để gắn mác tôi là sinh viên đại học Harvard, trường đại học nổi tiếng. Em muốn mọi người nhìn em với đôi mắt ngưỡng mộ hả ??? “

Chín thấy nó có vẻ khó chịu, biết mình nói sai nên cậu liền đính chính lại lời nói không thì nó mỗ não cậu ra mắt :

“Không chị ơi, ý em là muốn vào trường đó thì phải như thế nào ??? “

Thả quyển sách lên giường, mắt nó đảo quanh trần nhà rồi từ từ khép đôi mi dài . Nó bắt đầu bài luận của mình để phân tích cho Chín về cách vào đại học Harvard nổi tiếng :

“ Phải có kết quả học tập tốt; kĩ năng giao tiếp bằng tiếng anh tốt ; phải có chính kiến của riêng ; có lòng nhẫn nại đừng nản khi gặp khó khăn, hoặc than vãn quá nhiều. Phải giao tiếp nhiều với mọi người ở đó và có gì không hiểu thì bảo họ chỉ cho. Cuối cùng là phải giảm cái tôi và sự bức tức khi bị ai đó chỉ trích hoặc bắt lỗi sai.“

Gật gật đầu, hiểu ý nó. Riêng nó thì lại nghĩ không biết chỉ có bao nhiêu đó hay không? Thật sự muốn vào trường đó là một áp lực lớn khó tả. Mà cũng đúng muốn vào trường đại học nổi tiếng với nhiều thiên tài thì chịu chứ sao, muốn thực hiện ước mơ thì phải nỗ lực cố gắng. ....

Sáng hôm sau, nó lên lớp để chuẩn bị bài luận, trong lớp có cả hàng trăm học sinh một lớp cả một căn phòng lớn, mọi người nói chuyện trao đổi bài học rất rôm rả. Nó thì ngồi cắn bút, nhip chân nhìn mọi người xung quanh, một lúc sau thì Anna và Mary đến, cả hai đã dậy muộn và phải chạy đến ngay vì sợ muộn học.

Ở đây không có chỗ cho cậu ảm cô chiều, đi học muộn là bị đuổi thẳng chứ đừng nghĩ là có thể ngهنh mặt đi vào xem thầy cô như không khí, ở đây gia thế chả là gì hết. Muốn mọi người nể thì phải dựa vào năng lực học tập và trí óc thông minh, đó là đúc kết khi được học ở đây. Nó mỉm cười nhẹ khi có vài sinh viên đến chào hỏi, Anna và Mary thì thoải mái trò chuyện nhưng cả cũng phải dùng kính ngữ, vì tụi nó mới 14 tuổi nhưng sinh viên ở đây đã từ 18 tuổi trở lên.

Giáo sư Henry vừa bước vào toàn thể sinh viên dậy chào rất nghiêm chỉnh, ông phẩy tay lập tức tất cả sinh viên ngồi ngay ngắn và im phất, có thể thấy học sinh ở đây rất tôn trọng thầy cô. Hôm nay ông thuyết trình về cuộc sống, tình mẫu tử , ông vừa thuyết trình trao đổi với học sinh, vừa đưa những tình huống vào bài làm bài học thêm sinh động. ( thuyết trình và nói chuyện bằng tiếng anh )

Ông kể một câu chuyện gia đình hạnh phúc, nhưng càng về sau người cha hay đi công tác rất lâu và không còn quan tâm đến vợ con dù vợ con ông luôn mong mỗi chờ, khoảng cách giữa họ càng xa. Đến một ngày ông dất người phụ nữ khác về và hai đứa con riêng sau đó đuổi mẹ con họ ra khỏi nhà để chung sống với người phụ nữ mới, tạo nên gia đình hạnh phúc mới. Người mẹ bệnh nặng mà qua đời, cô bé mất mẹ trở nên trầm cảm và ít nói, từ đó cô không tôn trọng người lớn vì cô bé nghĩ luôn giả tạo, luôn đeo một cái mặt nạ hoàn hảo. Cuối cùng ông đặt ra câu hỏi làm mọi người thích thú “ Các em nghĩ cô bé đó sẽ trả thù họ, hay sẽ buông xuôi quên đi quá khứ và sống tiếp “ , mọi người đều trả lời ý sau nhưng nó thì lại cất tiếng :

“ Cô bé đó sẽ trả thù họ “

Ông mỉm cười gật đầu, và hỏi nguyên nhân. Nó cười nhạt trả lời :

“ Tạo nên cho cô bé một vết nhơ không thể xóa được, còn bọn họ thì sống vui vẻ bỏ mặc cô bé kia. Trên đời này, cái gì nhường nhịn được thì cho nó qua, còn cái gì làm ta sống trong sự tâm tối căm hận thì khó lòng cho qua. “

Ông nhip đầu, bước lại bàn ngồi xuống , ông đưa ra ý phản bác lại ý của nó :

“ Nhưng cô bé còn rất nhỏ không thể nào trả thù hay đặt ra kế hoạch. Với lại đó là người cha của cô bé, tình mẫu tử khó lòng làm cô bé trả thù ông. Em nghĩ sao ?? “

Cô nhìn xoáy vào ánh mắt người thầy mình, biết ông đang tra khảo mình vì ông biết được bí mật của mình và cô bé mà ông kể chính là mình thì nó mỉm nhẹ đầy thích thú, đáp trả khôn lường :

“ Nhỏ không phải không làm được, lớn chưa chắc đã làm được, khó mà đoán chắc được điều gì. Không có gì chứng minh cô bé sẽ tha cho chính người cha đã ruồng bỏ mình, xã hội thời nay 80% là tiền, quyền lực và địa vị, 20% còn lại là tình cảm. Nhưng những người địa vị cao kia họ xem trọng cái 80% hơn 20% , gia đình chỉ như món đồ ai lớn lên cũng phải có, nó như sự lập đi lập lại qua nhiều thế hệ vậy.

## Chương 44: Nhập Học

Nó thản nhiên ngồi vào ghế đeo phone rồi gục mặt lên bàn ngủ ngon lành. Cả lớp và giáo viên bật ngửa trước hành động như chuyện thường của nó. Anna Và Mary nhìn nó rồi cũng gục đầu lên bàn ngủ, Kan trở mặt 1 lúc sau mới định thần lại, Kin thì biết tính nó ghét những thì ngắn đường nên gấp là ném, quăng.....anh cũng cũng bỏ tay với cô em gái cưng của mình nên chỉ biết nhìn nó.

Anna ngồi nhip chân miệng lẩm nhẩm, mắt nhìn đồng hồ. Cô đang đếm từng giây, từng phút, từng giờ để chờ duy nhất một điều là chuông reo nhanh để hết tiết cô còn đi ăn sáng chống đói lại cái bụng đang reo âm đây.

Reng.....Reng.....Reng

Nghe tiếng chuông cả lớp ủa ra như kiến vỡ tổ, Anna liền qua đánh thức nó dậy rồi kéo Mary đi nhanh. Khi 3 cô nàng vừa ra khỏi lớp thì hấn thức dậy thấy balo của mình nằm dưới đất, hấn nghiêng rống nhăn mặt nhìn 2 thằng bạn thân chỉ nhận được nụ cười gượng. Kan bước tới vỗ vai hấn rồi nói:

- Nhỏ học sinh mới ngồi cạnh tặng mày đó

Nói rồi hấn bực tức bỏ xuống canteen, vừa thấy hấn cả canteen im bặc không ai dám hó hé gì. Mặt hấn nhăn nhó, mặt sát khí đằng đằng, Kan đi sau vỗ tay với đám con gái xung quanh làm cả đám hét lên sung sướng, Kin thì lạnh lùng tai đeo phone thấy Kan thì túm cổ lôi tới bàn trống. Vừa ngồi xuống đã bị đám con gái bu lại hò hét:

- Anh Kan cho em chụp hình nhaaa – girl 1

- Anh Kin cool quá – girl 2

- Anh Ken cool mà đẹp trai quá – girl 3

Hấn bực mình quát to:

- Câm hết rồi biến đi.

Đám con gái sợ quá bỏ chạy về chỗ. Từ bàn khuất của nó có thể thấy hết sự việc đang diễn ra và nó biết lí do hấn tức như vậy, khẽ nhìn hấn rồi nhét môi. Lúc đó Kin quay qua quay lại tìm nó nhưng chẳng thấy may mà từ xa Anna nhí nhảnh nhún nhảy tung tăng bụng khay thức ăn( đầy nhóc ) tới chiếc bàn khuất sau lùm cây, thấy nó anh định đứng dậy thì điện thoại nghe tiếng bíp của tin nhắn, anh mở ra xem mặt buồn buồn “ Không cần qua “.

Nó vừa nhắn xong thì Anna bụng khay đồ ăn tới sau nhỏ là bụng khay nước, vừa ngồi xuống Anna đã ăn ngấu nghiến như heo Mary cười nham nhở rút điện thoại ra chụp nhỏ tấm hình. Nó thấy vậy chỉ cười mỉm rồi nhâm nhi ly capuchino nóng, hơi nóng bay nghi ngút làm nó nhớ tới trận hỏa hoạn ngày xưa nó khẽ nhăn mặt rồi đứng dậy bảo là lên lớp trước.

Nó bỏ đi Mary cũng đoán được phần nào nên nhỏ quăng luôn ly capuchino vào thùng rác gần đó mặt cô vẻ buồn, Anna thì heo đói ngán năm nên hông quan tâm lắm. Nó đi qua bàn Kin anh thấy mặt nó có vẻ khó chịu nhưng hông dám ngăn lại sợ nó giận.

Bây giờ trong lòng Kin rất rối loạn, anh không biết vì sao nó lại xa lánh anh như vậy, hay nó cũng ghét anh như ba rồi. Từng đợt suy nghĩ làm anh khó chịu không tả, đặt chai nước xuống bàn mà như cảm nguyên chai đập mạnh xuống. Hấn bị anh làm cho giật mình neho mắt nhìn thẳng bạn thân của mình mặt mày cau có kia cũng mệt lòng.

Anna ngồi nhip chân miệng lẩm nhẩm, mắt nhìn đồng hồ. Cô đang đếm từng giây, từng phút, từng giờ để chờ duy nhất một điều là chuông reo nhanh để hết tiết cô còn đi ăn sáng chống đói lại cái bụng đang reo âm đây.

Reng---Reng

.....Chuông vào lớp vang lên cả canteen cũng ủa lên lớp, vừa vào lớp Kin đã tìm nhưng hông thấy biết chắc nó có chuyện gì buồn nên quay qua hỏi Mary chỉ nhận được câu thờ dài từ nàng làm Kin hựt hấn, phía trên là bàn của Anna và Kan, 2 người này đang cãi nhau chí chóe vì đang đấu game; hấn thì chán nản không muốn học nên bỏ ra vườn hoa phía sâu trong sân sau của trường, ở đây cây khá nhiều và có hồ nước rất đẹp. Hấn tựa vào cái cây gần đó rồi ngủ; hấn đâu biết phía trên cành cây đang có người ngồi gác chân nghe nhạc, nó nghe hết bài hát cũng là lúc hấn ngủ say, nó nhảy xuống nhẹ nhàng rồi nhìn hấn rồi cười khẩy.

## Chương 45: Kí Ức ( 7 )

Sáng sớm, nó lại đến Academy Royal ( học viện hoàng gia ) đi tham quan từng lớp xem những học trò ngoan của mình chăm chỉ học tập làm nó vui, nó đến căn tin của trường mua đại ly capuchino kê lên mỗi nhấp nhấp. Đem theo ly capuchino tới bàn gần cửa sổ vừa thưởng thức vừa ngắm cảnh, bầu không khí đang yên ắng thì tự nhiên có tiếng quát lớn làm nó ngay lập tức quay lại theo tiếng quát kìa xem có chuyện gì. Nheo mắt nhìn cô bán căn tin đang mất quýt cô bé học sinh, trên tay cô bé còn đang cầm tờ năm nghìn tay run run sợ hãi, cô bán căn tin quát lớn :

- Không phải tao nói mày còn nợ tao 50 nghìn hay sao mà còn đòi thiếu nữa.

Cầm tờ tiền trên tay cô bé như vò tờ tiền lại, phản bác ngay lời của cô bán căn tin :

- Chủ tịch nói học sinh ở đây ăn uống, học tập hay nơi nghỉ ngơi cũng không cần thu tiền mà. Tất cả không phải đều miễn phí sao?

Cô bán căn tin không phản bác lại được, vì lời cô bé nói rất đúng, chủ tịch người mà sáng lập nên ngôi trường đúng là đã nói như vậy, bà cứng họng không biết đáp sao thì cô gái trẻ đứng kế bên đã nói ngay :

- Đúng là nội quy có ghi vậy, nhưng chủ tịch có nói phải thực hiện không ??

Câu nói của cô gái này có phải là náo rỗng quá không thể rỗng hơn không, nội quy là thay lời nói, nó được làm ra để mọi người nhìn là nhớ để thực hiện chứ cái gì mà phải nói thì mới thực hiện chứ. ....Phải nói, náo nức mà tỏ vẻ ta đây thông minh lắm, nó cười khẩy thầm tội nghiệp cho cô gái trẻ. Cô bé kia không nói lại được nên đành bỏ đi nhưng chuẩn bị quay đi thì đã bị nó giữ lại, nó dắt cô bé đến trước cô gái trẻ bán hàng kia sẵn gọi luôn cho A Mẫn đang làm việc trên phòng hiệu trưởng.

Nhận được cuộc gọi của nó, A Mẫn lập tức xuống căn tin xem chuyện gì xảy ra dù trong điện thoại nó chỉ bảo xuống căn tin đã làm cô lo xót vó cả lên. Trong khi đó nó đang đấu khẩu với cô gái trẻ bán căn tin kia, đúng là miệng lưỡi chanh chua của cô cũng làm nó chào thua vì không cùng đẳng cấp khó nói chuyện. Cô tiếp tục nói trong khi đó không biết nó là chủ tịch mà mình đang nhắc đến :

- Mày có biết tao là chị gái của chủ tịch không hả. Chủ tịch nể tao lắm đấy nếu không muốn bị đuổi về khu ổ chuột thì im rồi đi đi.

Mọi người nhìn cô rất đáng nể, quen cả chủ tịch đúng là may mắn thật, ai nấy đều hâm mộ cô trong khi đó nó chỉ biết cười đầy thú vị. Thật không biết từ khi nào nó có họ hàng với hạng người không biết xấu hổ này nữa đây, thật là gia phả của nó có bao nhiêu người quen mà nó không biết lại ai nấy cũng là chị em với nó vậy nè. Thật là họ hàng phức tạp thế nhỉ !! Nó thấy hài tới mức muốn lăn bò ra cười nhưng như vậy chắc người ta sẽ nói mình điên mất, không được không được. ....Nhưng trước hết phải đáp lại lời của cô họ hàng mới quen này mới được :

- Thật ư, thế chủ tịch là người như thế nào nhỉ. Chủ tịch tên là gì nhỉ. Có bạn không ta. Thật tò mò đấy??

Cô à đặc ý trả lời không chút suy nghĩ :

- Tên Lãnh Hàn Thiên Băng, là người rất nhút nhát, ích kỷ, cái gì cũng hỏi ý kiến tao hết nên có đứa em như vậy phiền chết đi được. Bạn thân tên Lạc Hy và Uyển Nghi, tên đẹp đúng không.

A Mẫn vừa bước vào đã nghe hết câu nói đó làm cô muốn nhảy lầu tự tử, nó thì mèm xiu là đúng không vâng rồi. Cô à tưởng nó sợ nên cười đặc ý, đồng thời thấy a Mẫn cô à liền chạy lại ôm lấy tay nói chuyện rất vui còn A Mẫn thì mặt méo xệ nhìn nó đầy đau khổ, ý đáp lại cô là cái cười ním đôi mắt híp lại đôi lông mày thanh tú kia nhúu lại. Cô à nắm lấy tay A Mẫn đồng đặc nói :

- Đây là A Mẫn cánh tay đặc lực của chủ tịch, có phải rất giỏi không.

A Mẫn biết nó đang muốn điên lên đây nên lập tức gạt tay cô à ra chạy lại cúi người trước nó nói :

- Chủ tịch, người tới đây khi nào sao không nói trước ạ.

A Mẫn ngược lên nhìn nó, nhưng ánh mắt nó lại đảo sang cô à họ hàng mới quen kia, A Mẫn liền đưa tay về phía nó giới thiệu với cô à tự tin nhận mình là họ hàng với nó kìa :

- Đây là chủ tịch của tập đoàn Lãnh Băng.

Cô à tay run run gợn về phía nó, môi mấp máy không nói nên lời, nó cười trừ nói luôn chứ chờ cô à nói lâu quá thật tốn thời gian của nó :

- Xin chào, xin hãy nhớ kĩ tên tôi là Lãnh Hàn Thiên Băng. Bạn của tôi tên Lạc Di và Uyển Nghi chứ không phải Lạc Hy và Uyển Nghi nhé họ hàng mới quen. ....Lần sau có nhận vợ họ hàng thì cũng phải biết rõ danh tính người khác mới nhận nhé. ....Không thì người ta cười vào mặt ngu của kẻ mạo danh đấy.

Gió thổi xào xạc, làm mái tóc xám khói của nó bay trong gió, ánh mắt màu xanh biển ánh lên tia khinh bỉ đầy ma mị làm cô ả cứng họng không nói nên lời để biện minh. Nó bỏ đi dắt theo cô bé này giờ đứng chứng kiến toàn sự việc bỏ lại việc này cho A Mẫn giải quyết, nó không muốn giải quyết ba cái việc còn con này làm tốn thời gian. ....

Cũng như nó A Mẫn không vui chút nào, đi đến trước mặt cô gái kia tra hỏi cho rõ sự việc :

- Cho hỏi cô là chị gái của chủ tịch ư ..... chủ tịch ích kỷ, nhút nhát , dựa dẫm vào người khác ư. .... bạn thân tên Lạc Hy và Uyển Nghi ư ..... Tôi nói này ngay cả ba ruột của mình chủ tịch còn muốn giết chứ chị gái mà cô ấy phải kính nể ư, phiền cho cô ư, đừng có làm trò cười như vậy. .... Tính cách của cô ấy đúng là nhút nhát lắm nhút nhát tới nỗi có thể giết người không chớp mắt đấy ..... Đừng có làm trò cười cho thiên hạ, cô không có tư cách hay nhân phẩm gì mà tự nhận mình là chị chủ tịch nhé.

Cô ả ngã gục xuống đất, ôm lấy chân A Mẫn xin lỗi nhưng bị A Mẫn hất ra chưa bao giờ cô nổi giận như bây giờ cũng chẳng biết sao cô lại nổi giận như vậy, việc này cô cũng đã thấy nhiều nhưng tại sao cô lại trút giận lên cô gái này như vậy. Dù cô ả van xin bao nhiêu A Mẫn vẫn không nói lời nào, kết quả cô ả bị đuổi việc cùng với cô bán căn tin khi này quát mắng cô bé kia.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 46: Kí Ức ( 8 )

Sáng sớm, nó lại đến Academy Royal ( học viện hoàng gia ) đi tham quan từng lớp xem những học trò ngoan của mình chăm chỉ học tập làm nó vui, nó đến căn tin của trường mua đại ly capuchino kê lên môi nhấp nhấp. Dem theo ly capuchino tới bàn gần cửa sổ vừa thưởng thức vừa ngắm cảnh, bầu không khí đang yên ắng thì tự nhiên có tiếng quát lớn làm nó ngay lập tức quay lại theo tiếng quát kìa xem có chuyện gì. Nheo mắt nhìn cô bán căn tin đang mắt quát cô bé học sinh, trên tay cô bé còn đang cầm tờ năm nghìn tay run run sợ hãi, cô bán căn tin quát lớn :

- Không phải tao nói mày còn nợ tao 50 nghìn hay sao mà còn đòi thiếu nữa.

Cầm tờ tiền trên tay cô bé như vò tờ tiền lại, phản bác ngay lời của cô bán căn tin :

- Chủ tịch nói học sinh ở đây ăn uống, học tập hay nơi nghỉ ngơi cũng không cần thu tiền mà. Tất cả không phải đều miễn phí sao?

Cô bán căn tin không phản bác lại được, vì lời cô bé nói rất đúng , chủ tịch người mà sáng lập nên ngôi trường đúng là đã nói như vậy, bà cứng họng không biết đáp sao thì cô gái trẻ đứng kế bên đã nói ngay :

- Đúng là nội quy có ghi vậy, nhưng chủ tịch có nói phải thực hiện không ??

Câu nói của cô gái này có phải là nonsense quá không thể nonsense hơn không, nội quy là thay lời nói, nó được làm ra để mọi người nhìn là nhớ để thực hiện chứ cái gì mà phải nói thì mới thực hiện chứ. .... Phải nói, nonsense mà tò về ta đây thông minh lắm, nó cười khẩy thâm tội nghiệp cho cô gái trẻ. Cô bé kia không nói lại được nên đành bỏ đi nhưng chuẩn bị quay đi thì đã bị nó giữ lại, nó dắt cô bé đến trước cô gái trẻ bán hàng kia sẵn gọi luôn cho A Mẫn đang làm việc trên phòng hiệu trưởng.

Nhận được cuộc gọi của nó, A Mẫn lập tức xuống căn tin xem chuyện gì xảy ra dù trong điện thoại nó chỉ báo xuống căn tin đã làm cô lo xót vó cả lên. Trong khi đó nó đang đấu khẩu với cô gái trẻ bán căn tin kia, đúng là miệng lưỡi chanh chua của cô cũng làm nó chào thua vì không cùng đẳng cấp khó nói chuyện. Cô tiếp tục nói trong khi đó không biết nó là chủ tịch mà mình đang nhắc đến :

- Mày có biết tao là chị gái của chủ tịch không hả. Chủ tịch nể tao lắm đấy nếu không muốn bị đuổi về khu ổ chuột thì im rồi đi đi.

Mọi người nhìn cô rất đáng nể, quen cả chủ tịch đúng là may mắn thật, ai nấy đều hâm mộ cô trong khi đó nó chỉ biết cười đầy thú vị. Thật không biết từ khi nào nó có họ hàng với hạng người không biết xấu hổ này nữa đây, thật là gia phả của nó có bao nhiêu người quen mà nó không biết lại ai nấy cũng là chị em với nó vậy nè. Thật là họ hàng phức tạp thế nhì !! Nó thấy hài tới mức muốn lăn bò ra cười nhưng như vậy chắc người ta sẽ nói mình điên mất, không được không được. .... Nhưng trước hết phải đáp lại lời của cô họ hàng mới quen này mới được :

- Thật ư, thế chủ tịch là người như thế nào nhì. Chủ tịch tên là gì nhì. Có bạn không ta. Thật tò mò đấy??

Cô ả đắc ý trả lời không chút suy nghĩ :

- Tên Lãnh Hàn Thiên Băng, là người rất nhút nhát, ích kỷ , cái gì cũng hỏi ý kiến tao hết nên có đứa em như vậy phiền chết đi được. Bạn thân tên Lạc Hy và Uyển Nghi , tên đẹp đúng không.

A Mẫn vừa bước vào đã nghe hết câu nói đó làm cô muốn nhảy lầu tự tử, nó thì mém xiu là đứng không vững rồi . Cô ả tưởng nó sợ nên cười đắc ý, đồng thời thấy a Mẫn cô ả liền chạy lại ôm lấy tay nói chuyện rất vui còn A Mẫn thì mặt méo xệ nhìn nó đầy đau khổ, ý đáp lại cô là cái cười nìm đôi

mắt híp lại đôi lông mày thanh tú kia nhúu lại. Cô ả nắm lấy tay A Mẫn đồng đặc nói :

- Đây là A Mẫn cánh tay đặc lực của chủ tịch, có phải rất giỏi không.

A Mẫn biết nó đang muốn điên lên đây nên lập tức gạt tay cô ả ra chạy lại cúi người trước nó nói :

- Chủ tịch, người tới đây khi nào sao không nói trước ạ.

A Mẫn ngược lên nhìn nó, nhưng ánh mắt nó lại đảo sang cô ả họ hàng mới quen kia , A Mẫn liền đưa tay về phải nó giới thiệu với cô ả tự tin nhận mình là họ hàng với nó kìa :

- Đây là chủ tịch của tập đoàn Lãnh Băng.

Cô ả tay run run gíu về phía nó, môi mấp máy không nói nên lời, nó cười trừ nói luôn chữ chờ cô ả nói lâu quá thật tốn thời gian của nó :

- Xin chào, xin hãy nhớ kĩ tên tôi là Lãnh Thiên Hàn Băng. Bạn của tôi tên Lạc Di và Uyển Nghi chứ không phải Lạc Hy và Uyển Nghi nhé họ hàng mới quen. ....Lần sau có nhận vợ họ hàng thì cũng phải biết rõ danh tính người khác mới nhận nhé. ....Không thì người ta cười vào mặt ngu của kẻ mạo danh đấy.

Gió thổi xào xạc, làm mái tóc xám khói của nó bay trong gió, ánh mắt màu xanh biển ánh lên tia khinh bỉ đầy ma mị làm cô ả cứng họng không nói nên lời để biện minh. Nó bỏ đi dắt theo cô bé này giờ đứng chứng kiến toàn sự việc bỏ lại việc này cho A Mẫn giải quyết, nó không muốn giải quyết ba cái việc còn con này làm tốn thời gian. ....

Cũng như nó A Mẫn không vui chút nào, đi đến trước mặt cô gái kia tra hỏi cho rõ sự việc :

- Cho hỏi cô là chị gái của chủ tịch ư .....chủ tịch ích kỷ, nhút nhát , dựa dẫm vào người khác ư. ....bạn thân tên Lạc Hy và Uyển Nghi ư ..... Tôi nói này ngay cả ba ruột của mình chủ tịch còn muốn giết chứ chị gái mà cô ấy phải kính nể ư, phiền cho cô ư, đừng có làm trò nực cười như vậy. ....Tính cách của cô ấy đúng là nhút nhát lắm nhút nhát tới nỗi có thể giết người không chớp mắt đấy ..... Đừng có làm trò cười cho thiên hạ, cô không có tư cách hay nhân phẩm gì mà tự nhận mình là chị chủ tịch nhé.

Cô ả ngã gục xuống đất, ôm lấy chân A Mẫn xin lỗi nhưng bị A Mẫn hất ra chưa bao giờ cô nổi giận như bây giờ cũng chẳng biết sao cô lại nổi giận như vậy, việc này cô cũng đã thấy nhiều nhưng tại sao cô lại trút giận lên cô gái này như vậy. Dù cô ả van xin bao nhiêu A Mẫn vẫn không nói lời nào, kết quả cô ả bị đuổi việc cùng với cô bán cần tin khi này quá mất mặt cô bé kia.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 47: Đây Là Lãnh Hàn Thiên Băng ?

" Hàn Băng dậy đi nào ! "

A mẫn vừa gọi vừa lay người nó dậy, khẽ uốn mình đôi mắt từ từ hé mở , nó nhìn lại xung quanh mình thì mới biết này giờ chỉ là mơ. Giấc mơ mà nó không muốn nhớ nhất, giấc mơ luôn luôn làm nó phải khóc, thật sự không hề vui vẻ gì dù trong mơ nó được gặp lại mẹ những cung là nỗi ám ảnh của nó suốt 16 năm trời.

A mẫn như nó với ánh mắt buồn, cô biết nó lại mơ về giấc mơ ấy, cất tiếng phá tan sự u ám trong nó.

" Nhanh dậy rửa mặt còn về Việt Nam, chúng ta sẽ trở chuyển bay nếu em không nhanh lên đó "

Thờ dài, ể oải vào phòng tắm chuẩn bị, A mẫn ở ngoài sắp xếp đồ đạc bỏ vào vali giúp nó..... Chờ sẵn trong xe, mấy phút sau nó cũng xong , chiếc xe từ từ lăn bánh tiến thẳng ra sân bay.

Sau 12 tiếng đông hồ ngồi máy bay thì cuối cùng đã đến nơi. Nó và A Mẫn đi nhanh đến cổng , ở đó đã có chiếc xe chờ sẵn, cả hai chỉ muốn về nhà thật nhanh để ngủ một giấc lấy lại sức.

-----

Sáng hôm sau nó lại trở về với cuộc sống là một học sinh, nhưng điều không thể ngờ tới là nó lại lái chiếc Lamborghini tới trường.

Quay vô lăng rẽ vào khu đô thị cao cấp để đón Anna và Mary, cả hai ồ lên khi thấy nó đến. Anna liền lên tiếng hỏi đầy thích thú :



" Hôm nay lạ nha, mày không làm vệt xấu xí con nhà nghèo nữa à "

Vẫn dùng chất giọng lạnh lùng đáp lại :

" không, việc đó hết thú vị rồi "

Nó vừa trả lời xong Mary cũng lên tiếng :

" Xì, tao đang định xem đám cậu ảm cô chiều lại giờ trò gì phá mày đây. Vậy mà mày lại không làm tiếp "

Nó cười trong đau khổ, nói :

" Có đũa bạn thân tốt để sợ "

Cả hai đều phì cười trong vui sướng, nó thì thở dài trong đau khổ. Nhìn đồng hồ còn ba mươi phút nữa là vào lớp, nó nhấn ga phóng nhanh đến trường, chiếc xe chạy vút trên đường cao tốc.

Kít....nhấn phanh một phát ắt ngay, dừng xe trước cổng trường làm bao nhiêu ánh mắt đổ dồn về phía nó. Cùng lúc đó bọn hấn đang đi dạo thấy đám đông bu quanh đang bàn tán xôn xao cũng tò mò lại xem chuyện gì.

Trước mắt mọi người là một cô gái xinh đẹp vừa bước xuống xe, cô có mái tóc xám khói, làn da trắng, đôi mắt màu xanh biển nhạt trong veo kết hợp với chiếc mũi cao và đôi môi đỏ nhạt về đẹp này khiến bao cô gái cũng phải ước mong. Nhưng đôi mắt màu xanh đỏ trong vô hồn và đầy đáng sợ, cứ nhìn vào mắt cô là có cảm giác sợ sợ mà không biết tại sao. Cô gái đó không ai khác mà chính là nó...

Khi nhìn thấy nó hấn và Kan đều lên tiếng :

" Kín phiên bản nữ "

Vừa dứt câu cả hai đã ắt ngay cái đám vào hông đau điếng, Kín thở dài rồi mỉm cười nói :

" Tụi mày không nhận ra ai hả ? "

Cả hai nhìn Kín rồi lắc đầu, anh nhủ mày cảm thấy thật khó chịu khi có hai thằng bạn nào chưa thông vì sự bất công của tạo hóa, nhưng thôi thì Kín cũng trả lời để hai thằng bạn mình đỡ mặt ngu :

" Lãnh Hàn Thiên Băng "

Nghe Kín nói cả hai gật đầu cười cười, nhưng sau đó lại đứng hình một vài giây, Kín ôm cổ cả hai rồi kéo lên lớp, hấn cũng ráng ngoáy lại nhìn rồi tự nhủ trong lòng không thể nào là nó được.

Anna và Mary cũng bước ra xe sau đó, nó dẫn đầu đi trước , cả ba cùng nhau sải bước lên lớp xung quanh đều nhìn nó đầy ngỡ ngàng. ....nó thì lại khó chịu khi nhiều người nhìn nó đến vậy chỉ muốn đi nhanh vào lớp. Khi bước vào lớp mọi người im lặng lạ thường, mọi ánh mắt đổ dồn về phía nó, tự hỏi không biết nó là ai...

Nhưng khi nó ngồi vào chỗ, mấy đứa con gái liền chạy đến chỗ nó bắt chuyện như thân lắm. Mọi người hỏi nó tới tấp, đôi lông mày thanh tú nhúm lại gương mặt biểu lộ sự khó chịu nhưng chẳng ai để ý đến là nó đang rất bức bối. Anna và Mary cười đau cả ruột khi nó đang được mọi người ' quan tâm ', cười đã rồi cả hai cũng giải thoát cho nó khỏi đám đông. Anna bước đến bên nó cất tiếng gọi tên nó :

" Lãnh Hàn Thiên Băng "

Cô cười cười, mắt không quên lo liếc nhìn bao nhiêu con người đang thể hiện sự bất ngờ trên gương mặt kia. Anna nhết môi khinh.

Bỗng có cô gái tóc ngắn đến hỏi Anna:

" Khi này cậu gọi bạn mới là gì ? "

Anna nở nụ cười với cô bạn đó, rồi trả lời :

" Sao lại gọi cậu ấy là bạn mới, cô bạn tóc xám khói này là Lãnh Hàn Thiên Băng....Cô vệt xấu xí mà mấy cậu hay chọc đấy "

Trả lời xong Anna hết môi cười đầy khinh bỉ, gương mặt cô bây giờ như quý thật xảo quyết chưa từng thấy. Mọi người dường như không tin nên hỏi lại.

" Không thể nào, làm sao một người xấu xí như vậy lại đẹp như thế này. Không lẽ Thiên Băng phẫu thuật thẩm mỹ ư "

Nghe như vậy Kín, Anna và Mary như muốn ngắt xiú tại chỗ. Nó thì đeo phone vặn âm lượng lớn hết mức nên không nghe gì ngoài nhạc, trong lúc đó hấn đưng đưng vai Kín hỏi.

" Thật không "



Kin không hiểu nên hỏi lại :

" Thật gì ?? Hỏi cụt lùn như thế ai mà biết mày muốn hỏi gì "

Hắn chau mày hỏi tiếp :

" Nhỏ xinh đẹp kia là Băng, em gái mày "

Kin gạt đầu dứt khoát, mặt ngêch ra không hiểu ý hắn muốn hỏi gì, Kin cũng nói :

" Không phải lúc đi bar mày cũng thất mật thật của Băng rồi ư "

Hắn gạt đầu, nhưng cái hắn thấy bây giờ là một vẻ đẹp tự nhiên, chứ không phải lúc đi bar, lúc đó nó trang điểm nhẹ nhưng trong rất cao quý. Thật không giống bây giờ tuy chưa trang điểm như làn da trắng, đôi môi đỏ nhạt cũng đẹp không kém chỉ là đôi mắt màu xanh kia trong rất sắc và vô hồn. Suy tư nhìn nó hồi lâu tiếng chuông vào lớp làm hắn thoát ra khỏi dòng suy nghĩ, mọi người ai nấy về chỗ ngồi bắt đầu vào tiết học.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 48: Kiểm Tra Đột Xuất

Vào tiết bây giờ là tiết dạy của A Mẫn, vừa vào lớp cô đã bảo cả lớp lấy giấy ra làm bài kiểm tra đột xuất để lấy điểm cả lớp kêu trời than đất, nấn nỉ cô dời ngày kiểm tra nhưng cô nhất quyết không đồng ý và kết quả vẫn phải làm bài kiểm tra. A Mẫn an ủi lớp .

" Đề dễ thôi không khó đâu các em "

Khi phát đề ra cả lớp như bất động tại chỗ, gió từ cửa sổ thổi vào như vũ bão, tiếng từ giấy kiểm tra bay lạch tạch không khí trong lớp hiện giờ cute như trong truyện tranh chỉ là thiếu con chim bay ngay đầu phía sau là dấu ba chấm. Nó nhất mỗi nhìn bài kiểm tra rồi nhìn A Mẫn không biết ý A Mẫn là sao đây.

Anna và Mary cười với nhau, cả hai thì thầm to nhỏ, Anna chọc chọc vào lưng Mary hỏi.

" Thi không ? "

Mary cười gạt đầu đồng ý, thế là cả hai bắt đầu làm bài làm được bảy phút hai cô đặt bút xuống cùng lúc. Mary quay xuống nhìn Anna chằm nản nói.

" Lại huê rồi "

Anna vênh mũi cười khê, Mary quay qua nó thì thấy nó đang gục đầu xuống bàn ngủ, cô trên môi nghĩ.

" Lại làm xong trước rồi à, nhanh thế không biết "

Quay qua tụi hắn cũng đã làm xong rồi, nhỏ My Mimi nhìn sang hắn thì thấy hắn đang ngồi nhìn ra cửa sổ, mắt lạnh lệ liếc ngay bài hắn mà chép khi thể. Lyly ngồi gần học sinh không mất giờ nên chỉ làm được hai bài còn ba bài cuối thì bỏ, chán nản gục mặt xuống bàn ngủ luôn.

Hết mười lăm phút làm bài, A Mẫn liền thu bài lại chấm, trong khi cô chấm bài cả lớp nhón nhao ồn như cái chợ. Hắn tụi lại bàn Kin ngồi quay ra sau là bàn Kan và Mary để tám, hắn hỏi cả đám

" Nãy tụi mày làm bài được không "

Cả đám vênh mặt đồng thanh đáp :

" Mày nghĩ tụi tao là ai mà hỏi vậy "

Hắn cười khẩy, tao xoa cằm, mặt nham nhở nói :

" Chút phát bài đưa nào điểm thấp khao cả đám đi ăn đi "

Mary đập bàn, lớn tiếng nói.

" Quân tử nhất ngôn "

.....

A Mẫn đã chấm xong bài, cô phát bài cho cả lớp không quên nhận xét lớp.

" Cô thấy điểm số của lớp rất tệ' chỉ vài bạn là trên trung bình "

Cả lớp phàn ở ta cô, Lyly giờ tay nói :

" Cô cho đề khó như vậy , sao tụi em làm được ."

A Mẫn mỉm cười đáp :

" Đề này không khó đâu em, đây là những bài đã học cô chỉ cho tụi em làm lại thôi "

Cả lớp bàn tán xôn xao, xì xầm to nhỏ lập vờ xẹt xẹt , Anna lác đầu bó tay đành lên tiếng nói .

" Cô nói đúng đấy, đây toàn là những bài dễ mất năm phút là làm xong rồi "

Cô bạn lớp phò cười khẩy hỏi Lại.

" Dễ đến vậy ư, vậy thì cậu bao nhiêu điểm "

Anna không ngần ngại giờ bài mình lên cho cả lớp coi, cả lớp trầm trồ 9,75điểm, Anna thêm vẻ mặt buồn rầu nói :

" Thật là tiếc, chỉ 9,75 điểm thôi.....biết vậy đã không làm tặc "

Mimi và Lyly thật muốn đánh cô ngay tại chỗ tại vì cả hai chỉ có 4điểm tròn, Mimi nắm tay lại thành nắm đấm bóp chặt đầy tức giận.Nguyên nhân mà Mimi chép bài hán mà vẫn bốn điểm là về tờ giấy cô chép không phải là bài làm của hán mà là tờ nháp hán làm sai nên thành thử cô chép đều sai tuốt. Còn cả lớp thì bài đều dưới trung bình, đây là bài đầu tiên mà lớp giờ này có số điểm tệ đến vậy, từ khi A Mẫn vào dạy thì tình trạng điểm thấp diễn ra ngày càng nhiều.

-----

»» Reng...reng...««

Tiếng chuông hết tiết vang lên lớp ể oải đứng lên chào cô rồi kéo nhau đi căn tin, trong lớp chỉ còn vài ba đứa và đám tụi nó và tụi hán. Kan ngỡ ý rủ cả đám đi căn tin nhưng ai điểm thấp nhất trong nhóm sẽ trả tiền chỗ cả bọn, tụi nó hí hửng xuống căn tin và cuộc chiến sắp bùng nổ.....

Vừa ngồi xuống bàn mặt mày tụi nó nhìn nhau đầy sát khí ( trừ nó ) cả đám tay trái đặt trên bàn tay phải cầm tờ giấy kiểm tra sau lưng Kín đếm một, hai, ba tụi nó liền đập tờ giấy lên bàn.....nhìn một hồi tụi nó cười phá lên tay chỉ vào Kan đồng thanh nói.

" Chúc mừng người may mắn sẽ trả tiền "

Tại thời điểm xem xét điểm xong thì Kan là người có số điểm thấp nhất nhóm, anh chỉ có 8 điểm, hán 9 điểm, Kín, Mary và Anna 9,75 điểm nên tụi nó vui hết ý chỉ trừ Kan là mặt méo xệ. Mọi người xung quanh nhìn về tụi nó không biết vụ gì mà tụi nó la lớn như vậy. Riêng nó thì đang bấm điện thoại ra về như không quen lũ điên này. Kan như nhớ ra điều gì chỉ tay về phía nó nói.

" Không tính, chưa biết điểm của Hàn Băng mà "

Mary qua tay nói :

" Nếu là điểm của Băng thì bỏ đi "

Kan nhất quyết không bỏ qua, nó trở dài rồi lấy bài cho anh xem, khi xem Kan và hán phá lên cười lần nữa, Kan cười đầy sáng khoái nói.

" Băng 0 điểm kia....haha "

Anna cất tiếng chắn ngang giọng cười của Kan.

" Băng, mày che mất số một đằng trước rồi kìa "

Nghe Anna nói vậy nó vội nhất ngón tay ra xuất hiện trước mắt Kan là số một đứng trước số không, anh cười khổ mặt nhăn nó tội nghiệp. Mary vỗ vai Kan nói.

" So điểm thì đừng so với Băng hựt hăng lắm đó "

Cả đám nhìn nó rồi thở dài đúng thật là hụt hẫng thật, Kan đành vào căn tin mua đồ ăn, anh bung khay thức ăn đầy nhóc tới bàn sau đó là khay đồ uống.

-----

Vừa ăn xong cũng là lúc tiếng chuông vào lớp vang lên, tụi nó dọn bàn vứt rác rồi rửa tay lên lớp. Tiết tiếp theo là giờ tự học nên cả lớp khá nhốn nháo ồn ào, khoảng 15 phút sau A Mẫn đẩy cửa vào lớp, cô gõ thước lên bàn cả lớp đều im lặng không ai hó hế gì thêm. Cô thông báo tin vừa nhận được cho lớp.

" Cô vừa nhận được thông báo là bắt đầu từ tuần sau các em sẽ ở nội trú trong trường ta. Các em sẽ có kí túc xá riêng, mỗi phòng ba người đường nhiên nam riêng nữ riêng và cũng sẽ ở cho đến hết năm học, các ngày lễ các em có thể về thăm nhà. "

Cả lớp ồ lên thích thú, Anna và Mary quay sang nó giờ ngón cái về phía nó, nó cười đáp trả. Thật ra thì nó cũng có ý này từ đầu năm rồi nhưng công việc bận quá nó không thu xếp được nên tới bây giờ mới thông báo tin này được nguyên nhân là vì học xong cứ đi đi về về rồi sáng mai lại phải dậy rồi đi bộ tới tới trường rất mệt a.

Thông báo xong A Mẫn liền đi ra ngoài để lớp tự quản đám của bọn nó đã xúm chụm lại bàn kế hoạch. Mary và hấn cùng lên tiếng nhưng hấn nhường cho Mary nói trước...

" Nè, nhóm tụi mình ở đối diện phòng nhau nha có gì cho dễ chơi "

Cả đám hoảng hồn với câu nói của Mary, Kín vội lên tiếng.

" Mary, em nói gì kì vậy....dễ chơi là dễ thế nào được "

Mary không hiểu trả lời :

" Thì nếu có hai đứa thì buồn lắm nên chơi tập thể cho vui "

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 49: Không Hề Có Cảm Giác

Lần này cả đám phải bái lạy Mary ngay cả nó cũng nhăn mày khó chịu với cách nói chuyện của cô, Anna vội lên tiếng mặt méo mó.

" Sao nay mày nói chuyện bậy bạ quá vậy con kia "

Nghe cô bạn của mình nói vật Mary mới suy nghĩ rồi cười phá lên, tay chỉ mặt từng đứa nói :

" Tụi bây nghĩ cái gì bậy bạ trong đầu đúng không.... Ý tao là ở đối diện phòng nhau khi đi chơi hay đi học thì dễ rủ nhau hơn, chứ nếu phòng ở xa mất công đi đi lại lại lắm "

Nghe được câu giải thích cả đám thờ phào rồi phá lên cười trước suy nghĩ đen tối kia, còn xung quanh cả lớp đang nghĩ phải chuẩn bị đem theo gì đến trường vì phải ở lại cả năm học nên đồ đạc sẽ nhiều. Riêng cô gái với mái tóc xám khói và đôi mắt xanh đang chống cằm nhìn ra cửa sổ, cô không mấy quan tâm đến mọi người trong lớp....Kan ngó qua thấy nó đang ngồi một mình, anh chọt tay Anna hỏi.

" Nè, có thật đấy là Băng không...sáng giờ thấy cứ lạ sao đó "

Hấn nghe vậy cũng ngó qua nhìn nó rồi bậm môi nghĩ ngợi linh tinh, Anna nhìn Mary nhún vai rồi lại nhìn Kan nói.

" Ủm Băng đấy, đẹp đúng không ?? "

Kan gật đầu hấn cũng gật đầu đồng ý, như nhớ ra điều gì đó hấn liền vỗ vai Kan nói đầy hơn hờ.

" Đúng rồi, đầu năm học Kín cũng giống vậy nè mày nhớ không, mái tóc xám khói và đôi mắt xanh đặc biệt đấy. "

Kan a lên một tiếng anh cũng vừa nhớ ra điều đó vội tiếp lời.

" Chuẩn, hèn gì tao thấy quen gē đó mà anh em giống nhau là đương nhiên thôi... Ê mà không đúng, nếu Băng là em gái mày vậy Băng cũng là con của.... "

Biết anh định nói gì Kín vội bùm miệng Kan không cho anh nói tiếp mắt liếc nhìn nó, nãy giờ nó cũng nghe được nên khi Kan nói đến đó nó liền nhìn về phía tụi hần gương mặt không vui lắm. Thấy tình hình căng thẳng Mary vội lảng qua chuyện khác, Anna cũng hùa theo phá vỡ bầu không khí căng thẳng này. Nó bước đến bàn tụi hần nói nhỏ nhưng giọng nói đầy đáng sợ.

" Hần Bạng này không có cha, cha tôi đã chết lâu rồi. Đừng có sự ý nói cha tôi ở đây "

Nói xong rồi nó bước ra khỏi lớp tay nắm thành nắm đấm. Kan nhìn cả nhóm nói nhỏ.

" Bộ tui nói gì sai hả "

Nghe thấy câu hỏi Anna bực tức đánh anh mấy cái, đánh đến khi cô thấy hả giận mới trả lời.

" Ông đó, sai quá luôn đó....chuyện gì không hỏi lại hỏi chuyện đó. Diên mất mà "

Mary và Kín đều thở dài mệt mỏi cả hai ngã lưng ra ghế nhìn lên trần nhà nghĩ ngợi không ai nói gì. Tiếng chuông ra tiết vang lên, cả lớp ngồi ngay ngắn chuẩn bị tiết tiếp theo nhưng khi cô đã vào lớp vẫn không thấy nó trở lại lớp. Không để ý nhiều lớp vẫn mặc kệ cô muốn giảng gì vẫn là tự mình làm việc mình thích cho đến khi ra về.

Về đến nhà là ngã lưng ngay ra giường, tụi nó đánh một giấc ngủ luôn.

Sáng hôm sau bụng của ba đứa nó đói mẹ nên mò dậy tìm gì ăn nhưng trong tủ lạnh trống trơn không có gì hết, nó mệt mỏi lên tiếng.

" Không ai đi chợ hả? "

Anna đang nằm xem phim chân trên ghế chân dưới sàn nghe nó hỏi vậy cô tỏ lời từ ngoài phòng khách nói vọng vào.

" Mày không nhớ nhà không có người giúp việc à "

Nó tặc lưỡi khó chịu, bước lên phòng thay đồ rồi lái xe ra siêu thị mua đồ, hôm nay nó chỉ mặc đồ đơn giản chỉ là áo trắng dài tay được xắn lên đến khuỷu tay kết với quần yếm dài đến đầu gối và đôi giày bata trắng cao cổ. Đến nơi nó đỗ xe ngay trước bãi đỗ rồi đi vào trong siêu thị, tay phải kéo theo chiếc xe đẩy còn tay trái thì cầm điện thoại bấm tí tách vô tình nó đụng trúng đám trai gái đang lựa đồ, nhìn tổng thể thì trông có vẻ con nhà giàu nó tặc lưỡi nghĩ " đi đâu cũng gặp bọn nhà giàu, phiền thật ". Bọn họ hơi ngạc nhiên vì thấy cô gái tóc xám khói đôi mắt xanh biển, họ nhìn kĩ vào mắt nó thì thấy không phải là đeo len nên quá đối ngạc nhiên, bị người khác nhìn chằm chằm làm nó rất khó chịu nhưng ý thức là mình đụng họ nên nó xin lỗi rồi kéo xe đi lựa đồ tiếp.

Khi lựa xong nó ra thanh toán tiền nhìn lướt qua nó thấy đám khi nãy đang ở sau mình không quan tâm nó lo tính tiền lẻ rồi về, nhưng khi tính tiền nó lục trong túi thì thấy không mang tiền, cả đám đằng sau phì cười song có anh chàng đến giúp nó nhưng điệu bộ thật gai mắt ăn mặc mô đen( model) đầy nhưng cứ phe phẩy tiền trên tay thì quả là gai mắt đấy. Anh khoác vai nó rồi bảo.

" Em gái cần anh giúp không? "

Nó hất tay anh ra trầm giọng đáp đầy lạnh lùng :

" Không cần "

Nó rút trong túi ra thẻ xanh rồi đưa cho chị thanh toán, cả bọn nhướn mắt nhìn nó rồi quay qua cười với nhau. Nó thanh toán xong rồi xách đồ đi trước, con gái trong đám nhìn nó khó chịu nghĩ nó chảnh chọe

Khi tính tiền xong bọn họ chạy theo nó thấy nó đang dựa vào chiếc siêu xe Lamborghini Veneno ( khoảng 4,5 triệu USD ) Baba điện thoại thì đám con gái tự nhiên đi đến kéo nó ra mắt khinh bỉ nhìn nó nói :

" Này có biết chiếc này mắc lắm không mà cô dựa vào như thế hả ? "

Nó nhết môi không mấy quan tâm lời của bọn họ. Đám con trai đang trầm trồ xem xét chiếc xe họ ao ước được lái nó một lần cũng mẫn nguyện. Bọn con gái chỉ tay vào mặt nó nói như đúng rồi.

" Nè, đừng có đến gần chiếc xe này cô mà làm ước một tia có bán cả nhà cô cũng không đền nổi cái bánh của nó đâu. Chú ý tí đi "

Thú vị thật nói cứ như xe ai đó vậy đấy, nó nhết môi đi đến chiếc xe, tay trái ấn cái nút điều khiển nhỏ chiếc xe bỗng kêu " tí, tí " đồng thời cửa xe cũng mở ra nó ngồi vào xe chẳng quan tâm đến ánh mắt ngơ ngác của bọn họ. Chạy gần đến đám con gái nói nhỏ.

" Chiếc xe này mà xước thì cần chi bán gia sản làm gì sửa là được rồi mà "

Nói rồi nó nhún ga phóng như bay ra đường cao tốc khói phà vào mặt bọn họ làm cả đám ho sặc sụa.

Chiếc xe chạy trên đường cao tốc tiếng bô xe nghe rất mạnh mẽ êm tai, về đến nhà nó trở tài nấu ăn cho hai con bạn thân. Không gì khác ngoài mì ý và nước ép trái cây ăn xong cả hai chạy vút lên phòng để nó dọn dẹp vừa chạy cả hai vừa cười hí hửng. Thở dài, nhưng rồi nó cũng phải dọn dẹp rửa bát.

Vừa rửa bát xong nó nhìn đồng trái cây mới mua kia bỏ vào tủ lạnh thì chợt chỗ quả liền xắn tay áo vào việc.....Nó ép nước cam, táo, cà chua, dâu và thơm, hết ép nước trái cây nó bắt đầu qua làm kem que trái cây hoặc kem mùi rượu. Xong hết mọi việc nó cầm chai rượu vang và ly lên phòng đây là lúc nó trầm tư uống rượu một mình trong phòng tối, nhìn ra cửa sổ là khu vườn hoa của mẹ là nước mắt nó lại rơi không biết con người này phải chịu đựng đến bao giờ, phải vờ như không có gì xảy ra, phải một mình vác gánh nặng trên đôi vai nhỏ nhắn thật mệt mỏi. Tay nắm chặt ly thủy tinh trên tay siết chặt ly hết sức cái ly bỗng vỡ toang, mảnh thủy tinh đâm vào tay nó chảy máu nhưng nó không hề đau nhứt chỉ là không hề có cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 50: Ba Mẹ Đến Thăm Không Có Tính Người

Hôm sau tụi nó không phải đi học vì trường cho nghỉ một tuần trước khi dọn vào kí túc xá ở nên tụi nó đã quyết định ngủ nướng.

Nhưng vừa năm giờ sáng đã có người ấn chuông cửa, nó đang ngủ nhưng nghe chuông cửa liền bò dậy nhắm mắt vào rửa mặt rồi xuống mở cửa. Vừa mở cửa nó tỉnh ngủ luôn khi thấy ba mẹ Anna đến thì nó vội cúi chào rồi mời họ vào nhà, đi lấy nước mời khách, mẹ Anna lên tiếng hỏi nó.

" Lạc Di và Uyển Nhi đâu rồi con "

Nó cười nhẹ trả lời không còn giọng lạnh lùng như trước kia.

" Cả hai còn đang ngủ...ạ "

Nó xin phép lên lầu, đến phòng hai con sâu lười nó kêu mãi mà cả hai không hề có tiếng động, nó dùng biện pháp đe dọa nói nhỏ vào tai Anna.

" Ba mẹ tới thăm kìa con gái "

Nghe nói vậy Anna vội bật dậy nhìn quanh mặt ngơ ngác kèm theo hoảng hốt, Anna nhìn nó hỏi đầy nghi ngờ.

" Thật không này "

Nó im lặng rồi quay lưng bỏ đi, Anna biết nó im lặng là đang nói thật nên cô vội nhảy xuống giường rửa mặt rồi sửa soạn, quay qua thấy Mary chưa dậy, cô lay mãi mà Mary không chịu dậy nên cứ mặc kệ đi xuống. Nó và Anna xuống, thấy ba mẹ Anna liền nhõng nhẽo như mèo con, nó ngồi vào ghế nhìn cả ba người vui vẻ mà cảm thấy ấm áp nhưng xen lẫn tìm đâu thất.

Ba Anna nhìn nó, đôi mắt nó màu xanh nhưng vẫn cảm thấy màu đen vô hình ngự trị trong đôi mắt ấy, cảm giác vô hồn không chút lắng đọng, ánh mắt nó đảo lên, mắt chạm mặt, ông mỉm cười nhìn nó rồi bảo.

" Nghe nói trường con tổ chức ở kí túc xá hết năm học nhỉ ?? "

Nghe ba nói vậy Anna nhanh nhau chạy qua ngồi cạnh ông, đôi mắt long lanh chớp chớp như mèo con cô dùng ngu giọng nói dễ thương để thuyết phục ba.

" Ba cho con dọn vào kí túc ở nhé "

Ông nhìn cô con gái của mình, đôi lông mày hơi nhăn lại không phải giận mà là không yên tâm cho đứa con gái này.

Biết ba đang lo cho mình nên Anna nói thêm.

" Con vào kí túc xá ở với Thiên Băng và Uyển Nhi mà, nên ba không phải lo cho con "

Ông không phải không hiểu tính con gái mình quá ư dù nói không thì Anna cũng nằng nặc vào kí túc xá thôi, đây là cô con gái cưng nên sao ông nỡ từ chối đành phải gật đầu đồng ý, cô vui mừng cảm ơn ba rồi nhảy chân sáo lên phòng báo cho Mary biết.....cả hai vui mừng hét toáng lên làm những người dưới ai nấy đều giật mình.

Dưới này hai vợ chồng đang nói chuyện riêng còn nó thì mân mê tách trà thảo mộc, hai vợ chồng nói rồi nhìn nó, biết có người đang nhìn mình như vậy quả thật khó chịu a những vẫn không biểu hiện sự khó chịu nó cất tiếng hỏi tay vẫn cầm tách trà nhấp môi.

" Hai bác có gì cứ nói...ạ "

Nó không quen dùng từ lễ phép nên hơi từ ạ bị ngắt quãng nếu để ý sẽ nghe kì kì nhưng vẫn lễ phép là được.

Cả hai vợ chồng nhìn trộm người khác mà bị bắt thì cũng không hay lắm, mẹ Anna cất tiếng nói, giọng nói của người phụ nữ trung niên ấm áp và nhẹ nhàng.

" Ta nói thật, ta thấy cháu rất đẹp nhưng con bé Lạc Di nói tóc cháu có màu xám khói và đôi mắt xanh lam sinh ra đã vậy nên ta không tin lắm "

Để tách trà xuống, đôi mi cong vút chớp nhìn người phụ nữ trước mặt môi nở nụ cười thân thiện, nó không chần chừ liền trả lời.

" Quả thật là khi sinh ra cháu đã vậy, không tin lắm nhưng gia tộc cháu những người con gái phía ngoại sẽ có tóc và mắt màu này, thừa hưởng từ tổ tiên nên không giải thích được, cháu cũng không biết vì sao lại vậy. "

Cả hai hơi ngạc nhiên trên đời này có gia tộc như vậy a. Nhưng trên đời này có nhiều thứ không thể lý giải nên chuyện này cũng vậy cứ biết là thế là được.

Nói chuyện lúc lâu cũng qua một tiếng, ông phải đến công ty vì có cuộc họp nên tạm biệt con gái rồi ra về cả ba tại nó chào hai người rồi khóa cửa vào nhà, Mary mệt mỏi cất tiếng.

" Bây giờ làm gì đây "

Nó rất nhanh nói.

" Ngủ "

Đường nhiên sau câu nói của nó cả hai đều gạt đầu đồng ý chân bước nhanh lên phòng ai vào phòng nấy đánh một giấc nồng.

-----

Con gió đêm se lạnh thổi vào phòng, làn gió tuy nhẹ nhàng nhưng lạnh run người tuy vậy ai đó lại rất thích gió lạnh như thế này, cảm giác rất cô đơn một mình chịu đựng mọi thứ. Cũng có nhiều người hỏi tại sao lại chịu đựng làm gì để rồi lại cho là mình cô đơn không ai quan tâm song lại khép kín trái tim không mở lòng với ai, luôn nghi ngờ người khác khi họ quan tâm mình, luôn dùng ánh mắt nghi ngờ phán xét người khác đúng là con người thật khó hiểu.

Vươn mình thức dậy, nhìn đồng hồ là 7g tối, con người nó nhìn ra ngoài cửa sổ bầu trời đêm nay thật nhiều sao, những ngôi sao lấp lánh trên bầu trời trông chúng thật nhỏ bé nó gợn tay về phía ngôi sao mắt trái nhắm lại, tay nắm rồi lại thả như cố nắm lấy vì sao kia như một đứa trẻ mỗi nó mỉm cười nhẹ nhàng nhưng rồi nụ cười đó biến mất.

Cùng lúc đó tiếng chuông điện thoại reo lên, nó xoay người lấy điện thoại trên bàn nhìn vào màn hình là A Mẫn gọi nó liền bắt máy, đầu dây bên kia thấy nó nhất máy nên nói ngay.

" Thiên Băng.....À chủ tịch "

A Mẫn ngập ngừng vì gọi nó bằng tên nên hơi lo lắng, những nó đáp lại nhẹ nhàng không hề giận hay mắng cô.

" Cứ gọi em bằng tên....Chị gọi em có gì không ?? "

Thấy nó hỏi cô liền nói ngay.

" Tập đoàn có một số hồ sơ cần em ký, có thể đến đây một chút không. "

Nó ừ rồi cúp máy, sửa soạn rồi lái xe đến tập đoàn ngay, Anna và Mary đang ngủ thì bị tiếng xe của nó đánh thức, cả hai xuống giường rồi vào rửa mặt cho tỉnh song đi xuống phòng khách xem tivi.

Đang xem phim thì có người nhấn chuông cửa, cả hai nhìn nhau ý họ là bảo đối phương ra mở cửa nhưng mãi không ai chịu ra mở nên giải quyết bằng cách oán tù tì, Anna đành ra mở cửa vì cô là người thua trước mặt cô là người bạn cùng bàn Kan.....mời anh vào nhà ngồi, Mary thấy Kan cô liền mỉm cười chào bảo anh cứ tự nhiên đồng thời cũng nhìn ra ngoài cửa nhưng không thấy ai vào nữa nên hơi buồn, Ban thấy Mary có vẻ trông ngóng ai nên lên tiếng.

" Thăng Kìn nó không đến được "

Mary cười cười đáp.

" Ừm, mà ông đến có gì không? "

Nghe Mary hỏi làm mặt Kan đỏ như muốn bốc khói, Mary tinh ý nhìn là hiểu ngay cô liền giả vờ có việc nên đi nhanh lên phòng nhường lại không gian cho hai bạn trẻ kia. Vừa đi cô vừa cho là mình quá thông minh nên tự khen bản thân mà ai nhìn vào chắc sẽ nghĩ cô điên mất.

Dưới đây hai bạn trẻ đang trò chuyện vui vẻ tuy nhiên không khí có hơi ngại ngùng một tí, Kan nhìn Anna một hồi rồi hỏi.

" Ngày mai em có muốn đi chơi với anh không ? "

Anna mặt đỏ bừng lên, tay đan vào nhau mắt liếc nhìn Kan không dám nhìn vào mắt anh, trả lời :

" Dạ muốn "

Trông lòng anh như điên khi nghe câu trả lời làm anh thỏa mãn, anh tạm biệt cô rồi hẹn chiều mai sẽ qua chở. Khi anh đi khỏi Anna đóng cửa rồi nhảy như điên lên phòng, thấy Mary đang nghe nhạc cô liền ôm cầm lấy Mary cười như điên, Anna kể lại mọi việc cho cô bạn mình nghe rồi ôm gấu bông hôn tới tấp. Mary ngán ngẩm lắc đầu nghĩ " mấy đứa yêu nhau nó toàn bị điên vậy không hà trời " rồi cảm thấy sợ.

Đùa một lúc cả hai thấy đói nên thay đồ rồi đi tìm gì ăn, chạy quanh thành phố chẳng thấy chỗ nào hợp ý nhưng định về thì nhận được cuộc gọi của nó, bên đầu dây nó hỏi.

" Đến đường XX1 số 251 "

Anna ừ rồi cúp máy rồi bảo Mary đến đường XX1 số 251.....

Đến nơi, trước mặt hai đứa là căn nhà bằng gỗ được trang trí bằng chậu hoa hay cây xanh nhỏ làm tươi mát căn nhà, cách trang trí rất tự nhiên và tươi mát. Bước vào trong thấy nó đang ngồi một góc đang bận rộn với cái máy tính, cùng lúc đó nó ngược nhìn thấy cả hai nên vội cất máy tính vào balo rồi xách phần thức ăn đã đặt đi về phía hai cô gái xinh đẹp đang đứng trước cửa. Hai cô bạn tươi cười khi thấy nó đã mua đồ ăn, cả ba vào xe rồi về nhà.

Trên đường đi Anna lên tiếng hỏi.

" Tao tưởng mày tới công ty "

Nó ừ nhẹ rồi trả lời.

" Lúc này tao có đến, giải quyết xong hết rồi....thấy đói nên tìm gì ăn "

Nói rồi cả ba im lặng, chiếc xe chạy lên cầu R3, đường có vẻ vắng người lại ít xe qua lại mà trời cũng tối nhưng đối tụi nó chỉ là đường vắng người chứ chẳng sợ gì. Phía trước có một nhóm thanh niên đang tụ tập thành vòng tròn rồi cười hả hê, lúc đầu nó chẳng quan tâm nhưng khi chiếc xe chạy đến thì có chú chó nhỏ chạy ra trước nên Mary liền giảm tốc độ chậm lại, sau đó có hai thanh niên chạy đến ôm chú chó con đó ném vào chú chó mẹ đang nằm bên vệ đường, còn đám thanh niên thì giẫm đạp chú chó mẹ đó. Ôm chó mẹ lên rồi ném xuống đất tiếng kêu yếu ớt tội nghiệp nhưng nó vẫn lết đến dùng thân che cho con nó.

Thấy được cảnh đó nước mắt nó bỗng lăn dài trên má, Anna và Mary hoảng hốt kinh người cô mở miệng chửi thề rồi xuống xe đi đến đám thanh niên. Anna rút dao từ hông ra cầm chắc trong tay cô chém đường trên tay họ, đám thanh niên hét rống lên khi bị chém. Cả đám nhìn Anna đầy căm phẫn rồi giờ nắm đầm về phía cô, từ đầu Mary nhảy vào chặn tay tên đó rồi bẻ ngược ra sau nghe được tiếng xương gãy, cả hai đánh nhau với đám thanh niên đồng thời chém mấy nhát cho hả giận.

Còn nó bình tĩnh đi đến chỗ hai mẹ con cún kia băng bó vết thương cho chó mẹ rồi vuốt ve đầy yêu thương, hơi thở yếu ớt của chó mẹ làm lòng nó đau thắt, nhìn đám không có tính người trong lòng nó phần nộ nhưng lại tỏ ra rất bình tĩnh. Rút cái dao găm trong túi áo đôi chân nhanh nhẹn chạy đến chém ngay cổ mỗi người một vết dài, máu tươi chảy không ngừng, Anna và Mary ngạc nhiên vì giờ đây gương mặt nó đã tỏ vẻ rất giận dữ trước giờ cả hai chưa thấy nó giận như vậy bao giờ từ trước đến nay nó luôn bình tĩnh giải quyết mọi việc dù lớn hay nhỏ nhưng bây giờ trông nó rất khác..... Suy nghĩ của cả hai vụt tắt khi đám thanh niên đó ngã xuống ôm cổ đau đớn nhưng như vậy chưa xong nó còn đá vào vết thương mấy phát rồi dùng sức dậm lên đầu của bọn hắn.

Khi xong xuôi nó đi lại ôm chó mẹ trên người đầy máu vào xe Anna thì ôm chú cún con vào xe, Mary lái xe nhanh đến trung tâm thú ý, bác sĩ Lâm đang định về thì thấy nó ôm chú chó đầy máu chạy đồng thời bị nó kéo vào phòng phẫu thuật, chưa kịp hiểu gì thì nó lên tiếng.

" Giúp em trị thương cho chú chó này gấp "

Anh liền đồng ý rồi tiến hành cứu chú chó còn tụi nó thì ở ngoài đợi, Mary biết nó buồn nên liền an ủi. ....

Một tiếng sau.

Anh Lâm bước ra với gương mặt tươi cười làm tụi nó thở phào nhẹ nhõm, đồng thời anh cũng nói.

" Nó chảy máu rất nhiều nhưng may là đưa vào kịp nên đã tạm ổn rồi... Nhưng... hình như nó bị cái gì đó đập vào người nên có rất nhiều chỗ bị thương, ....còn có vài vết cắt dài trên người vết thương là bị dao cắt vào rất sâu... Tội thật... Á còn chú chó con thì bị nhẹ thôi không sao hết. "

Nó cúi người cảm ơn anh rồi vào thăm chú chó, nó quyết định để cả hai mẹ con chó ở lại chăm sóc đặc biệt đợi vết thương khỏi thì mới đưa về nhà nuôi.

=> Đây là chương bù cho độc giả vì ra chương chậm quá. Thành thật xin lỗi các bạn nhiều

Thứ 7. 5:00 chiều sẽ có chap mới

## Chương 51: Ký Túc Xá

Một tuần sau.

Hôm nay là thứ hai phải đi học lại và phải ở ký túc xá không trở về nhà nên tối hôm trước tụi nó đã chuẩn bị đầy đủ những thứ cần thiết chủ yếu như đồ, giày, mũ và dụng cụ cá nhân. Hôm nay tụi nó không lái xe nữa mà bác tài xế sẽ chở đến trường vì nếu ở ký túc xá thì đi xe tới cũng không đi đâu được nên để tài xế chở là tốt nhất.

Đến trước cổng tụi nó phải tự mang kéo vali vào, mái tóc màu xám khói là tâm điểm chú ý với nhiều người nhưng nó vẫn bước đi không quan tâm đến xung quanh. Từ cổng đi thẳng vào là ngôi trường tụi nó đang học nhưng nếu rẽ phải thì là ký túc xá đến ký túc xá là phải đi bộ một đoạn dài. ....Bắt đầu từ cổng ký túc xá là con đường được lát gỗ, hai bên lối đi là hàng cây Osaka vàng ( muồng hoàng yến ) đặc trưng màu vàng rực phía dưới gốc cây trồng cỏ xanh được tỉa bằng phẳng trông như hòa vào thiên nhiên.

Anna khoác vai Mary tung tăng đi trước để nó kéo vali đi sau một mình, buồn phiền không có gì làm nó lấy điện thoại ra lướt web. ....Từ xa Anna gọi to tên nó làm nó giật mình ngước lên thì thấy cô đã ở trước cửa ký túc xá, nó cũng nhanh chân đi đến rồi vào quây quần lí lấy chìa khóa phòng.

Ký túc xá có bốn tầng, tầng trệt là là quây quần lí, khu nhà ăn và phòng y tế nhỏ, tầng hai là của khối 10 gồm 60 phòng mà một lớp 30 học sinh nên mỗi lớp được 10 phòng và mỗi phòng gồm ba học sinh, đương nhiên nam nữ ở riêng và phòng của nam và nữ đối diện nhau. Phòng của tụi nó ở cuối dãy. Còn tầng ba, tầng bốn là của khối 11 và khối 12.

Căn phòng của tụi nó khác hoàn toàn với mấy phòng khác vì có máy lạnh, phòng có tông màu trắng riêng sàn và cửa là được làm bằng gỗ bóng. Từ cửa chính nhìn vào phía bên phải là bàn học, bàn trang điểm và kệ sách, phía bên trái giường ngủ đủ cho ba người nằm , giường được tận dụng phần đáy để làm tủ đựng vật cần thiết như vali, balo. ....bên trái giường cây trúc xanh chậu cây là hình chữ nhật nên cây mọc thành hàng dài và cao tô thêm màu xanh cho căn phòng thêm tươi mới.

Đối diện giường là tủ đồ lớn phía bên phải là phòng tắm vì có tủ đồ nên từ cửa chính nhìn vào sẽ bị khuất mắt phòng tắm nên đó cũng là thuận lợi, bên trái tủ là sát bên cửa chính cũng có cây trúc xanh. Đầu giường ngủ là cửa sổ phía ngoài là cây cổ thụ lớn, cành cây to chia vào cửa sổ thuận tiện cho tụi nó treo ra treo vào dễ dàng. Trên trần nhà là đèn chùm có thể tùy chỉnh màu sắc theo ý muốn, xung quanh tường còn trống nên đã được tận dụng để đóng kệ đựng sách hay chậu hoa hoa trang trí.

Bước vào thăm quan căn phòng tụi nó thích thú chụp ảnh, nó đi sau kéo vali vào rồi ngã ra giường chợp mắt một lúc. Anna và Mary xếp đồ vào tủ rồi đi xung quanh ký túc xá tham quan đang đi thì Anna thấy Kan đang ngồi trên ghế đá ngước mắt nhìn trời xanh, Anna nhìn Mary nói.

" Mary, tui có chút chuyện bà đi trước đi nha "

Mary ừ rồi đi thăm quan trường tiếp, Anna đi đến chỗ Kan rồi ngồi xuống, anh thấy cô nên ngồi ngay ngắn lại nở nụ cười với cô. Anna áp úng một lúc mới dám cất tiếng.

" Chuyện hôm trước cho tui xin lỗi, tại có chút việc nên không thể đi chơi với ông được. "

Kan cũng lúng túng không biết nói gì nên chỉ gật đầu rồi cười trừ, cả hai ngồi đó không ai nói gì nữa.

Tiếng chuông reo giải thoát cho hai con người đang ngại ngùng , cả hai thở phào nhẹ nhõm nhanh chân vào tập trung ở sân trường. Ngồi ngoài sân nghe đọc nội quy ký túc xá và nghe điều chỉnh lịch học. Lịch học khác là sáng học mấy môn chính, chiều học các môn về thể thao rèn luyện thể chất. ....Cả trường nghe nội quy mà phát nản chỉ muốn kết thúc nhanh còn quay lại phòng chơi chứ ngồi ngoài nắng chắc mà ngất mất thôi.

Mary gáp gáp dài mệt mỏi, quay người xuống thấy đám bạn mình cũng mệt mỏi không kém nên cô nãy ra ý tưởng.

" Nè, trốn ra căn tin không? Chứ nản quá "

Đương nhiên là nhận được cái gật đầu, nên cả đám đã trốn ra căn tin. Vừa ra khỏi là đứa nào đứa nấy đều than lên than xuống, gọi đồ uống rồi ngồi tám tới trưa , khi mọi người về ký xá là tụi nó cũng về phòng nghỉ ngơi. Đến giờ ăn trưa nó một mình xuống căn tin, chọn phần ăn rồi bụng ra bàn nhưng hành động của nó đã bị ai đó để vào mắt. Mimi và Lyly đi đến bàn của nó nở nụ cười nói.

" Thiên Băng à, tở ngồi đây được không ? "

Nó không trả lời ánh mắt không mấy thân thiện nhưng nó vẫn không thể hiện ra ngoài vì nó là người giỏi kiềm chế cảm xúc của bản thân. Mimi bắt đầu bắt chuyện với nó.

" Thiên Băng chúng ta làm bạn nhé, nghe nói gia đình cậu rất giàu, nếu được nói ba cậu hợp tác với ba mình sẽ rất lợi cho cả hai đó "



Nó cười mỉa, rất giàu ư là ai ban cho nó đây, bây giờ lại có người nói hợp tác với nhau đúng thật là kẻ ngu luôn luôn là kẻ ngu. Nó thật sự rất muốn xem Mimi muốn gì nên trả lời cô.

" Tôi không có ba, ông ấy CHẾT lâu rồi "

Nó nhún mạnh từ 'chết' làm cô cũng ngạc nhiên nhưng cô nghĩ là chắc nó lên giọng nên mới vậy, Mimi tiếp tục hỏi.

" Vậy bây giờ ai là chủ tịch của tập đoàn nhà cậu "

Mimi hỏi như vậy không phải là biết thân phận của nó rồi chứ hay cô đang dò hỏi nó, nếu Mimi biết nó là ai vậy ông ta không phải cũng biết nó còn sống ư. Đôi lông mày thanh tú khẽ nhăn lại, nó hỏi cô đây nghi hoặc.

" Cậu biết tập đoàn nhà tôi tên gì ư "

Mimi cười híp mắt trả lời không đáng đo.

" Đương nhiên, tập đoàn cậu là chuyên về kim cương và thời trang nổi tiếng Simon D đấy ư. Cả trường ai mà không biết nhà cậu giàu như thế nào "

Đôi môi nó nhếch lên khi nghe câu trả lời của Mimi, thì ra là nhỏ đang nói đến hồ sơ giả về nó cứ nghĩ ông ta đã điều tra nó rồi chứ. Ngay đầu nhập học nó đã tính để là học sinh nghèo để xem biểu hiện của mấy đứa trong lớp và đúng như nó dự đoán học sinh nghèo sẽ bị tẩy chay ngay, vậy mà nó mới trở nên giàu và xinh đẹp thì những đứa đó liền quay lại xin làm quen rồi khen nó, tăng bốc nó cao ngất trời. Đúng là mấy loại cậu ấm cô được ba mẹ dạy kết bạn với những người giàu mới đem lại lợi nhuận cho đôi bên, thật muốn cười vào mặt bọn chúng.

Nó ăn xong rồi đứng dậy bỏ đi không nói tiếng nào với Mimi làm cô hụt hẫng, nhưng coi đã quyết phải làm bạn với nó cho bằng được nên đã đeo bám và nghĩ ra nhiều trò

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Băng Giá* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.